

VEŘEJNÁ KONZULTACE MINISTERSTVA SPRÁVEDLNOSTI ČR

- DOSAVADNÍ ZKUŠENOSTI S NOVÝM INSOLVENČNÍM ŘÍZENÍM -

Souhrnná tabulka ke dni 20. července 2011

Legenda: Typ dlužníka, kterého se popisovaná zkušenost týká - symbolem „B“ je označen podnikatel, symbolem „C“ je označen nepodnikatel, symbolem „U“ oba typy dlužníků Typ zkušenosti – symbolem „A“ je označena zkušenost vznikla v důsledku pravidla hmotného práva, symbolem „B“ procesního práva, symbolem „C“ faktickým chováním strany či soudu, symbolem „D“ jinak. Povaha zkušenosti – symbolem „P“ je označena pozitivní zkušenost, symbolem „N“ je označena negativní zkušenost.								
Číslo příspěvku	Autor příspěvku	Typ dlužníka	Typ zkušenosti	Povaha zkušenosti	Právní předpis	Popis zkušenosti	Návrh řešení	Stanovisko Ministerstva spravedlnosti
1./1	Ministerstvo práce a sociálních věcí Mgr. Zdeněk Vlach Emai. Zdenek.vlach@mpsv.cz Tel. 221923433	B	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 108 odst. 1 věta druhá	V uvedeném ustanovení insolvenčního zákona se stanoví, že zálohu na náklady insolvenčního řízení nelze uložit insolvenčnímu navrhovateli, který je zaměstnancem dlužníka a jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích. Osvobození od placení záloh na náklady insolvenčního řízení nelze tedy podle tohoto ustanovení uložit zaměstnancům dlužníka, avšak na bývalé zaměstnance se toto osvobození již nevztahuje. Přitom postavení bývalého zaměstnance může být v porovnání s dosavadním zaměstnancem horší, jestliže po skončení pracovního poměru u dlužníka se mu nepodaří následně sehnat jiné zaměstnání.	Navrhuje se novelizovat ustanovení § 108 odst. 1 větu druhou následovně: „tuto zálohu nelze uložit insolvenčnímu navrhovateli, jehož pohledávka vůči dlužníku spočívá v pracovněprávních nárocích.“	Zamítnuto Viz usnesení ze dne 13.10.2010, č.j. KSUL 44 INS 3832/2010, 3 VSPH 411/2010-A-20. Osvobození se vztahuje na všechny navrhovatele, jejichž nároky uplatněné v insolvenčním návrhu vyplývají (pouze) z pracovněprávního vztahu k dlužníku, a to bez ohledu na to, zda tento jejich vztah nadále trvá, nebo již byl ukončen. Pro aplikaci předmětné úpravy je tedy podstatné jen to, zda navrhovatel opírá svoji legitimaci k podání insolvenčního návrhu výlučně o pracovněprávní nárok, který mu jako zaměstnanci vůči dlužníku coby zaměstnavateli vznikl.
1./2	Ministerstvo práce a sociálních věcí Mgr. Věroslav Blahutka ČSSZ, Emai. Veroslav.blahutak@cssz.cz Tel. 257062750 Mgr. Jana Hrbková Němcová, ČSSZ Jana.hrbkovanemcova@cssz.cz tel. 515205336	U	B	P	Zákon č. 182/2006 Sb.	Česká správa sociálního zabezpečení má jako věřitel s aplikací nového úpadkového práva obsaženého v zákoně č. 182/2006 Sb., především pozitivní zkušenosti. Novou úpravou došlo k posílení práv věřitelů, kdy mají alespoň částečný vliv na výběr insolvenčního správce. Zlepšilo se i postavení zajištěných věřitelů, kdy mohou být jejich pohledávky uspokojeny až do 100 % výtěžku prodeje zástav. Nový zákon také přinesl zrychlení insolvenčního řízení a tím i vyšší možnost uspokojení pohledávek. Největší přínos představuje zřízení insolvenčního rejstříku, který přináší transparentnost do insolvenčního řízení. prostřednictvím tohoto rejstříku lze sledovat celý průběh insolvenčního řízení. usnesení insolvenčního soudu a další písemnosti jsou doručovány zveřejněním v ISIR, což opět urychluje insolvenční řízení,	Navrhuje se využít těchto pozitivních zkušeností při přípravě a zpracování legislativního návrhu novelizace insolvenčního zákona.	Zpracováno
1./3	Ministerstvo práce a sociálních věcí Mgr. Věroslav Blahutka ČSSZ, Emai. Veroslav.blahutak@cssz.cz Tel. 257062750 Mgr. Jana Hrbková Němcová, ČSSZ Jana.hrbkovanemcova@cssz.cz tel. 515205336	B	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 362	Česká správa sociálního zabezpečení má i několik negativních zkušeností s probíhajícími reorganizacemi, zejména s hrazením tzv. zapodstatových pohledávek. Nejsou hrazeny pohledávky za majetkovou podstatou vzniklé po schválení reorganizačního plánu soudem. Tyto pohledávky vzhledem k měsíčním odvodům pojistného narůstají a jejich objem často převyšuje samotnou přihlášenou pohledávku. Není tedy plněna zákonná odvodová povinnost i přesto, že je uvedena i ve schváleném reorganizačním plánu. Problémem jsou i změny reorganizačních plánů, které odkládají splatnost takových pohledávek za majetkovou podstatou i o několik let, přestože s takovou změnou Česká správa sociálního zabezpečení jako věřitel nevyjádřila souhlas.	Navrhuje se doplnit ustanovení § 362 tak, že insolvenční soud může zrušit rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu tehdy, jestliže v podstatném rozsahu neplní své splatné závazky vůči státu.	Zamítnuto Jde evidentně o exces. Ustanovení § 348 odst. 1 písm. e) insolvenčního zákona (dále jen „IZ“) stanoví, že insolvenční soud schválí reorganizační plán, jestliže pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim na roveň postavené byly uhrazeny nebo mají být podle reorganizačního plánu uhrazeny ihned poté, co se reorganizační plán stane účinným, ledaže bylo mezi dlužníkem a příslušným věřitelem dohodnuto jinak. Tyto pohledávky mají v reorganizaci povahu pohledávek nedotčených. Odchylku od tohoto pravidla lze připustit jen na základě individuální dohody mezi společností a věřitelem. Ostatně pokud dlužník neplní své podstatné povinnosti stanovené reorganizačním plánem nebo ukáže-li se, že podstatnou část tohoto plánu nebude možné plnit, insolvenční soud

							rozhodne podle ustanovení § 363 IZ o přeměně reorganizace v konkurs.	
1./4	Ministerstvo práce a sociálních věcí Mgr. Ondřej Prchlík, sociální pracovník – dluhový poradce, Charita sv. Anežky Ondrej.prchlik@otrokovice.charita.cz Tel. 734435004	C	C	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 109 odst. 1 písm. c)	Při způsobu řešení úpadku oddlužením dochází v některých případech k porušení citovaného ustanovení ze strany soudních exekutorů- podle tohoto ustanovení lze v insolvenčním řízení nařídit výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek dlužníka náležející do majetkové podstaty, nelze jej však provést. Soudní exekutoři přesto provádějí výkon rozhodnutí majetku, obstavují peněžní prostředky na účtu dlužníka nebo provádějí srážky ze mzdy. Dochází tak k zabavení majetku fyzických osob – úpadců, který náleží do majetkové podstaty. Dále klienti nemají přístup ke svým prostředkům na bankovním účtu, které potřebují ke složení zálohy na náklady řízení nebo na znalecký posudek na nemovitost vyžadovaný soudem.	Navrhuje se zavedení důsledných kontrolních mechanismů jimiž by docházelo k průběžnému hodnocení činnosti soudních exekutorů, včetně stanovení postihů za porušení právních předpisů souvisejících s výkonem jejich činnosti.	Zpracováno Tato otázka směřuje na problematiku dohledu nad činností exekutorů. Legislativní odbor upozorní příslušné odbory Ministerstva spravedlnosti o tomto podnětu a o nutnosti věnovat mu zvýšenou pozornost. Nadto návrh zákona předpokládá jasné vymezení vztahu mezi insolvenčním řízením a výkonem rozhodnutí nebo exekucí tak, aby bylo jasné, že kolektivní řízení (insolvenční) má přednost před individuálním vymáháním pohledávek (exekuční).
2./5	Ministerstvo financí odbor Financování územních rozpočtů a programové financování – JUDr. Hanslová, tel. 257042642, jarmila.hanslova@mfcz.cz	C	D	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 6 odst. 1 písm.b)	Ustanovení § 6 odst. 1 písm. b) zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) vylučuje územní samosprávné celky z působnosti insolvenčního zákona, přičemž z nařízení Rady (ES) č. 1346/2000, o úpadkovém řízení vyplývá, že každá fyzická nebo právnická osoba by měla mít možnost projít úpadkovým řízením. To znamená, že platná právní úprava neumožňuje uspořádat majetkové vztahy extrémně zadluženého územního samosprávného celku k osobám dotčeným jeho úpadkem nebo hrozícím úpadkem. V nedávné době byla přijata Směrnice Rady o požadavcích na národní rozpočtové rámce členských států, podle níž členské státy budou muset do konce roku 2013 přijmout opatření k zajištění plnění Smlouvy (dodržení referenčních hodnot schodku a dluhu) a Paktu o stabilitě a růstu, a to za všechny rozpočty vládního sektoru. Ministerstvo financí připravuje legislativní opatření, která jednak stanoví limity bránící nadměrnému zadlužení územních samosprávných celků (rozpočtové rámce územních rozpočtů), jednak upraví postup v případě, že územní samosprávný celek překročí zákonem stanovenou hranici zadluženosti. Současně Ministerstvo vnitřně připravuje legislativní opatření, která by za stanovených podmínek umožnila zánik obce s následným administrativním přičleněním jejího území k jiné sousední obci (problémy s řešením zadluženosti se týkají především obcí). V případě extrémně zadlužené obce však předpokladem takového postupu je uspořádání majetkových vztahů obce k osobám dotčeným jejím úpadkem nebo hrozícím úpadkem (na obci, k níž by měla být připojena extrémně zadlužená obec, nelze požadovat, aby převzala obec i s jejími dluhy).	Zvážit úpravu, která by umožňovala územnímu samosprávnému celku vypořádat své závazky (např. restrukturalizace jeho dluhů pod dohledem soudu).	Zamítnuto Ministerstvo spravedlnosti se nebrání diskusi na toto téma, dlouhodobě však zastává názor, že navrhované řešení musí projít důkladnou odbornou diskusí za účasti všech dotčených subjektů a potom, co se ukáže, že preventivní opatření, která tomu mají zabránit, se neosvědčila.
3./6	Generální finanční ředitelství Ing. Silvie Šrámková, tel. 257044464	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 140	Nejasnost aplikovatelnosti podmínek vymezených v § 140 odst. 3 i na problematiku započtení pohledávek z titulu veřejnoprávních norem. Např. definice podmínky vyjádřené v § 140 odst. 3 písm. c) je v případě pohledávky vzešlé z daňově-právních vztahů neaplikovatelná, protože správce daně daňovou pohledávku nenabývá do osobního vlastnictví, nýbrž ji podle zákona spravuje, byť v případě insolvenčního řízení mu svědčí pozice oprávněného.	Zvážit zpřesnění úpravy	Zamítnuto Pohledávka z titulu veřejnoprávních norem není způsobilá k započtení. Viz KSPH 37 INS 1718/2011 1 VSPH 1466/2011-A-124 a nálezy I. ÚS 229/98 ze dne 10.11.1998 a IV. ÚS 226/98 ze dne 15.3.1999
3./7	Generální finanční ředitelství Ing. Silvie Šrámková, tel. 257044464	B	A	N	Zákon č.182/2006 Sb., § 203	Nejasnost právní úpravy ohledně odpovědnosti insolvenčního správce za plnění povinností uvedených v § 203 insolvenčního zákona.	Uvážit, zda bude insolvenční správce vždy osobou odpovědnou za plnění tam uvedených povinností, ačkoli ne vždy bude úpadek dlužníka řešen konkursem a osobou s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě nebude proto vždy ve smyslu ustanovení § 229 odst. 3 písm. b) IZ insolvenční	Zpracováno Návrh zákona předpokládá modifikaci ustanovení § 203 IZ v tom smyslu, že pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň se budou uplatňovat písemně vůči osobě s dispozičními oprávněními. V případě sporu, zda se jedná o

							správce. Toto nemusí - alespoň co se týče osoby s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě platit v případě reorganizace anebo oddlužení plněním splátkového kalendáře, kde má sice insolvenční správce jen dohlížecí funkci, nicméně ve vztahu k pohledávkám za majetkovou podstatou by měl být takto osobou odpovědnou za jejich uspokojení, ačkoli mu s ohledem na zvolený způsob řešení dlužníkovy úpadku nepřísluší účinně disponovat s majetkovou podstatou dlužníka.	prioritní pohledávku uloží insolvenční soud věřiteli se spornou pohledávkou, aby podal proti insolvenčnímu správci žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky. Blíže viz důvodová zpráva.
3./8	Generální finanční ředitelství Ing. Silvie Šrámková, tel. 257044464	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 409	Platná právní úprava neřeší problematiku nakládání s nenadálými příjmy dlužníka, které dlužník získá po vydání rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře. V praxi se tak může jednat zejména o příjmy v podobě výtěžku vráceného dlužníkovi z titulu neoprávněné exekuce nebo tzv. vratitelného přeplatku v rámci plnění daňových povinností	Doplnění právní úpravy	Zamítnuto Problematika nenadálých příjmů je upravena v ustanovení § 412 odst. b) IZ. Podle tohoto ustanovení je po dobu trvání účinků schváleného oddlužení plněním splátkového kalendáře dlužník povinen všechny své nenadálé příjmy použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře. Ustanovení však prochází zpřesněním v tom směru, že i majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, i když tuto povinnost měl, je povinen vydat insolvenčnímu správci ke zpeněžení a tento výtěžek použít k mimořádným splátkám. Viz návrh ustanovení § 409 odst. 2 a § 421 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona.
3./9	Generální finanční ředitelství Ing. Silvie Šrámková, tel. 257044464	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 178 a 179	Ukládání sankcí za "nadhodnocenou pohledávku" svým pojetím představuje citlivé omezení práva věřitele, které v současném pojetí v podstatě vůbec nezohledňuje hledisko dobré víry věřitele.	Zvážit, zda ukládání sankcí vymezených v těchto ustanoveních nepodmínit skutečností, že věřitel nepřihlásil svoji pohledávku v dobré víře	Zamítnuto Toto ustanovení bylo upraveno novelou č. 69/2011 Sb. Díkce obou ustanovení se změnou vyjasnila tak, že rozhodnutí insolvenčního soudu o uložení případného postihu je výrazem jeho úvahy zohledňující v jednoznačně upřesněném rozpětí všechny okolnosti případu. (blíže viz důvodová zpráva k zákonu č. 69/2011 Sb.)Text ustanovení zní: § 178 Bude-li po přezkoumání postupem podle tohoto zákona přihlášená pohledávka zjištěna tak, že skutečná výše přihlášené pohledávky činí méně než 50 % přihlášené částky, k přihlášené pohledávce se nepřihlíží ani v rozsahu, ve kterém byla zjištěna. <i>Věřiteli, který takovou pohledávku přihlásil, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce uložit, aby ve prospěch majetkové podstaty zaplatil částku, kterou určí se zřetelem ke všem okolnostem přihlášení a přezkoumání pohledávky, nejvýše však částku, o kterou přihlášená pohledávka převýšila rozsah, ve kterém byla zjištěna; jde o incidenční spor.</i>
3./10	Generální finanční ředitelství Ing. Silvie Šrámková, tel. 257044464	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 229 odst. 3	Insolvenční zákon neposkytuje jednoznačné vymezení osoby s dispozičním oprávněním v průběhu insolvenčního řízení, resp. v období od vydání rozhodnutí o úpadku do vydání rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, a proto je v současné době tento nedostatek překlenován výkladovým stanoviskem expertní skupiny.	Úprava § 229 odst. 3 o jednoznačné vymezení	Zpracováno Návrh předpokládá precizaci ustanovení § 229 IZ. Osobou s dispozičními oprávněními v období od vydání rozhodnutí o úpadku do vydání rozhodnutí o způsobu řešení úpadku je ve smyslu výkladového stanoviska expertní skupiny S 22 č. 1/2008 dlužník. Zároveň se navrhuje zdůraznit povinnosti osoby s dispozičními oprávněními. Viz návrh zákona. Výkladové stanovisko na http://insolvennizakon.cz/expertni-skupina-s22/vykladova-stanoviska-expertni-skupiny.html .
3./11	Generální finanční ředitelství	U	D	N	Zákon č. 182/2006 Sb.,	Současná právní úprava (i judikatura) nedává možnost řešit	Oddlužení, které vychází z ust. § 389 a násl. IZ	Zpracováno

	Ing. Silvie Šrámková, tel. 257044464				§ 389 a násl.	úpadek dlužníka - drobného podnikatele, kteří jsou již fakticky bez živnostenského oprávnění, jsou v zaměstnaneckém poměru, mají dluhy vzešlé z jejich předchozí podnikatelské činnosti, ale nemají takový majetek, který byl mohl být v rámci konkursu zpeněžen (mají jen jisté příjmy z titulu zaměstnaneckého poměru).	upravit parametricky tak, aby tento způsob řešení úpadku mohl být za zákonem stanovených podmínek využit i typicky drobnými podnikateli.	Doporučuje se vyjít z judikatury Nejvyššího soudu ze dne 21. dubna 2009, spis. zn. 29 NSČR 3/2009, uveřejněné pod č. 79/2009 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek. Viz návrh zákona.
3./12	Generální finanční ředitelství Ing. Silvie Šrámková, tel. 257044464	U	D	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 170 písm. d)	Nedostatečně výstižný text	Slova "s výjimkou penále za nezaplacení daní" nahradit slovy "s výjimkou příslušenství daně", která lépe vystihují specifika této pohledávky odvíjející se za zákonem stanovených podmínek od jistiny - nedoplatku.	Zamítnuto Změna zapracována zákonem 458/2011 Sb., o změně zákonů souvisejících se zrušením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů s účinností od 1. ledna 2012.
3./13	Generální finanční ředitelství Mgr. Antonín Branže E-mail: branys@cs.mfcr.cz tel. 261332585	U	C	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 109 odst. 1 písm.b), § 170 písm. d)	1.Problematika zajištěného zboží celními orgány v případech, kdy je jejich rozhodnutím zajištěn majetek vlastníka, který je v úpadku, resp. byl na jeho majetek prohlášen konkurs nebo se kterým bylo insolvenční řízení zahájeno teprve v průběhu projednávaného řízení dle zvláštních právních předpisů. Jedná se převážně o zboží, které je předmětem spotřebních daní nebo o zboží, které porušuje práva duševního vlastnictví apod. Výše uvedená problematika v insolvenčním zákoně není nijak upravena. V insolvenčním zákoně v § 109 odst. 1 písm. b) je sice uvedeno, že právo na uspokojení ze zajištění, které se týká majetku ve vlastnictví dlužníka nebo majetku náležícího do majetkové podstaty, lze uplatnit a nabýt jen za podmínek stanovených tímto zákonem, ovšem není zde zohledněna ta skutečnost, že v případě zahrnutí tohoto zboží do majetkové podstaty a jeho následným prodejem, by byl porušen jiný a praktický veřejný zájem, který je chráněn zvláštním zákonem. Nelze zřejmě uvažovat ani o tom, že by mezi insolvenčním zákonem a zvláštním zákonem docházelo ke kolizi a insolvenční zákon by byl lex specialit ve vztahu k zákonu zvláštnímu, protože každý upravuje zcela odlišnou problematiku. V insolvenčním zákoně se totiž jedná o tzv. klasický majetek, který není postižen např. ochranným opatřením, kdy je zboží zajištěno z toho důvodu, aby nebyl porušen zvláštní zákon (nelegální prodej cigaret bez kolků, alkoholu apod.) 2. Problematika mimosmluvních sankcí, které jsou udělovány různými orgány státní správy a v rozsahu své působnosti jsou vybírány a vymáhány orgány celní správy, tzv. obecným správcem daně, v rámci dělené správy. Zákonodárce neměl zcela jistě na mysli, aby ochrana ochrana veřejného zájmu, jehož porušení je sankcionováno pokutou, stanovenou v různých speciálních zákonech a která v mnohých případech přesahuje stotisícové částky (např. pokuty udělené ÚOHS, ČOI), a která by měla po vybrání či vymožení směřovat do státního rozpočtu, nebyla po zahájení insolvenčního řízení nijak uplatňována.	1. Jsem toho názoru, že insolvenční správce měl být zajištěn výše uvedeného zboží orgány celní správy písemně informován s tím, že toto zboží nelze ve své podstatě považovat za zboží náležející do majetkové podstaty, protože s ním není možné volně nakládat, aniž by nebyl porušen zvláštní zákon. Ve stejném kontextu by měl být změněn insolvenční zákon. 2. Měla by být provedena oprava citace insolvenčního zákona v § 170 písm. d) kde by měly být uvedeny pouze mimosmluvní sankce s výjimkou sankcí uložených správními orgány za porušení právních povinností uvedených ve zvláštních zákonech.	1. Zamítnuto Popsanou situaci upravuje ustanovení § 111 odst. 2 IZ, podle kterého se omezení nakládat s majetkovou podstatou podle odstavce 1 tohoto ustanovení netýká úkonů nutných ke splnění povinností stanovených zvláštními právními předpisy. 2. Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Argumenty jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uloženy správními orgány zvláštní skutkovou podstatou.

3./14	Generální finanční ředitelství Naděžda Černá, e-mail: n.cerna@cs.Mfcr.cz tel. 386714210	B	A	P N	zákon č. 182/2006 Sb., § 2 písm. g) versus zákon č. 353/2003 Sb., ¹ § 21 odst. 1 písm. a); a § 256 odst. 1 písm. a) zákona č. 13/1993 Sb., ² a čl. 193 NR (EHS) č. 2613/92 celní kodex společenství	Teoreticky: U daňového subjektu je provozovatelem daňového skladu podle § 20 zákona č. 353/2003 Sb. bude zahájeno insolvenční řízení, v rámci kterého bude prohlášen konkurs. Právomocným rozhodnutím o prohlášení konkursu povolení daňového skladu zaniká, a to ze zákona (§ 20 odst. 18. písm. c) zákona č. 353/2003 Sb.), čímž se dosud nezdaněné vybrané výrobky ke dni zániku povolení daňového skladu uvolní do volného daňového oběhu a provozovateli daňového skladu (resp. insolvenčnímu správci) zde vzniká povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit. Podmínkou povolení skladu je zajištění spotřební daně, přičemž jedním ze zákonných způsobů zajištění je i složení jistoty – finančních prostředků na účet správce daně (§ 20 odst. 9 ve spojení s § 21 zákona č. 353/2003 Sb., obdobně též zajištění podle § 256 odst. 1 písm. a) zákona č. 13/1993 Sb). otázka pak zní, zda lze pro tento druh zajištění považovat správce daně za zajištěného věřitele ve smyslu § 2 písm. g) insolvenčního zákona. v případě, kdy by zajištění jistinou nebylo považováno za zajištění pro účely insolvenčního řízení, byl by v podstatě popřen princip povolovacích řízení a správy daní (z jistiny, ze které podle zákona měla být uhrazena spotřební daň a která je jednou z podmínek nakládání s vybranými výrobky v režimu podmíněného osvobození od daně, by se v rámci insolvenčního řízení uspokojili na úkor státu ostatní věřitelé). Obdobně u celního řízení, kde je zajištění celního dluhu jednou z podmínek pro propuštění zboží do režimu, přičemž jedním z přípustných způsobů zajištění jak podle národních, tak podle právních předpisů společenství, je složení hotovosti – jistiny.	Novela § 2 písm. g) insolvenčního zákona tak, že za zajištěného věřitele se považuje ten, komu svědčí zajištění formou jistiny podle zvláštních právních předpisů.	Zamítnuto Návrh novelizace ustanovení § 2 písm. g) IZ byl při projednávání obdobných této a obdobných připomínek na rozšíření výčtu zajišťovacích institutů odmítnut. Viz důvodová zpráva.
3./15	Generální finanční ředitelství Naděžda Černá, e-mail: n.cerna@cs.Mfcr.cz tel. 386714210	U	A	B N	§ 2 odst. 3 a 4 a § 242 zákona č. 280/2009 Sb., ³ versus § 168 odst. 2 písm. e a § 170 zákona č. 182/2006 Sb.	Nejednoznačné výklady postupu při uplatňování peněžitých plnění uložených v rámci dělené správy (pokuty, poplatky, zálohy na poplatky apod.) v insolvenčním řízení. podle zákona č. 280/2009 Sb., se s těmito plněními nakládá a hledí se na ně jako na daně.	Definovat v rámci insolvenčního zákona pojem daň (pro účely insolvenčního řízení).	Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené správními orgány zvláštní skutkovou podstatou. V insolvenčním řízení mimosmluvní sankce nespádají do pojmu daně v ustanovení § 168 odst. 2 IZ. Nejedná se tedy o pohledávky za majetkovou podstatou a v insolvenčním řízení se neuspokojují. Viz důvodová zpráva.
4./16	Celní úřad - Plzeň Miroslav Marval m.marval@mfcz.cz tel. 377435245	U	A	N	§ 170 písm. d) zákona č. 182/2006 Sb.	Z pohledu celního úřadu při vymáhání mimosmluvních pohledávek (pokut) neumožňuje stávající úprava insolvenčního zákona přihlašování těchto pohledávek.	Umožnit přihlašování uvedených pohledávek (pokut).	Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené správními orgány zvláštní skutkovou podstatou.
4./17	Celní úřad - Praha D8 Tomáš Kríž E-mail: t.kriz@mfcz.cz Tel. 296335219	U	B	C N	§ 176 zákona č. 182/2006 Sb.	Připomínka referátu vymáhání a exekuce se týká formuláře na přihlašování pohledávek. Samotný formulář není problémový. Problém je pokud je více položek nedoplatků a všechny položky dluhu se nevejdou do jednoho formuláře a celní úřad doplňuje přílohy. Jako přílohy se používá prvotní	Bylo by vhodné formulář upravit tak, aby bylo možné zadat počet položek nedoplatku a aktivní formulář by danou skupinu rozšířil na požadované množství.	Zamítnuto K tomuto účelu slouží možnost přidávání polí v elektronických formulářích, označena + v pravém rohu jednotlivých kolonek. Formulář však projde celkovou revizí.

¹ Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních

² Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon

³ Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád

					formulář, ale vyplňuje se pouze část formuláře -pohledávky. Velké množství pohledávek je v tomto systému vypnění aktivního formuláře nepřehledné, zejména ve vztahu k elektronické komunikaci a el. podpisu.		
4./18	Celní úřad - Praha D8 Tomáš Kríž E-mail: t.kriz@mfer.cz Tel. 296335219	U	B	N	§ 203 a § 267 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. Při správě daní, poplatků a odvodů dochází k problémům při výkonu rozhodnutí, kdy dlužník FO či PO reaguje na postižení majetku exekucí vstupem do insolvence, která je vedena snahou odvrátit úhradu nedoplatku. Dlužníci v zásadě dlouhodobě odmítají nedoplatky vzniklé do vyměření či uložení pokuty. Platební morálka je v tomto směru slabá. Dlužník v tomto pohledu dále podniká, i když porušuje § 3 IZ a je už dávno v úpadku. Dochází ke krácení příjmové stránky státního rozpočtu, státních fondů, krajů a obcí. Navržené řešení není zvýhodňování jednoho věřitele (státu), ale pouze dokončení už započatého řízení. takto získané prostředky se zaúčtují a odvedou dle rozpočtového určení. Toto navržené opatření má i protikorupční charakter.	Doplnění odst. 1 § 267 IZ za první větou. Pokud výkon rozhodnutí nebo exekuci, která by postihovala majetek náležící do majetkové podstaty dlužníka do prohlášení konkursu, nařídil správce daně, nemůže insolvenční správce s tímto majetkem nakládat, do doby plného vypořádání nedoplatků vůči správci daně. Insolvenční správce má na vypořádání 90 dní. Lhůta pro vypořádání začíná běžet ode dne, kdy byl insolvenční správce o výkonu rozhodnutí nebo exekuci vyrozuměn. Po uplynutí této lhůty se výkon rozhodnutí provede.	Zamítnuto Navrhované řešení zcela popírá účel insolvenčního řízení a neodůvodněně preferuje jednoho mimosmluvního věřitele (stát) na úkor ostatních věřitelů. Nutno si uvědomit, že základním a esenciálním principem insolvenčního řízení je pozastavení práva na individuální uspokojení jak nezajištěných, tak i zajištěných věřitelů, a jeho nahrazení procesem insolvenčním. K problematice přednostního postavení některých věřitelů viz důvodová zpráva Návrh zákona zároveň předpokládá jasné vymezení vztahu mezi insolvenčním řízením a výkonem rozhodnutí nebo exekucí tak, aby bylo jasné, že kolektivní řízení (insolvenční) má přednost před individuálním vymáháním pohledávek (exekucí).
4./19	Celní úřad - Praha D8 Tomáš Kríž E-mail: t.kriz@mfer.cz Tel. 296335219	U	B	N	§ 248 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. Při správě daní, poplatků a odvodů dochází k problémům při vybírání a vymáhání nedoplatků v rámci dělené správy u rozhodnutí, které nabyly právní moc v době, kdy není možno nedoplatek přihlásit do insolvenčního řízení. Správní řízení je zpravidla zahájeno v době před insolvencí. Následně přihlášení nedoplatku je insolvenčními správci odmítáno a pohledávka se stává nedobytnou.	Navržené řešení jasně stanoví jak má insolvenční správce s pohledávkou naložit. Doplnění § 248 odst. 1 IZ za první větou. Nedoplatky vzniklé v řízení o přestupcích a jiných správních deliktech a v daňovém řízení vzniklé po lhůtě na přihlášení do insolvenčního řízení, jsou pohledávkou za majetkovou podstatou.	Zamítnuto Podnět směřuje na mimosmluvní sankce podle ustanovení § 170 IZ. Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené orgány veřejné správy zvláštní skutkovou podstatou.
4./20	Celní úřad - Praha 1 Bc. Luboš Kratochvíl e-mail: l.kratochvil@cs.mfer.cz tel. 261334602	U	A	N	§ 170písm. d) zákona č. 182/2006 Sb. V případě problematiky mimosmluvních sankcí, které byly uloženy správními orgány, se neuspokojují pokuty na základě ustanovení § 170 písm. d) insolvenčního zákona v insolvenčním řízení. Tato skutečnost se jeví jako nesprávná, a to i s ohledem na to, že např. do likvidace lze přihlásit všechny pohledávky, tedy i pokuty.	Vyjmout ustanovení § 170 písm. d)	Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené orgány veřejné správy zvláštní skutkovou podstatou.
4./21	Celní úřad - Chomutov M. Vnučková, e-mail: m.vnuckova@cs.mfer.cz Tel: 474610064	U	D	N	§ 170písm. d) zákona č. 182/2006 Sb. Pokuty vymáhané jsou ve smyslu insolvenčního zákona zařazeny do mimosmluvních sankcí, které jsou vyloučeny z uspokojení v insolvenčním řízení. nejsou řešeny v žádném ze způsobů řešení úpadku.	Vzhledem k tomu, že není jednotný postup při řešení uznávání pohledávek jednotlivými insolvenčními správci a celní správa nemá možnost pohledávku zahrnout do přezkumného řízení (§ 188 IZ), navrhuje změnu v IZ, kdy o uznání pohledávky rozhodne příslušný soud.	Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené orgány veřejné správy zvláštní skutkovou podstatou.
4./22	Celní úřad - Ústí nad Labem Ing. Roman Najbert e-mail: podatelna206300@cs.mfer.cz tel: 475258703	U	B C	N	§ 170písm. d) zákona č. 182/2006 Sb.; § 2 odst. 3 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb. a) přihlášená pohledávka (peněžitě plnění) je vyloučena z uspokojení; při přezkumném jednání není projednána. Jedná se jednak o sankce uložené ukladateli jako jsou např. ČOI, SZPI, ČÍŽP, KHS či úřady práce, jednak sankce uložené Policií ČR. insolvenční správce často vylučuje z uspokojení sankce, jejichž splatnost nastala před rozhodnutím o úpadku. b) Uložení sankce neplní své funkce.	Dle ustanovení § 170 písm. d) insolvenčního zákona mají být vyloučeny z úhrady pouze sankce, které přirostly po rozhodnutí o úpadku, nikoliv všechny bez rozdílu. Upřesnit definici mimosmluvní sankce v insolvenčním řízení ve vztahu k definici daně v daňovém řízení.	Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené orgány veřejné správy zvláštní skutkovou podstatou.
4./23	Celní úřad - Most Petr Polanský e-mail: p.polansky@cs.mfer.cz tel. 476 140 958	U	C	N	§ 170písm. d) zákona č. 182/2006 Sb. Viz předchozí.	Navrhuje se zavést obdobný režim jako u smluvních pokut.	Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny

									v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené orgány veřejné správy zvláštní skutkovou podstatou.
4./24	Celní úřad - Pardubice Jiří Novoselský	U	B	N	Všechny právní předpisy, podle nichž v rámci dělené správy celní úřady vybírají a/nebo vymáhají plnění uložená jinými správními úřady nebo taková, která vznikla ze zákona bez vydání správního aktu.	Celní úřad působí v systému dělené správy od začátku roku 2006. Od té doby se potýká s řadou problémů, které negativně ovlivňují úspěšnost vymáhání nedoplatků, přičemž obecně vzato se jedná o problémy právní, které v důsledku liberalizace právního řádu vyvolávají v praxi nežádoucí dopady v oblasti příjmové stránky státního rozpočtu. Jedním z těchto faktorů je i insolvenční zákon, především ustanovení § 170.	Řešení přicházející v úvahu je pouze jediné: každý, kdo poruší v tomto státě obecně závazné předpisy, měl by být náležitě potrestán. Pokud je takové osobě uložena sankce ve formě peněžitého plnění, musí svoji sankci také uhradit. Pokud tato osoba spadne do insolvenčního řízení, musí být v zájmu státu, aby i v tomto případě nesla za svoje protiprávní jednání veškeré důsledky, a to co nejrychleji. Je tedy nanejvýš logické, že stávající ustanovení § 170 přestane chránit delikventy a naopak umožní co nejrychlejší naplnění původního smyslu uložené sankce, tedy v intencích tohoto zákona mimosmluvní sankce. Pouze přednostní uspokojení takové pohledávky může vést k výraznému zlepšení platební morálky osob porušujících v tomto státě zákony.	Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené orgány veřejné správy zvláštní skutkovou podstatou.	
5./25	Česká národní banka JUDr. René Kurka Sekce licenčních a sankčních řízení Rene.kurka@cnb.cz Tel. 224412417	B	B	N	zákon č. 182/2006 Sb., § 312 odst. 3, § 313	1.Obdobná ustanovení o zrušení konkursu podle zákona č. 328/1991 Sb. konkurs a vyrovnání, kdy za společnost po zrušení konkursu neměl kdo podat žádost o výmaz společnosti z obchodního rejstříku (statutární orgán neexistoval, společnost nebyla v likvidaci). Nad rámec konkrétních zkušeností s novým insolvenčním řízením jsou v organizačních útvarech České národní banky, které se zabývají výkonem dohledu nad finančním trhem, debatovány následující otázky. 2.První otázkou je způsob řešení insolvence v případě zahraniční osoby, která má majetek na území České republiky a ve vztahu k věřitelům se ocitne v platební neschopnosti. 3.Druhým problémem je situace, kdy je úpadkem postiženo více společností, které jsou součástí koncernu. Zde je v souvislosti se zkušenostmi České národní banky při výkonu dohledu nad finančním trhem zvažováno, zda by v těchto případech nemělo být insolvenční řízení určitým způsobem koordinováno	Zákon č. 182/2006 Sb. § 312 odst. 3 – toto přímo uložit insolvenčnímu správci, zákon č. 182/2006 Sb. § 313 – jako povinnost insolvenčního správce zahrnout i výmaz z obchodního rejstříku pokud byl zrušen konkurs podle § 308 odst. d) a c) - pokud právnická osoba nemá po zrušení konkursu žádný majetek. Navíc tomuto nasvědčuje i ustanovení § 305 odst. 3, kdy si „insolvenční správce vyčlení před rozvrhem částku na předpokládané výlohy, spojené s ukončením řízení“	1. Zamítnuto Návrh stanovit insolvenčnímu správci povinnost podat žádost o výmaz společnosti z obchodního rejstříku byl odmítnut z důvodu, že není vhodné přenášet obecné povinnosti právnických osob na insolvenčního správce. Krom toho mohou nastat situace, kdy i po skončení insolvenčního řízení společnost má nějaký majetek (vyňatý z majetkové podstaty) a chce ho i nadále spravovat. Výmaz nadto nemá konstitutivní povahu a výmaz se má provést na základě rozhodnutí insolvenčního soudu. 2. Zamítnuto V rámci Společenství platí Nařízení Rady 1346/2000 o úpadkovém řízení. V takovém případě je nutno zahájit (podat návrh na zahájení) hlavní úpadkové řízení ve státě COMI, nemá-li dlužník na území České republiky alespoň provozovnu a nelze tak zahájit vedlejší úpadkové řízení v ČR. 3. Zamítnuto Insolvenční zákon konsoliduje koncernové případy do jednoho řízení u jednoho insolvenčního správce	
6./27	Ministerstvo zahraničních věcí	-	-	-	-	-	-	-	
7./28	Ministerstvo vnitra	-	-	-	Zákon č. 182/2006 Sb., § 6 odst. 1	Uplatňujeme námět na rozšíření věcné působnosti insolvenčního zákona též na územní samosprávné celky. Ministerstvo vnitra dlouhodobě spolupracuje s Ministerstvem financí na legislativním řešení předluženosti obcí, přičemž účinné řešení může spočívat pouze v provedení insolvenčního řízení ve vztahu k obci, která se fakticky nachází v úpadku. Z nařízení Rady č. 1346/2000, o úpadkovém řízení vyplývá, že každá fyzická nebo právnická osoba by měla mít možnost projít úpadkovým řízením, takže podle našeho názoru není vyloučení územních samosprávných celků z režimu insolvenčního zákona důvodné. Ve skutečnosti se totiž obce a kraje vyloučením z režimu insolvenčního zákona odstavají do méně výhodného postavení, neboť jejich předluženost de facto nelze uspokojivě vyřešit.		Zamítnuto Ministerstvo spravedlnosti se nebrání diskusi na toto téma, dlouhodobě však zastává názor, že takovéto řešení musí projít důkladnou odbornou diskusí za účasti všech dotčených subjektů a potom, co se ukáže, že preventivní opatření, která tomu mají zabránit, se neosvědčila.	
8./29	Ministerstvo zemědělství Mgr. Jakub Zatloukal	B	A	N		Režim přihlašování pohledávek neumožňuje přihlásit pohledávky z titulu dotací, neboť tyto vznikají rozhodnutím	Pro pohledávky z titulu dotací je třeba zavést zvláštní režim přihlašování, tedy, že tyto lze	Zpracováno Navrhuje se zmírnit stávající úpravu přihlašování	

	Vedoucí oddělení právní služby HRDP a PRV, e-mail: jakub.zatkoukal@szif.cz Tel. 222 871 429					o uložení povinnosti vrátit dotaci, která obvykle nabývá právní moci až po uplynutí lhůty pro přihlášení.	uspokojit kdykoliv průběhu insolvenčního řízení.	pohledávek tak, že bude možné prominout zmeškání lhůty s tím, že věřitel bude povinen přijmout stav řízení v době prominutí zmeškání a zaplatit náklady spojené se zvláštním přezkumem. Zároveň se navrhuje pouze jedna přihlašovací lhůta. Viz návrh zákona.
9./30	Ministerstvo pro místní rozvoj Mgr. Tomáš Pomykal odbor legislativně právní Tel. 224 861 106 email: tomas.pomykal@mmr.cz	B	C	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 108	Pokud je subjekt v likvidaci a dojde likvidátorem ke zjištění předlužení, má povinnost podle § 98 odst. 2 zák. č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona, ve znění pozdějších předpisů podat bez zbytečného odkladu insolvenční návrh. Následně ve většině případů příslušný soud vyzve likvidátora k úhradě zálohy na náklady insolvenčního řízení. Jelikož předlužený subjekt často nemá finanční prostředky k úhradě zálohy na náklady insolvenčního řízení, nastává patová situace. Likvidátor nemá z čeho zálohu poskytnout a příslušný soud nechce rozhodnout o ukončení insolvenčního řízení pro nedostatek majetku dlužníka. Subjekt je tedy nadále v likvidaci a tímto způsobem je veden i v obchodním rejstříku.	U předlužených subjektů v likvidaci nežádat zálohu na náklady insolvenčního řízení, v případě kdy subjekt prokáže, že nemá dostatek finančních prostředků.	Zamítnuto Problematika je vyřešena judikaturou (viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze sp.zn. MSPH 78 INS 2887/2012, 2 VSPH 318/2012-A-13).
9./31	Ministerstvo pro místní rozvoj Ing. Zdeňka Niklasová, ŘO a pracovníci odboru veřejných dražeb Zdenka.niklasova@mmr.cz , tel. 234 154 601, 4605, 4606, 4608, 4613, 4616			N	Zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách (dále jen Zákon)	1. Podle § 17 odst. 1 a 4 Zákona může být navrhovatelem veřejné dražby dobrovolné i insolvenční správce. Podle ust. § 18 odst. 3 Zákona činí maximální odměna dražebníka 10% z ceny dosažené vydražením do 10 mil. Kč zvýšená o 1% z částky nad 10 mil. Kč. Podle insolvenčního zákona však maximální odměna za provedení dražby neodpovídá výše uvedenému omezení (je nižší a zahrnuje i náklady spojené s přípravou a realizací dražby). V případě veřejných dražeb majetku nižší hodnoty však maximální odměna za provedení dražby, kterou může insolvenční správce dražebníkovi dát, nepokryje ani náklady spojené s přípravou a realizací dražby. 2. I z výše uvedeného důvodu je preferován při zpeněžení majetku z konkurzní podstaty jiný způsob než veřejná dražba. S ohledem na transparentnost celého procesu je žádoucí zakotvit zpeněžení veřejnou dražbou jako prioritní způsob zpeněžení majetku z konkurzní podstaty.	1. Doporučujeme upravit výši odměny za provedení dražby v insolvenčním zákoně tak, aby odpovídala úpravě obsažené v zákoně o veřejných dražbách. 2. Doporučujeme upravit v insolvenčním zákoně (s výjimkou stanovených případů) povinnost postupovat při zpeněžení majetku z konkurzní podstaty podle zákona o veřejných dražbách.	1., 2. Zamítnuto Vyhláška o odměňování insolvenčních správců není součástí předkládané novely zákonných předpisů. Důvodová zpráva se však této problematice pro její důležitost věnuje nad rámec návrhu.
10./32	Ministerstvo obrany Ing. Josef Jandík, odbor správy majetku a akviziční politiky sekce správy majetku Ministerstva obrany, jandikj@army.cz , 973 200 712	B	C	N		Při přihlášení nevykonatelné pohledávky do insolvenčního řízení byly doloženy doklady prokazující její důvodnost (kupní smlouva, dodací listy, faktura, uznání dluhu k 70 % pohledávky). Při přezkumném jednání byla část přihlášené pohledávky ze 30 % popřena insolvenčním správcem (a rovněž dlužníkem). Důvod popření pohledávky nebyl ve vyrozumění o popření pohledávky (zák. 182/2006 Sb., § 197 odst. 2) srozumitelně a jednoznačně sdělen. Věřitel byl nucen podat žalobu na určení existence pohledávky za úpadcem.	Jde o negativní zkušenost, kdy v důsledku postupu při přezkoumání pohledávky je založen další spor na určení existenci pohledávky. Dle našeho názoru jde situaci předejít, pokud by v zák. 182/2006 Sb., §192 byla stanovena povinnost pro dlužníka a insolvenčního správce uvést konkrétní důvod popření pohledávky, který by následně insolvenčního správce ve svém vyrozumění o popření pohledávky věřiteli sdělil. Věřitel by věrohodněji mohl posoudit případnou důvodnost k podání určovací žaloby a zbytečně by nezatěžoval soud dalším sporem.	Zamítnuto Negativní zkušenost není způsobena nedokonalostí právní úpravy, když z kontextu ustanovení § 189 odst. 1 věta první a následujících ustanovení IZ, lze dovodit povinnost popírajícího uvést důvod popření. Je na místě využít dohlédací možnosti insolvenčního soudu.
10./33	Ministerstvo obrany Ing. Josef Jandík, odbor správy majetku a akviziční politiky sekce správy majetku Ministerstva obrany, jandikj@army.cz , 973 200 712	C	A	N	Zákon č. 262/2006 Sb. ⁴ , § 257 a násl.; Zákon č. 221/1999 Sb., ⁵ § 107 a násl.	Při vzniku pohledávky, jako následku povinnosti zaměstnance nahradit vzniklou škodu zaměstnavateli, která vznikla poté, co ji bylo možné přihlásit, není v zákoně popsán zřetelně postup při jejím uplatnění u správce. V případě zaměstnance by o přiznání náhrady škody musel rozhodnout soud a pohledávku přiznat. Tato skutečnost je ještě složitější u osob, které jsou ve služebním poměru. Zde	Jde o negativní zkušenost, kdy v důsledku nejasného postavení pohledávky může být založen další spor na určení existence pohledávky za majetkovou podstatou podle zák. 182/2006 Sb., § 168. Dle našeho názoru jde situaci předejít, pokud by v zák. 182/2006 Sb., § 168 byla takováto pohledávka vyjmenována. Věřitel by věrohodněji	Zamítnuto Taxativní výčet přednostních pohledávek v ustanovení § 168 a 169 insolvenčního zákona bude zachován ve stávajícím znění. Viz důvodová zpráva.

⁴ Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce

⁵ Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání

					např. u vojáků je rozhodování o povinnosti náhrady škody podřízeno rozhodnutí služebního orgánu ve správním řízení. Jeho výsledkem je vykonatelné rozhodnutí, jako právní titul pro exekuci.	mohl s větší právní jistotou uplatnit pohledávku u správce, popř. posoudit případnou důvodnost k podání určovací žaloby a zbytečně by nezatěžoval soud dalším sporem.	
10./34	Ministerstvo obrany Vladimír Fráňa, odbor pro právní zastupování sekce legislativní a právní Ministerstva obrany, franav@army.cz , 973 210 907	C	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 104 odst. 1 písm. (b), § 104 odst. 3 první věta, § 390 odst. 1 a § 414 odst. 2 V případech, kdy věřitel má značné množství dlužníků (řádově v tisících), není zpravidla schopen pravidelně zjišťovat v insolvenčním rejstříku případné zahájení insolvenčního řízení u všech svých dlužníků tak, aby zamezil riziku marného proběhnutí příslušných (propadných) lhůt. Po řádovém občanova pak ani nelze požadovat, aby pravidelně kontroloval insolvenční rejstřík, zda osoba, které např. půjčil peníze, nepodala návrh na zahájení insolvenčního řízení spojený s povolením na oddlužení. Za těchto okolností se jeví jako diskriminační vůči věřitelům ustanovení zák. 182/2006 Sb., § 414 odst. 2, podle kterého se osvobození dlužníka od placení zbytku pohledávek vztahuje také na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit, zejména, když nesplnění povinnosti stanovené dlužníkovi ustanoveními zák. 182/2006 Sb., § 104 odst. 1 písm. (b) a § 392 odst. 1 písm. (a) není sankcionováno a věřitel, který se včas o úpadku dlužníka nedozvěděl je poškozen na svých právech.	Iniciovat legislativní změnu insolvenčního zákona takto: - v případě porušení povinnosti úpadce uvést v insolvenčním návrhu seznam svých závazků s uvedením svých věřitelů („seznam závazků“), respektive, neoznačí-li v seznamu závazků jako věřitele všechny osoby, o kterých je mu známo, že vůči němu mají pohledávky nebo jiná majetková práva stanovit sankci. - stanovit povinnost dlužníka oznámit svým věřitelům, kdy a kde podal návrh na povolení oddlužení spolu s insolvenčním návrhem Příklad řešení : v zák. 182/2006 Sb., § 104 vložit nový odstavec 5 následujícího znění : <i>V případě porušení povinnosti dlužníka uvedené v odst. 1 písm. b) a odst.3, věta první, insolvenční soud návrh dlužníka na povolení oddlužení zamítne a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem.</i> V zák. 182/2006 Sb., § 390 vložit nový odstavec 4 následujícího znění : <i>Podání návrhu na povolení oddlužení spolu s insolvenčním návrhem musí dlužník bez zbytečného odkladu oznámit všem svým věřitelům. nebo zák. 182/2006 Sb., § 416 odst. 1 upravit takto: Osvobození podle § 414 a 415 se nedotýká peněžitého trestu nebo jiné majetkové sankce, která byla dlužníku uložena v trestním řízení pro úmyslný trestný čin, pohledávek na náhradu škody způsobené úmyslným porušením právní povinnosti a pohledávek, které dlužník neuvedl v insolvenčním návrhu. Na základě těchto úprav se zlepši pozice věřitele v insolvenčním řízení a věřitel tak může řádně a včas přihlásit svou pohledávku.</i>	Zamítnuto Vzhledem k účelu oddlužení a v některých případech k faktické neschopnosti dlužníků spotřebitelů uvést všechny své věřitele by navrhované řešení zabránilo v novém startu velké části společnosti. Novela však přináší úpravu umožňující prominout zmeškání lhůty k přihlášení z omluvitelných důvodů. Srov. důvodová zpráva.
10./35	Ministerstvo obrany JUDr. Ivana Kútová, odbor vymáhání pohledávek sekce legislativní a právní Ministerstva obrany, kutovai@army.cz , 973 210 902	U	C	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 389 a § 414 1. Řešení problematiky dluhů tvořících pasiva společného jmění manželů při oddlužení plněním splátkového kalendáře. Společné jmění manželů je tvořeno, pokud se jedná o závazky i závazky, které některému z manželů nebo oběma manželům vznikly společně za trvání manželství s výjimkou závazků týkajících se majetku, který náleží výhradně jednomu z nich a závazků, jejichž rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů, které převzal jeden z nich bez souhlasu druhého (zák. 40/1964 Sb., § 143 odst. 1 písm. (b)). Z občanského zákoníku vyplývá, že se zakládá pasivní dlužnická solidarita v případě těchto závazků, které náleží do společného jmění manželů. Velký senát občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR učinil svým rozhodnutím 31 Odo 677/2005 určitý problém náhledu na řešení závazků vzniklých za trvání manželství patřících do SJM s tím, že dovodil teleologickým výkladem, že splnění závazku náležejícího do společného	Právní úpravou doplňující současné znění insolvenčního zákona.	1. Zapracováno V rámci revizní novely se navrhuje zapracovat institut společného insolvenčního návrhu manželů spojeného s návrhem na povolení oddlužení. Srov. návrh zákona. 2. Zapracováno Doporučuje se vyjít z judikatury Nejvyššího soudu ze dne 21. dubna 2009, spis. zn. 29 NSČR 3/2009, uveřejněné pod č. 79/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. Viz návrh zákona.

jmění manželů sjednaného jen jedním z manželů může věřitel v nalézacím řízení vymoci jen po manželovi, který je účastníkem závazkového vztahu. Opačný výklad by podle tohoto rozhodnutí vnesl značnou nejistotu do právních vztahů, a to nejenom na straně věřitele, ale i na straně dlužníka. Navíc závazky náležející do SJM nasmlouvané jedním z manželů nemusí mít charakter peněžitých závazků, přičemž může jít i o závazky, jež druhý manžel sice splnit může, ale nebude k tomu odborně vybaven. Toto rozhodnutí však v zápětí bylo kritizováno v odborné literatuře pro rozpor s výslovným ustanovením zákona a odborná literatura i nadále dovozuje ze zákona vzniklou pasivní solidární odpovědnost za takovéto závazky. Ztotožňují se se závěrem odborné literatury i ve vazbě na institut oddlužení a právě v souvislosti s institutem společného jmění manželů u oddlužení je situace ze zákona nejasná a soudní judikatura se snaží dovést nedostatky právní úpravy právě v oblasti společného jmění manželů. Základní problém spatřuji v tom, že ve smyslu zák. 182/2006 Sb., § 392 odst. 3, manžel podepisuje pouze skutečnost, že s povolením oddlužení souhlasí. Již tato poměrně strohá formulace v zákoně zavádá příčinu k úvahám, zda tímto ustanovením měl zákonodárce na mysli, souhlas manžela s postižením majetku v oddlužení patřícího do společného jmění manželů, či zda měl na mysli pouze skutečnost, že druhý z manželů podstoupí režim oddlužení. Judikatura vrchního soudu dovozuje rozšiřujícím výkladem, že tímto souhlasem dává manžel souhlas k použití majetku ze společného jmění manželů a lze tedy postihnout i tento majetek a zahrnout ho do příjmů, ze kterých je prováděna srážka ve prospěch věřitelů. Situace se při dovození těchto následků podpisu druhého z manželů zjednodušuje u oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, kdy se přiměřeně použijí ustanovení o konkurzu, kde je problematika SJM výslovně řešena v několika ustanoveních a vychází z principu zániku SJM dle zák. 182/2006 Sb., § 268. U oddlužení plněním splátkového kalendáře však tato situace není v zákoně výslovně řešena a přitom není ani nemůže být rozdíl v tom, zda společné dluhy se řeší v rámci insolvenčního řízení, oddlužením plněním splátkového kalendáře či zpeněžením majetkové podstaty. Rovněž nemůže být rozdíl mezi tím, zda návrh na oddlužení podá jeden z manželů a druhý k tomuto návrhu připojí svůj podpis ve srovnání, kdy oba manželé podají jako navrhovatelé a dlužníci společný insolvenční návrh (popř. každý z nich samostatně). Judikatura tedy dovozuje, že pro účely oddlužení bude vždy použit majetek patřící do SJM, protože již dříve soudní praxe dovodila, že sice mzdový nárok manžela součástí SJM není, ale vyplacená mzda nebo plat již součástí SJM jednoznačně je. **Jeví se, jako praktičtější, a to i ve vazbě na okruh osob, které návrhy na oddlužení podávají upravit výslovně skutečnost, že je nutno, aby v případě manželů a existujícího SJM podávali manželé buď návrh společný, nebo současně každý z nich návrh samostatný s tím, že v souladu s judikaturou by došlo ke spojení věcí a společném projednání. V případě neexistence takovéto úpravy je věcí pouze judikatury tyto skutečnosti dovozovat.** Tento shora zmiňovaný problém, pak musí způsobit nejasnosti i při posuzování podmínek pro osvobození dlužníka od placení

pohledávek dle zák. 182/2006 Sb., § 414 a stanovení okruhu pohledávek, na které se takovéto osvobození vztahuje ve smyslu zák. 182/2006 Sb., § 414 odst. 2. V případě, že návrh na oddlužení podá pouze jeden z manželů, je naprosto běžnou praxí, že se přihlašují pouze věřitelé, kteří uzavřeli s tímto manželem závazkový vztah nikoliv však věřitelé, kteří tento závazkový vztah uzavřeli s druhým z manželů. Z principu zák. 182/2006 Sb., § 143 odst. 1 písm. (b) však vyplývá, že i dluhy druhého z manželů jsou předmětem SJM a tedy by se na ně mělo vztahovat osvobození dlužníka. Situace se ještě více komplikuje ve vazbě na nutnost posouzení přiměřených majetkových poměrů a zjištění, zda konkrétní dluh je pasivem SJM či není. **Z hlediska právní jistoty věřitelů i dlužníka by však mělo být najisto postaveno, a to nejenom v rámci extenzivního výkladu zákona, které dluhy podléhají osvobození a které nikoliv. Stávající úprava je v tomto směru naprosto nedostatečná a zcela jistě v budoucnu vyvolá řadu soudních sporů mezi věřiteli a dlužníkem.** Pokud bychom připustili konstrukci společného návrhu manželů, pak je nutno zákonodárcem upravit i dopady zániku SJM po dobu trvání oddlužení. Tato potřeba vzniká i za současné soudní praxe spojování dvou samostatných návrhů manželů. K zániku SJM může dojít více způsoby, ale z těch nejčastějších ve vazbě na tyto skutečnosti přichází v úvahu rozvod manželství a úmrtí jednoho z manželů. V případě rozvodu manželství by mělo ze zákona mezi rozvedenými manželi dojít k vypořádání, protože již nedochází k placení společných dluhů ze SJM, ale z oddělených prostředků každého z manželů. Při úmrtí v rámci dědického řízení se vypořádání SJM provádí a zde by tedy mělo dojít i k vypořádání všech dluhů, které jsou řešeny v oddlužení, event. na které se vztahuje následné osvobození. Současně by pak v rámci vypořádání SJM měl být určen podíl na těchto dlužích. V případě, že k dohodě nedojde, pak by měla být stanovena fikce vypořádání, tak jak je u současné úpravy SJM upraveno v zák. 40/1964 Sb., § 150 odst. 4. Tato fikce by však měla nastat dříve tak, aby mohl plynule pokračovat režim oddlužení. Pokud by takováto úprava nebyla, pak by patrně bylo nutno postupovat takovým způsobem, že by ten z manželů, který po zániku SJM platí nad rámec 50% podílu dluhů, měl postížené právo vůči druhému z manželů.

2. Řešení problematiky rozšíření oddlužení na podnikatele. Současný režim oddlužení výslovně ustanovení zák. 182/2006 Sb., § 389 stanoví, že oddlužení je možno použít u dlužníků, kteří nejsou podnikateli. Judikatura dovodila, že je při individuálním zkoumání možno režim oddlužení použít i na dluhy nepodnikatelů, pokud tyto dluhy vznikly v podnikání a nejedná se o dluhy zásadního charakteru. Jedná se např. o dlužné pojistné, zdravotní a sociální pojištění. Insolvenční zákon vyčleňuje ke zjednodušenému řízení, tzv. nepatrné konkurzy a to v ustanovení zák. 182/2006 Sb., § 314 a § 315. Jedná se o konkurzy, kde dlužníkem je fyzická osoba, která není podnikatelem nebo celkový obrat dlužníka podle zákona o účetnictví za poslední účetní období předcházející prohlášení konkurzu nepřesahuje 2.000.000,- Kč a dlužník nemá více než 50 věřitelů. **Dle mého názoru by jak z pohledu věřitelů, tak z pohledu dlužníka stálo za úvahu**

						<p>vztáhnout možnost oddlužení i na tyto nepatrné konkurzy. V těchto nepatrných konkurzech většinou je majetková podstata tvořena velice těžce prodejným majetkem a výše výtěžku stěží pokryje náklady s insolvenčním řízením spojené a věřitelům se nedostane žádného plnění. Věřitelé se do konkurzního řízení přihlašují spíše z důvodu odpisu pohledávky nikoliv z důvodu, že by se domohli jakéhokoliv plnění. Po skončení konkurzu pak zjištění pohledávky soudem umožňuje vést exekuční řízení nebo řízení o výkon rozhodnutí, ale zde dochází i v případě, že dlužník má postižitelný příjem k poškození dalších věřitelů, protože zde 1. z věřitelů, který zajistí pro výkon rozhodnutí nebo pro exekuci příjem, získá více než věřitelé ostatní. V případě, že by bylo uloženo podnikateli bez ohledu, zda příjem získává ze své podnikatelské činnosti nebo z jiných zdrojů platit věřitelům stejně jako v oddlužení 30 %, by věřitelé měli jistotu částečného splnění pohledávek a dlužník by měl jistotu, že po zaplacení získá výhodu další činnosti, ať již v podnikání či jako zaměstnanec. V naprosté většině případů skončení nepatrných konkurzů jsou zjištěné pohledávky zcela nevyhmatelné. Určitý problém je samozřejmě s tím, že v oddlužení dle stávající úpravy se platí minimálně 30 % a je možno v rámci tohoto režimu uhradit i 100 % pohledávek. U podnikatelů by nebylo možno takto postupovat, protože nemají pravidelný prokazatelný příjem, je otázkou, zda by pro řadu podnikatelů i věřitelů nebylo pak výhodnější, zaplatit ze strany dlužníka i vyšší než 30 % podíl, pokud by drobný podnikatel byl do budoucna osvobozen.</p>		
11./36	Ministerstvo životního prostředí	-	A B	N	§ 208, 178, 225 zákona č. 182/2006 Sb.	<p>1. Znění ustanovení § 208 je neurčité a mělo by být přeformulováno.</p> <p>2. Ustanovení § 178 vykazuje znaky neslučitelnosti s Ústavou České republiky.</p> <p>3. V části upravující vyloučení a vynětí z majetkové podstaty dle ustanovení § 225 počíná běžet lhůta ode dne doručení vyrozumění o sepisu majetku, avšak není řešena situace, kdy toto vyrozumění není doručeno vůbec. Zákon neřeší situace jak bude naloženo s pohledávkami, které vzniknou až po prohlášení úpadku respektive až po uplynutí lhůty pro přihlášení pohledávek. Dále je třeba přesněji formulovat kompetence insolvenčního správce a kompetence úpadce při nakládání s majetkem, zejména pro účely prohlášení úpadku.</p>		<p>1. Zamítnuto Dochází pouze k legislativně technické změně v návaznosti na jiná ustanovení navrhované novely.</p> <p>2. Zamítnuto Toto ustanovení bylo upraveno novelou č. 69/2011 Sb. Díkce obou ustanovení se změnou vyjasnila tak, že rozhodnutí insolvenčního soudu o uložení případného postihu je výrazem jeho úvahy zohledňující v jednoznačně upřesněném rozpětí všechny okolnosti případu. (blíže viz důvodová zpráva k zákonu č. 69/2011 Sb.).</p> <p>3. Zapracováno Navrhuje se zmírnit stávající úpravu přihlašování pohledávek tak, že bude možné prominout zmeškání lhůty, s tím, že věřitel bude povinen přijmout stav řízení v době prominutí zmeškání a zaplatit náklady spojené se zvláštním přezkumem. Zároveň bude stanovena pouze jedna přihlašovací lhůta. Navrhuje se také zpřesnit úpravu povinností osob s dispozičními oprávněními obecně. Viz návrh zákona.</p>
12./37	Ministerstvo průmyslu a obchodu Mgr. Tomáš Pavlík, pavlik@mpo.cz , tel.224852140	U	B C	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 430; nařízení č. 1346/2000/ES	<p>Dle ustanovení § 430 vyrozumí insolvenční soud známé věřitele z EU o probíhající insolvenčním řízení, resp. o vydání rozhodnutí o úpadku, přičemž zároveň doručí i výzvu k podání přihlášek, jejíž náležitosti jsou uvedeny v nařízení č. 1346/2000. dle stávající praxe je znění formuláře v českém znění (pouze s nadpisem uvedeným v několika jazycích), informace v něm uvedené velice strohé a terminologicky nepřesné, resp. neodpovídající znění</p>	<p>1. doplnění současného znění formuláře o veškeré informace týkající se náležitosti přihlášky tak, aby bylo sníženo riziko matečných výzev k doplnění.</p> <p>2. Vytvoření standardizovaného formuláře v českém a anglickém znění.</p>	<p>1. Zamítnuto Formulář je standardizovaný ve všech jazycích členských států EU. Vzhledem k tomu, že všechny jazyky jsou si rovnocenné, nelze zakázat vyplnění této výzvy v českém jazyce, byť její vyplnění v cizím jazyce by bylo pro věřitele výhodnější. Na druhou stranu je i takováto informace pro zahraničního věřitele výstrahou, že se něco děje a je v jeho zájmu,</p>

						<p>formulářů pro české věřitele. Důsledkem toho je narůstající zbytečná administrativní zátěž jak pro insolvenční správce, tak pro netuzemské věřitele. Insolvenční správci jsou nuceni vyzývat k doplnění přihlášek netuzemských věřitelů, a to zejména z toho důvodu, že věřitelé nemají k dispozici informace o náležitostech přihlášky (typicky např. vyčíslení pohledávky v české měně podle § 175 insolvenčního zákona.). dále máme za to, že celé znění formuláře by mělo být uvedeno i nejméně v anglickém jazyce. Anglické znění zjednoduší komunikaci mezi dotčenými subjekty, dále posílí právní jistotu věřitelů a v neposlední řadě i důvěru potencionálních obchodních partnerů z EU ve vymahatelnosti práva v ČR, což kladně ovlivní rozhodovací proces při vstupu těchto subjektů na trh v ČR.</p>		<p>aby se o tuto věc začal zajímat a získal si bližší informace. Ve věci vyplňování výzev k podání přihlášky proběhlo v dubnu 2012 v Kroměříži školení pro soudce insolvenčních soudů.</p> <p>2. Zpracováno Ministerstvo spravedlnosti přistoupí k překladu formuláře přihlášky pohledávky do cizích jazyků Aj, N, Fr, Ru.</p>
13.	Ministerstvo kultury							
14.	Ministerstvo zdravotnictví	-	-	-	-			
15.	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	-	-	-	-			
16.	Ministerstvo dopravy	-	-	-	-			
17.	Úřad vlády	-	-	-	-			
18./38	<p>Úřad vlády – zmocněnec pro lidská práva Mgr. Monika Mlejnková Občanské sdružení IQ Roma servis Monika.mlejnkova@iqrs.cz Tel. 543 210 725</p>	C	A	N		<p>1. Zásadně chybí úprava umožňující oddlužení nejnižších společenských vrstev obyvatelstva. V nynější situaci je oddlužení určeno pouze pro osoby, které jsou schopni zaplatit minimální hranici, které však bohužel nedosáhnou ani osoby s minimální mzdou.</p> <p>2. V insolvenčním řízení není chráněno vlastní bydlení. V oddlužení může dlužník snadno přijít o vlastní či družstevní bydlení při zpěnění majetku. Tato situace má opět dopad širšího rozměru, než je určité snížení životní úrovně dlužníka. Ten je tak odkázán na trh s nájmy bytů, získání obecního bytu je v mnoha obcích ČR nedostažitelné. Cena nájmu mnohdy překračuje dlužníkovu nezabavitelnou částku a ten je tak odkázán na bydlení v různých ubytovnách či podobných zařízeních.</p>	<p>Ad. 1 Vytvoření úpravy umožňující oddlužení nízké příjmových skupin obyvatelstva. Jednou z možností je stanovení okruhu osob, které takového způsobu mlhou využít na základě výše násobku částky životního minima. Je možno také stanovit nejvyšší možnou hranici dluhů – a to součet původních jistin. Je třeba předpokládat, že předátorští poskytovatelé budou u rozhodců uplatňovat a v blankosměnkách vyplňovat dlužnou částku přesahující stanovenou hranici pro tento způsob oddlužení, aby neumožnili dlužníku toto využít. Dlužníkovi pak dát povinnost splácet alespoň určitou minimální částku po zákonem stanovenou dobu a po uplynutí této doby by došlo k vymazání uplatněných dluhů. Toto řešení vyulevilo nejen dlužníkům, ale i exekutorům, kteří jsou povinni dluh vymáhat, i když je reálně neumořitelný a tak jim narůstá množství neproplacených úkonů a mnlžství nevymahatelných exekucí.</p> <p>Ad. 2 Umožnit dlužníkovi uhradit pohledávky poměrně, jak zpeněžením majetku, z něhož by bylo vyloučeno vlastní bydlení, tak formou splátek. A to tak, že by nedostatečná výš splátek mohla být do limitu 30% dorovnána zpeněžením majetku dlužníka, případně naopak.</p>	<p>1. Zamítnuto Ministerstvo spravedlnosti se touto problematikou intenzivně zabývá nejen v rámci expertní skupiny S 22 ale i jako člen Aliance proti dluhům. Na těchto odborných fórech je toto téma objektivně považováno za problematické. V odborných kruzích nepanuje souhlas snižovat hranici uspokojení v oddlužení ze současných 30 %. Na druhou stranu již dnes insolvenční zákon umožňuje dlužníku domluvit se s věřitelem na nižším plnění. Nic tedy nebrání tomu, aby se dlužník s věřiteli domluvil na plnění, které bude vyhovovat samotnému dlužníku i jeho věřitelům. Je ve vlastním zájmu věřitelů postupovat při uspokojování svých pohledávek vůči dlužníku, který je v úpadku, kolektivním způsobem. V tomto případě je na dlužníku, aby výhody insolvenčního řízení, ve navzdory nižšímu uspokojení jejich pohledávek, věřitelům náležitě vysvětlil.</p> <p>2.Zamítnuto Insolvenční zákon nebrání dlužníku mimo insolvenční zákon získat pro účely oddlužení peněžením prostředky např. prodejem osobního majetku a tyto hodnoty jako své mimořádné příjmy použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře podle ustanovení § 412 odst. b) IZ. Limit 30 % je vstupní branou pro oddlužení, v případě, že se dlužník s věřiteli nedomluví na nižším plnění. Viz návrh zněny ustanovení 412 IZ.</p>
19.	Český statistický úřad							
20./39	<p>Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových JUDr. Eva Kokošková,</p>	C	B	N	<p>Zákon č. 182/2006 Sb., § 181, § 198 odst. 3, § 199</p>	<p>K ust. § 181 zák.č. 182/2006 zní : osoby, které přihlášku pohledávky podepsaly, ručí za splnění povinnosti zaplatit částku podle § 178 nebo 179 společně a nerozdílně s přihlášeným věřitelem; v případě, že jde o zástupce na základě plné moci, však za splnění této povinnosti ručí osoby, které zástupce k takovému úkonu zmocnily. Díkci tohoto ustanovení došlo k situaci, kdy osoby jednající jménem státu na základě pověření podle ust. § 21a</p>	<p>K ust. § 181 Nerovné postavení by bylo vhodné upravit buď tak, že osoby, které jednají na základě pověření podle ust. § 21a o.s.ř. a na základě plné moci neručí za splnění povinnosti zaplatit částku podle ust. § 178 nebo 179 a nebo tak, že budou zavázáni k této povinnosti ručení i osoby jednající na základě plné moci a nebo bude pro pohledávky</p>	<p>K § 181 – Zamítnuto Ve vztahu k ústředním orgánům státní správy nelze toto ustanovení vykládat tak, že by za splnění povinnosti zaplatit částku podle § 178 nebo § 179 IZ byly odpovědní řadoví zaměstnanci ústředního orgánu státní správy.</p>

					<p>zák.č.99/1963 Občanský soudní řád (dále jen o.s.ř.), kteří jsou zaměstnanci Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových nebo zaměstnanci organizačních složek státu, ručí společně a nerozdílně spolu se státem jako věřitelem za splnění povinnosti zaplatit částku podle § 178 a 179, ale osoby zastupující věřitele na základě plné moci tedy především advokáti popř. obecní zmocněnci tuto povinnost ze zákona nemají. Tímto dochází k nerovnému postavení osob, které jednají jako zástupci přihlášených věřitelů.</p> <p>K ust. § 198 odst.3 a § 199 zák.č. 182/2006 Sb.Je na místě se zamyslet nad jejich samotnou existencí v zákoně, neboť zpochybňují právní jistotu věřitele v pravomocné vykonatelné rozhodnutí soudu.</p>	<p>státu přihlašované do insolvenčního řízení zákonem stanovena výjimka, neboť stát nepřihlašuje pohledávky účelově ani bezdůvodně rovněž se nejedná o pohledávky předstírané s úmyslem poškození dlužníka a v žádném případě stát nesleduje zneužití svých práv na úkor dlužníka.</p> <p>K ust. § 198 odst.3 a § 199 Insolvenčnímu správci by neměla být dána zákonná možnost popírat pravomocně přiznané vykonatelné pohledávky a v téže věci znovu zatěžovat soud, proto by měla být tato ustanovení ze zákona vypuštěna.</p>	<p>K § 198 odst. 3 a § 199 – Zamítnuto Smyslem sporu o pravost, výši nebo pořadí pohledávky není spor o to, zda jde o pohledávku vykonatelnou. Tomu odpovídá znění § 199 odst. 3 IZ, které důvody popření vykonatelné pohledávky přiznané rozhodnutím omezuje jen na skutečnosti, které v řízení, jež předcházely vykonatelnému rozhodnutí, neuplatnil dlužník a současně zapovídá popření pohledávky jen pro jiné právní posouzení věci popírajícím (potud zákon vychází z toho, že chyb v právním posouzení věci se nelze nikdy beze zbytku vyvarovat).</p> <p>Možný problém plynoucí z toho, že v průběhu sporu o popřenou nevykonatelnou pohledávku vyjde najevo, že pohledávka ve skutečnosti byla vykonatelná insolvenční zákon řeší přenesením břemena tvrzení na žalovaného (§ 198 odst. 3 IZ).</p>
21./40	Hospodářská komora	U	A	Zákon č. 182/2006 Sb., § 167 a § 298	<p>Podle statistických dat se výtežnost pohledávek nezajištěných věřitelů podle nového insolvenčního zákona oproti zákonu o konkursu a vyrovnání konsolidovaně snížila z průměrných 9% přihlášené pohledávky na 4 %, samozřejmě ve prospěch zajištěných věřitelů, jimiž jsou v 99% financující banky. To je dáno mimo jiné přílišným posílením postavení zajištěných věřitelů, jejichž pohledávka se uspokojuje přednostně mimo rozvrh do výše 100 % oproti dřívějším 70 %. Doporučovali bychom obecně kompromisní snížení této výše na 85 %. Zbytek by byl uspokojován v rozvrhu s nezajištěnými věřiteli. Je potřeba vzít v úvahu, že například provozovatelé soustav a dodavatelé energií podléhají přísné veřejnoprávní regulaci a není naprosto představitelné, aby své pohledávky vznikající z dodávek energií běžným způsobem zajišťovali. Často též brání včasněmu přerušení dodávek do insolvenčně upadajícímu dlužníkovi riziko škod na jeho provozu, což zvyšuje kreditní expozici nezajištěného věřitele. Naopak banka obvykle bez adekvátního zajištění není ochotna poskytnout jakýkoli úvěr, včetně dlouhodobých provozních úvěrů (srovnatelné s dodávkami energie). Takto jsou tedy energetické firmy v insolvenčním řízení předem znevýhodněny a často nedosáhnou v insolvenčním řízení vůbec žádného výtěžku, neboť to co nepřipadne na zajištěné věřitele, spolknou zapodstatové pohledávky. Přitom obecně vzato důležitost úvěrujících bank i energetických společností pro průmyslové podniky a potažmo celé hospodářství je přinejmenším srovnatelná.</p>	<p>Uspokojení pohledávek zajištěných věřitelů do výše 85 % výtěžku zpeněžení na ně připadajícího.</p>	<p>Zamítnuto Pouze částečné uspokojení zajištěných věřitelů na principu, který byl stanoven zákonem o konkursu a vyrovnání se neosvědčilo. Znovuzavedení obdobné zásady bylo v rámci odborných diskusí jednoznačně odmítnuto.</p>
21./41	Hospodářská komora	U	A	N Zákon č. 182/2006 Sb., § 167 odst. 2	<p>S předchozím bodem souvisí problematika výkladu ustanovení § 167 odst. 2. není totiž zřejmé, zda tato znalcem stanovená cena má vliv i tehdy, je-li následná realizovaná tržní cena zajištěného majetku vyšší. Jsme toho názoru, že se jedná o speciální úpravu vůči ustanovení § 298 odst. 1 UZ stanovícím, že zajištěný věřitelé mají právo, aby jejich pohledávka byla uspokojena z výtěžku zpeněžení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, jimiž byla zajištěna „ a zároveň o jednoznačnou právní fikci (tedy ne o vyvratitelnou domněnku, jak tvrdí bankovní sektor), která pro účely uspokojení zajištěného věřitele stanoví, že na danou zbylou část zajištěné pohledávky dopadá v plném rozsahu právní režim pro nezajištěné pohledávky, čímž zákonodárce proporcionálně vyvažuje zájmy zajištěných i</p>	<p>Sjednocení výkladu § 167 odst. 2 týkajícího se rozdílu mezi hodnotou zajištění určenou znaleckým posudkem a následným výtěžkem zpeněžení a jejich vlivu na výši zajištěné pohledávky.</p>	<p>Zamítnuto Tato problematika je vyřešena judikaturou vyšších soudů. Srov.</p>

					nezajištěných věřitelů při uspokojování jejich pohledávek, podobně jako tomu bylo v ustanovení § 28 odst. 4 zákona o konkursu a vyrovnání. Pohledávka nadále fakticky i právně (mimo režim insolvenčního řízení) zůstává v celém rozsahu pohledávkou zajištěnou, ale při uspokojování zajištěného věřitele v rámci insolvenčního řízení se na její část přesahující hodnotu zajištění od okamžiku věřitele v rámci insolvenčního řízení se na její část přesahující hodnotu zajištění od okamžiku, kdy je znalecký posudek znám, hledá jako na pohledávku nezajištěnou. Podle odborné literatury je dokonce doporučováno, aby o změně charakteru části zajištěné pohledávky vydal soud usnesení v rámci své dohlédací činnosti, neboť tato změna může mít význam rovněž pro ostatní účastníky insolvenčního řízení. Praxe je obšhem při výkladu tonoto ustanovení naprosto nejasná a roztržšená, což opět poškozuje energetické společnosti v roli nezajištěných věřitelů.			
21./42	Hospodářská komora	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 46 - § 55	Problematická se nám jeví snadná možnost atrakce pravomocí věřitelského výboru schůzi věřitelů, což prakticky znamená, že pokud si zajištěný věřitel – zpravidla financující banka, která počtem svých hlasů zcela ovládá, najde ještě jednoho věřitele, s jehož pomocí donutí soud, aby svolal do 30 dnů schůzi, velice jednoduše pak na této schůzi paralyzuje věřitelský výbor, v němž převažují hlasi nezajištěných věřitelů (2:1 nebo 3:2) a všechny či některé jeho pravomoci si stáhne na sebe. Jde o analogii pravomocí vlné hromady atrahovat si pravomoc představenstva. Zde lze atrahovat vše, v obchodněprávních pravidlech corporate governance však nelze atrahovat záležitosti obchodního vedení. Nezajištění věřitelé se mohou bránit odvoláním, že takový postu (s ohledem též na to, čeho v konkrétním případě chce touto cestou zajištěný věřitel dosáhnout) je proti zásadě dle § 5 písm. a) IZ a poškozuje nezajištěné věřitele na úkor zajištěných, avšak vrchní soudy takové odvolání zamítají a dovlání v této věci podle dosavadního přístupu Nejvyššího soud k výkladu tono, co je „věc sama“ v insolvenčním řízení, není přípustné. Nežádoucím je všemocná schůze věřitelů ovládána jedním zajištěných věřitelem, která se neschází a nefunkční věřitelský výbor, který neplní svou úlohu v řízení. řízení je tak paralyzováno spory o to, zda ovládající zajištěný věřitel jedná v zájmu všech či pouze ve svém partikulárním zájmu.	Omezení možnosti atrakce pravomocí věřitelského výboru schůzi věřitelů.	Zpracováno Navrhuje se, aby k platnosti usnesení schůze věřitelů, kterým si vyhrazuje záležitosti patřící do působnosti věřitelských orgánů byla nutná dvou třetinovou většinu přítomných nebo řádně zastoupených věřitelů, počítanou podle výše jejich pohledávek. Srov. návrh zákona.
21./43	Hospodářská komora	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 168 odst. 2 písm. b)	Změnu vyžaduje též nespravedlivá redistribuce nákladů řízení a zpeněžení podstaty zejména pokud je v konkursu provozován podnik, kdy zajištěný věřitel je limitován stropem 4 a 5% z výtěžku zatímco souhlasil s provozem podniku, který nutně generoval daleko vyšší náklady, které pak ovšem zaplatí pouze ostatní věřitelé. Tzn. zatímco zajištěný věřitel profituje vyšším výtěžkem z prodeje celé běžící firmy, náklady na to, že firma běží, zaplatí ostani věřitelé. IZ ani nedefinuje, co se považuje za provozování dlužníkova podniku.	Doporučujeme zavést moderační právo soudu do této situace vzhledem k okolnostem zasáhnout.	Zamítnuto Rozhodující vliv na celý průběh konkursního řízení probíhajícího podle insolvenčního zákona má postavení zajištěných věřitelů. Zajištění věřitelé mají právo, aby jejich pohledávka byla uspokojena z výtěžku zpeněžených věcí, práva, pohledávky. Insolvenční zákon opustil úpravu založenou na solidaritě mezi zajištěnými a nezajištěnými věřiteli, která byla obsažena v zákoně o konkursu a vyrovnání, a která se pro fungování úpadkového práva zcela neosvědčila. Insolvenční zákon zároveň striktně oddělil majetek sloužící k zajištění pohledávek věřitelů od majetku, který má být použit na uspokojení nezajištěných věřitelů. Tímto způsobem je nutné přistoupit také k nákladům, které insolvenční správce v souvislosti se zpeněžením majetku sloužícího k zajištění vynaložil. Nepřipouští se situaci, aby náklady na správu a zpeněžení majetku

								sloužícího k zajištění snižovaly uspokojení nezajištěných věřitelů, kteří nejsou z prostředků získaných zpeněžením uvedeného majetku, žádným způsobem uspokojováni. Převyšují-li náklady na správu a zpeněžení onen limit v ustanovení § 298 odst. 3 IZ a insolvenční správce nezíská souhlas s překročením tohoto limitu, pak musí tyto náklady uhradit ze svého. Není možné je hradit z majetkové podstaty /jako např. § 168 odst. 2 písm. b) IZ/. Za účelem zefektivnění institutu udělování pokynů ke správě a zpeněžení zajištěného majetku se navrhuje změna vycházející z principu udělování pokynů zajištěným věřitelem, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako první v pořadí. Zároveň se navrhuje jasně stanovit, že náklady spojené s provedením jeho pokynu podle § 230 odst. 3 IZ a také podle § 293 IZ nese zajištěný věřitel sám ze svého.
21./44	Hospodářská komora	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 202 odst. 3	Insolvenční zákon předpokládá, že popírající věřitel musí za každé popření pohledávky jiného věřitele složit u insolvenčního soud částku 10 000 Kč jako jistotu na náklady nadcházejícího incidenčního sporu. Tuto částku bude muset popírající věřitel složit za každou popřenou pohledávku jiného věřitele. Pohledávku je v tomto smyslu nutno chápat jako každý samostatný nárok, který popřený věřitel uplatnil na samostatném listu vloženém ve formuláři přihlášky pohledávky, takže pokud se rozhodně některý věřitel popřít 10 pohledávek, které jeden a tentýž věřitel uplatnil v jediném formuláři přihlášky pohledávek, měl by jej tento postup stát 100.000 Kč. O všech uplatněných popřeních však bude probíhat pouze jeden incidenční spor a nikoliv deset samostatných incidenčních sporů. Zpoplatnění úkonu, kterým má být chráněno jedno ze základních práv věřitele v insolvenčním řízení, může mít tedy v případě multiplikace potenciál znemožnit věřiteli toto právo vykonávat.	Zamezení multiplikace skládání jistoty na úhradu nákladů na řízení incidenčního sporu při popření více pohledávek jednoho věřitele jiným věřitelem.	Zamítnut Ustanovení § 202 odst. 3 IZ stanoví, že přihlášený věřitel, který popřel pohledávku je povinen složit jistotu na náklady řízení incidenčního sporu ve výši 10 000 Kč. Norma klade důraz na náklady každého incidenčního sporu ne počet popřených pohledávek, o kterých probíhá jedno incidenční řízení. Výklad respondenta byl odmítnut.
21./45	Hospodářská komora	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb.,	Některé smluvy, které uzavírá dlužník těsně před zahájením insolvenčního řízení mohou být uzavřeny účelově a v podstatě poškozují věřitele. Na tuto situaci se vztahuje § 98 IZ, který zavádí osobní odpovědnost za škodu způsobenou nepodáním insolvenčního návrhu, nemáme ovšem informace o tom, že by náhrada škody za tuto odpovědnost byla někdy žalována a v následném soudním rozhodnutí přiznána	Zamezení uzavírání účelových smluv poškozujících věřitele těsně před zahájením insolvenčního řízení.	Zamítnuto Současná právní úprava je podle Ministerstva spravedlnosti dostatečná.
21./46	Hospodářská komora	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 178 a 179	V obou případech nejenom, že za určité situace věřitel není plánovitě uspokojen, ale navíc je stížen sankcí a jako neuspokojený věřitel ještě může zaplatit peníze do majetkové podstaty. Ačkoli tato ustanovení byla již částečně zmírněna (pokud jde o povinnost složit peníze a možnost incidenčního sporu), stále si myslíme, že ta těchto okolností si každý věřitel, jehož pohledávka je jenom trochu sporná, rozmyslí, zda má vůbec svou pohledávku přihlásit, aby nakonec nejenom nic nedostal, ale naopak nemusel financovat majetkovou podstatu, případně o toto spolufinancování vedl incidenční spor. Myslíme si, že tato ustanovení vedou k tomu, že určití věřitelé se dostávají do podobné situace, kdy je jim upírána možnost uplatnit právo. Snaha předejít šikanózním přihláškám a řízením se vyvinula do druhého extrému, kdy mají věřitelé obavu své ne zcela jednoznačné pohledávky v přihlášce vůbec uplatnit.	Zmírnění opatření na zamezení podávání šikanózních přihlášek pohledávek.	Zamítnuto Toto ustanovení bylo upraveno novelou č. 69/2011 Sb. Dikce obou ustanovení se změnou vyjasnila tak, že rozhodnutí insolvenčního soudu o uložení případného postihu je výrazem jeho úvahy zohledňující v jednoznačně upřesněném rozpětí všechny okolnosti případu. (blíže viz důvodová zpráva k zákonu č. 69/2011 Sb.)
22./47	Český úřad zeměměřický a katastrální Mgr. Lenka Vrzalová,	U	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 139 odst. 1	Pravidlo, podle kterého jsou o vydání rozhodnutí o úpadku vyrozumívána všechna katastrální pracoviště, která v	Považujeme za potřebné upravit ustanovení § 139 odst. 1 InsZ tak, aby v případě, že dlužník vlastní	Zapracováno Jde o legislativně technickou změnu.

	lenka.vrzalova@cuzk.cz Tel. 284041287					katastru nemovitostí evidují majetek, o němž je insolvenčnímu soudu známo, že náleží dlužníkovi, vede ke zbytečné zátěži soudů, které musí obesílat všechna tato pracoviště, a k duplicitním a multiplicitním zápisům poznámek do katastru nemovitostí, což je předmětem stížností ze strany dlužníků či jiných zainteresovaných osob.	nemovitosti evidované v katastru nemovitostí a insolvenčnímu soudu je to známo (což by s ohledem na možnost bezplatného dálkového přístupu k údajům katastru mělo být prakticky vždy), bylo vyrozumíváno pouze jediné katastrální pracoviště – to, v jehož obvodu má sídlo insolvenční soud.	
22./48	Český úřad zeměměřický a katastrální Mgr. Lenka Vrzalová, lenka.vrzalova@cuzk.cz Tel. 284041287	U	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 269 odst. 2, 3	Popis situace: 1. Před prohlášením konkursu uplynula lhůta k vypořádání společného jmění manželů stanovená zvláštním právním předpisem. Bývalí manželé (nebo jeden z nich) ohlásili k zápisu změnu na rovnodílné podílové spoluvlastnictví, změna byla do katastru nemovitostí zapsána. Poté došlo k prohlášení konkursu a podle § 269 odst. 2 InsZ tedy k obnovení stavu, kdy lze zaniklé SJM vypořádat dohodou. Tento stav je třeba obnovit i z hlediska zápisů v katastru, v opačném případě by nebylo možno na základě dohody o vypořádání SJM provést zápis, neboť by nenavazovala na stav zápisů v katastru nemovitostí. Rovněž byla v této souvislosti vznesena otázka, v jakém období před prohlášením konkursu musí dojít k uplynutí lhůty pro vypořádání SJM, aby prohlášením konkursu nastaly účinky uvedené v § 269 odst. 2 InsZ - zda až po podání insolvenčního návrhu nebo neomezeně (třeba před 10 lety před prohlášením konkursu). 2. Je zřejmé, že insolvenční správci ani katastrální úřady nemají k dispozici dostatečně jasné pravidlo, jak v situaci předvídané ustanovením § 269 odst. 2 InsZ postupovat, a vznikají spory v důsledku rozdílných právních názorů.	Navrhujeme novelizovat ustanovení § 269 odst. 2 InsZ tak, že se doplní počátek doby, ve které mělo dojít k uplynutí lhůty pro vypořádání SJM, a to dnem, kdy nastaly účinky zahájení ins. řízení. Opačný přístup by byl nepřiměřeným zásahem do právní jistoty bývalého manžela. Dále navrhujeme ustanovení § 269 odst. 3 InsZ doplnit tak, aby pokrývalo z hlediska zápisu do katastru nemovitostí nejen změny věcných práv uvedené v odstavci 1 tohoto ustanovení, ale také změny podle odstavce 2.	1. Zapracováno Věta první v ustanovení § 269 odst. 2 IZ byla pozměněna takto: „Jestliže v době od okamžiku, kdy nastaly účinky spojené se zahájením insolvenčního řízení do prohlášení konkursu již ...“ 2. Zamítnuto Úprava v tomto směru existuje, a to ve vyhlášce č. 26/2007 Sb. v ustanovení § 42 odst. 2. Není tedy třeba upravovat v insolvenčním zákoně. Takováto úprava by byla nekoncepční a způsobovala by nepřehlednost právní úpravy.
22./49	Český úřad zeměměřický a katastrální Mgr. Lenka Vrzalová, lenka.vrzalova@cuzk.cz Tel. 284041287	U	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 269 odst. 3	Český úřad zeměměřický a katastrální obdržel dotaz metodicky řízeného orgánu ve věci aplikace ustanovení § 269 odst. 3 InsZ, kterým okamžikem znovu začíná běžet lhůta stanovená podle zvláštního právního předpisu k vypořádání společného jmění manželů, která se podle uvedeného ustanovení staví, jestliže má skončit nejpozději do 6 měsíců od prohlášení konkursu. Není zřejmé, zda lhůta opět počne běžet uplynutím 6 měsíců od prohlášení konkursu (což by korespondovalo s ustanovením § 269 odst. 2 InsZ, kde má ins. správce na uzavření dohody o vypořádání SJM právě 6 měsíců) nebo zrušením konkursu anebo stav, kdy tato lhůta neběží, trvá i nadále, bez ukončení.	Navrhujeme novelizovat ustanovení tak, že v případě, kdy má lhůta stanovená podle zvláštního právního předpisu k vypořádání společného jmění manželů skončit nejpozději do 6 měsíců od prohlášení konkursu, se prodlužuje na 6 měsíců od prohlášení konkursu. Takové pravidlo bude jednoznačné a shodné i pro situaci, kdy lhůta již před prohlášením konkursu uplynula – tj. ins. správce bude mít k dispozici vždy minimálně šest měsíců.	Zamítnuto Po prohlášení konkursu lze zaniklé SJM vypořádat podle ustanovení § 270 IZ pouze dohodou nebo soudním rozhodnutím. Oprávnění přechází na insolvenčního správce. Po dobu trvání konkursu lhůta podle zvláštních právních předpisů ani nemůže opět běžet. Jelikož dojde k vypořádání SJM v konkursu, není nutno provádět v nadepsaném ustanovení žádnou změnu.
22./50	Český úřad zeměměřický a katastrální Mgr. Lenka Vrzalová, lenka.vrzalova@cuzk.cz Tel. 284041287	U	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 277	V případech, kdy není usnesení o prohlášení konkursu vydáváno společně s usnesením o úpadku, není zajištěno zaslání tohoto usnesení k vyznačení poznámky do katastru nemovitostí.	Považujeme za potřebné doplnit ustanovení § 277 IZ, které úpravu úvodní činnosti insolvenčního správce po prohlášení konkursu, o povinnost zaslat samostatně vydané usnesení o prohlášení konkursu k zápisu do katastru nemovitostí v případě, kdy je současně majetkové podstaty dlužníka nemovitost evidovaná v katastru nemovitostí. Příslušné je to katastrální pracoviště, v jehož územním obvodu se nachází insolvenční soud.	Zamítnuto Katastrální pracoviště jsou vyrozumívána insolvenčním soudem o vydání rozhodnutí o úpadku. O prohlášení konkursu je speciálně vyrozumívána pouze ČNB, jde-li o specifický typ dlužníka. Rozšiřování počtu míst, která mají být vyrozuměna o prohlášení konkursu, zvýší administrativní zátěž insolvenčních soudů bez zjevného opodstatnění. Tento údaj jsou katastrální úřady schopny zjistit z veřejně přístupného insolvenčního rejstříku. Nadto již byly vyrozuměny o rozhodnutí o úpadku.
22./51	Český úřad zeměměřický a katastrální Mgr. Lenka Vrzalová, lenka.vrzalova@cuzk.cz Tel. 284041287	U	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 285 odst. 1	Podle § 285 odst. 1 zanikají zpeněžením majetkové podstaty v rozsahu, v němž se týkají zpeněženého majetku, a) účinky nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce, b) věcná břemena, která zatěžují zpeněžovaný majetek a která jsou podle ustanovení tohoto zákona v insolvenčním řízení neúčinná. Toto ustanovení však neobsahuje zmocnění	Je třeba doplnit ustanovení obdobné § 299 odst. 3 InsZ, který řeší rovněž účinky zpeněžení, avšak na práva zajišťovací. Rovněž považujeme za potřebné do § 285 InsZ doplnit pravidlo, podle něž zpeněžením pozbývají podané návrhy na nařízení exekuce	Zapracováno Ministerstvo spravedlnosti navrhuje, formou doporučení gestorovi předmětné vyhlášky, změnu katastrální vyhlášky tak, že poznámka se vymaže i na základě potvrzení insolvenčního soudu o tom, že vlastnické právo zaniklo zpeněžením majetku.

						pro ins. správce, aby uvedené skutečnosti potvrdil pro účely výmazu z katastru nemovitostí či jiných evidencí. Někteří insolvenční správci takové potvrzení vydávají, jiní se k němu necítí příslušní a trvají na tom, aby exekuce a výkony rozhodnutí ukončily z tohoto důvodu orgány, které exekuci a výkon rozhodnutí provádějí. Dále toto ustanovení neřeší situaci, kdy byl podán příslušný návrh (na nařízení exekuce, na výkon rozhodnutí), avšak dosud nedošlo k nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce. Výmaz těchto poznámek pak není možný bez toho, aby došlo zastavení takto zahájených řízení, což je mnohdy zdouhavé a novým nabyvatelům to působí obtíže (nemožnost získat úvěr na rekonstrukci nemovitosti apod.). Bez dalšího však tyto poznámky vymazat nelze, neboť pravdivě informují o zahájení těchto řízení, která dosud nebyla ukončena.	nebo výkon rozhodnutí, o kterých dosud nebylo rozhodnuto, své účinky, včetně odpovídající kompetence ins. správce tuto skutečnost potvrdit pro účely výmazu poznámek z katastru nemovitostí.	
22./52	Český úřad zeměměřický a katastrální Mgr. Lenaka Vrzalová, lenka.vrzalova@cuzk.cz Tel. 284041287	U	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 289, § 293	Setkáváme se s odlišnými názory pokud jde o to, zda k prodeji nemovitostí, na kterých vázne zástavní právo ve prospěch zajištěného věřitele, musí být při prodeji mimo dražbu dán i souhlas insolvenčního soudu a věřitelského výboru nebo jsou postačující pokyny zajištěného věřitele podle § 293 IZ.	Navrhujeme upravit ustanovení § 293 tak, aby bylo zřejmé, zda podmínky v tomto ustanovení se přidávají k podmínkám uvedeným v § 289 IZ nebo je naopak nahrazují.	Zpracováno Problém je řešen již stávající úpravou zákona, a to tak, že ustanovení § 293 je lex specialis vůči ustanovení § 289. V návrhu zákona dochází pouze k explicitivnímu vyjádření tohoto principu. Za účelem zefektivnění institutu udělování pokynů ke správě a zpeněžení zajištěného majetku se navrhuje změna vycházející z principu udělování pokynů zajištěným věřitelem, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako první v pořadí.
22./53	Český úřad zeměměřický a katastrální Mgr. Lenaka Vrzalová, lenka.vrzalova@cuzk.cz Tel. 284041287	C	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 315 odst. 1 písm. b)	V praxi se stále častěji objevují dotazy, zda v případě nepatrného konkursu podléhá dohoda o vypořádání SJM zápisu vkladem nebo záznamem. Podle § 133 odst. 2 občanského zákoníku platí, že převádí-li se nemovitá věc na základě smlouvy, nabývá se vlastnictví vkladem do katastru nemovitostí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Ustanovení § 315 IZ přitom jinak nestanoví, řeší totiž otázku účinnosti smlouvy, nikoliv vzniku vlastnického práva, kterému účinnost smlouvy vždy musí předcházet.	Považujeme za vhodné odstranit pochybnosti o tom, že k nabytí vlastnického práva k nemovitosti na základě dohody o vypořádání SJM uzavřené v rámci nepatrného konkursu je nebytný vklad do katastru nemovitostí, novelizací příslušného ustanovení.	Zamítnuto Jde o výkladový problém, nikoli o problém zákonné úpravy insolvenčního zákona.
22./54	Český úřad zeměměřický a katastrální Mgr. Lenaka Vrzalová, lenka.vrzalova@cuzk.cz Tel. 284041287	C	A	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 408	Je nejasný osud společného jmění manželů při oddlužení. Podle § 408 odst. 1 IZ o účincích schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty platí ohledně majetku náležícího do majetkové podstaty v době chválení oddlužení obdobně ustanovení tohoto zákona o účincích prohlášení konkursu. mezi účinky prohlášení konkursu patří mimo jiné i zánik SJM. Zaniká tedy schválením oddlužení zpeněžením majetkové podstaty společné jmění manželů? A pokud ano, zaniká pouze k majetku náležícího do majetkové podstaty v době schválení oddlužení, obecně však nadále trvá a majetek nabývaný po schválení oddlužení lze nabývat opět do SJM? Nebo SJM zaniká zcela a později nabývaný majetek je v případě nabytí manželi v jejich podílovém spoluvlastnictví? Nebo se tento účinek prohlášením konkursu neuplatní a SJM nezaniká?	Doporučujeme doplnit insolvenční zákon o výslovnou úpravu problematiky SJM při oddlužení, a to u obou forem oddlužení.	Zpracováno V rámci revizní novely je zpracován institut společného insolvenčního návrhu manželů spojeného s návrhem na povolení oddlužení.
23.	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže							
24.	Nejvyšší kontrolní úřad	-	-	-	-	-	-	-
25.	Bezpečnostní informační služba	-	-	-	-	-	-	-
26./55	Národní bezpečnostní úřad	-	-	-	-	Nemá negativní zkušenosti	-	-
27./56	Český báňský úřad JUDr. Ladislav Šouša Ladislav.sousa@cbusbs.cz Tel. 545321274	B	A	N	§ 207 odst. 1, § 208, § 289 a násl. (resp. § 290 a 291) zákona č. 182/2006 Sb., § 18a	Při insolvenční nejspíše nejsou zohledněny otázky týkající se veřejného zájmu zohledněného v povinnostech organizací dle báňských předpisů- zpeněžením dlužníkovy podniku jedinou smlouvou – jiné závazky (než pracovněprávní	Úprava § 289 a násl. insolvenčního zákona minimálně v rozsahu stanovení výjimky pro organizace ve smyslu ustanovení § 5a zákona č. 44/1988 Sb., resp. § 3a zákona č. 61/1988 Sb.	Zamítnuto V tomto případě jde o otázku legitimní priority dané úpravy, kterou zvolili zákonodárci přijetím insolvenčního zákona. V případě, že je jedinou

	Mgr. Jan Krejčí Jan.krejci@cbusbs.cz 545321274				zákona č. 61/1988 Sb. ⁶ ; § 27 odst. 7, § 31 odst. 6, § 36 a § 37a zákona č. 44/1988 Sb. ⁷	pohledávky dlužníkůvých zaměstnanců vzniklých do účinnosti smlouvy) na nabyvatele údajně nepřecházejí. Nový nabyvatel podniku zabývajícího se dlouhodobě hornickou činností, nemá závazek k náhradě důlních škod, případně následné sanace a rekultivace pozemků.	takovým způsobem, aby muselo být insolvenční řízení, resp. v souvislosti s ním, vyřešen veškerý majetek a závazky organizace (včetně těch, které nespádají do insolvenčního řízení) a povinnost oznámit zahájení řízení místně příslušným orgánům státní báňské správy (obvodním báňským úřadům) jako dotčeným orgánům řízení. a rovněž upřesnění předmětných ustanovení zákona č. 182/2006 Sb., tak, že prodat podnik jedinou smlouvou lze pouze, pokud takový prodej splní i požadavky dalších zákonů, pokud jsou jimi stanovy (toto v provázanosti veškerého majetku v souvislosti s insolvenčním řízením).	smlouvou převeden celý podnik dlužníka, je základním cílem úpravy insolvenčního zákona zachování provozu podniku, zejména jeho obchodního chodu v hospodářském prostředí a udržení pracovních míst. Úprava, kterou Český báňský úřad navrhuje, by však prakticky znemožňovala docílení tohoto záměru, protože případný nový nabyvatel by o daný podnik ztrácel zájem. Ustanovení § 291 IZ projde změnou v tom smyslu, že se jasněji vymezí práva a povinnosti, která přecházejí na nabyvatele.
28.	Úřad vlády ČR							
29./57	Úřad průmyslového vlastnictví JUDr. Olga Švédová, e-mail: osvedova@upv.cz JUDr. Dana Neprašová, e-mail: dneprasova@upv.cz JUDr. Jana Hlavsová, e-mail: jhlavsova@upv.cz	B	A	N	§15, 17, 44 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách	Problémy v aplikaci insolvenčního zákona na řízení o ochranných známkách podle zákona č. 441/2003 Sb.: 1. Z ustanovení § 264 odst. 1 insolvenčního zákona není jasné, zda věta „dnem, kdy soudu došel jeho návrh na pokračování v řízení, se insolvenční správce stává účastníkem řízení místo dlužníka“ se použije i na přerušena správní řízení, zda pod pojmem soud se myslí i správní orgán. 2. § 236 odst. 1 insolvenčního zákona „neúčinností právního úkonu není dotčena jeho platnost“. Do rejstříku ochranných známek se zapisuje na základě např. smlouvy o převodu nový vlastník ochranné známky, dnem zápisu převodu nastávají účinky vůči třetím osobám. V době, kdy ještě nebyla soudem založena neúčinnost smlouvy o převodu a a ni zahájeno insolvenční řízení, mohlo dojít např. ke zřízení zástavního práva, k dalšímu převodu či k uzavření licenčních smluv, tyto skutečnosti byly zapsány do rejstříku. Není jasné, zda jsou tyto smlouvy neúčinné či neplatné. Rejstříkový stav zachycuje platný právní stav, účinky jsou dány zákonem o ochranných známkách. Úřad nemůže vymazat vlastníka ochranné známky na základě rozhodnutí o neúčinnosti smlouvy. Podle § 15 odst. 3 zákona o ochranných známkách je převod příp. Přechod vůči třetím osobám účinný dnem zápisu do rejstříku, zástavní právo vzniká podle § 16 zákona zápisem do rejstříku. 3. Není zřejmé, zda k zániku plných mocí udělených dlužníkem např. patentovému zástupci dochází teprve zahrnutím ochranné známky či jiného průmyslového práva do majetkové podstaty a zda by měl insolvenční správce Úřad průmyslového vlastnictví o této skutečnosti informovat. 4. § 139 odst. 1 písm. h) insolvenčního zákona. rozhodnutí není vždy doručováno, týká se i případů, kdy ochranná známka je do majetkové podstaty zahrnuta později. Pokud tak neučiní insolvenční správce, nebo třetí osoba, Úřad informaci nemá. 5. V jakém vztahu je insolvenční zákon k zákonu o ochranných známkách? Lex specialis?	Jasně formulovat jednotlivá ustanovení, neúčinnost smluv nahradit neplatnosti, stanovit informační povinnost pro insolvenční soud i insolvenčního správce pod sankcí.	1. Zapracováno Do příslušných odstavců ustanovení § 264 IZ bude doplněno „správnímu či jinému orgánu“. 2. Částečně zapracováno V rámci revizní novely došlo k formulačním zpřesněním vybraných ustanovení týkajících se neplatnosti a neúčinnosti. 3. Zamítnuto Prohlášením konkursu přechází právo nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou na insolvenčního správce. 4. Zamítnuto Nedostatek nevyžaduje legislativní změnu ale důslednější dodržování ustanovení § 139 IZ. 5. Zamítnuto Insolvenční zákon je vždy lex specialis vůči zákonu o ochranných známkách.

⁶ Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě

⁷ Zákon č. 44/1988 Sb., horní zákon

30./58	Úřad pro ochranu osobních údajů Mgr. Jan Vobořil	U	A B	N	Zákon č. 182/2006 Sb. §§419-422	<p>Úřad vnímá nadále jako problematické, že v souladu s § 419 odst. 2 insolvenčního zákona se součástí veřejně přístupného insolvenčního rejstříku i kompletní insolvenční spis. v souladu s § 422 odst. 1 IZ soud může rozhodnout na žádost FO, která učinila příslušné podání, o tom, že některé z osobních údajů této FO, obsažené v podání, nebudou v insolvenčním rejstříku veřejně přístupné. Takovou žádost lze podat nejpozději společně s podáním, o které jde. Rovněž je nepřipustné žádat o jakousi generální výjimku pro všechna budoucí podání. Jméno a příjmení takové FO insolvenční soud zveřejní vždy. Možnost požádat o zveřejnění údajů se ovšem týká pouze jednotlivých podání, nikoli i dalších listin, které jsou součástí insolvenčního spisu. Insolvenční spis obsahuje různé množství informací, na nichž mohou mít zájem různé subjekty, ať už se jedná o věřitele, další dlužníky nebo jiné osoby. Každá z těchto osob má přitom zájem o rozdílné informace. Je otázkou, zda plošné zveřejnění všech údajů s neomezeným přístupem všech subjektů, bez nutnosti prokazovat právního zájmu, neznámá natolik masivní zásah do práv osob, že tento neodpovídá zásadě proporcionality.</p> <p>Z praxe dále vyplývá, že soud účastníky neupozorňuje na možnost požádat o znepřístupnění určitých osobních údajů v insolvenčním rejstříku dle §422 odst. 3 IZ. V souladu s § 7 odst. 1 IZ platí, že „pro insolvenční řízení a pro incidenční spory se použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu, na kterých tento zákon jinak nebo ne-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení.“ v souladu s § 5 o.s.ř. platí, že soudy poskytují účastníkům poučení o jejich procesních právech a povinnostech. Toto poučení by měly soudy v případě poučení o právu podat žádost o zneveřejnění údajů účastníkům řízení poskytovat vždy.</p>	<p>Jako vhodné řešení se jeví upravit možnost žádat o zneveřejnění údajů obsažených v insolvenčním spise podobně jako v případě dle § 422 odst. 1 IZ. Tuto žádost by pak byla osoba oprávněná podat kdykoliv po dobu zpracování údajů v insolvenčním rejstříku. Soud by měl jednotlivé žádosti posuzovat individuálně s ohledem na okolnosti případu a odůvodněnost zveřejnění údajů na základě zásady proporcionality. Rozhodnutí soudu by pak mělo být v souladu s principem právního státu náležitě odůvodněno.</p>	<p>Zamítnuto Po proběhlé diskusi bylo zhodnoceno, že současná právní úprava insolvenčního rejstříku je významným prostředkem transparentnosti insolvenčního práva. Zveřejňování písemností z insolvenčního spisu významně přispívá k snižování transakčních nákladů na insolvenční řízení a pomáhá odstraňovat informační asymetrii mezi účastníky řízení.</p> <p>Podle § 422 odst. 2 insolvenčního zákona, u každého podání, které bude insolvenčnímu soudu doručeno, provede insolvenční soud úpravu znemožňující v insolvenčním rejstříku zveřejnit údaje o fyzické osobě, která není autorem podání, výjimkou jsou pouze jméno a příjmení fyzické osoby. O takovou ochranu údajů nemusí označená fyzická osoba žádat, insolvenční soud tak činí automaticky.</p> <p>Ministerstvo spravedlnosti vzhledem k citlivosti údajů obsažených v seznamu majetku navrhuje změnu, podle které dojde k zveřejnění seznamu majetku dlužníka v insolvenčním rejstříku až po rozhodnutí o úpadku v případě, že insolvenční řízení bylo zahájeno z iniciativy věřitele.</p>
31./59	Český telekomunikační úřad Mgr. Šárka Němečková, ředitelka odboru legislativního a právního, e-mail: nemeckovas@ctu.cz , tel. č.: 224 004 620	U	A C	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 170 písm. d) zákon č. 280/2009 Sb., § 243 odst. 3 a § 251 odst. 1	<p>Podle § 170 písm. d) zákona č. 182/2006 Sb. se v insolvenčním řízení neuspokojují žádným ze způsobů řešení úpadku, není-li stanoveno jinak, rovněž mimosmluvní sankce postihující majetek dlužníka, s výjimkou penále za nezaplacení daní, poplatků, cla, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného za veřejné zdravotní pojištění, pokud povinnost zaplatit toto penále vznikla před rozhodnutím o úpadku.</p> <p>Podle § 243 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb. pak ode dne účinnosti rozhodnutí o úpadku nevzniká k daňové pohledávce, která není pohledávkou za majetkovou podstatou, úrok z prodlení.</p> <p>Podle § 251 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb. pak daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit penále z částky doměřené daně tak, jak byla stanovena oproti poslední známé dani, ve výši stanovené v tomto ustanovení dale.</p> <p>Je třeba jednoznačně určit vztah insolvenčního zákona - § 170 písm. d) a daňového řádu - § 243 a § 251, popřípadě sjednotit užívanou terminologii pro zamezení aplikačním problémům – viz příklady výše. Ze současného znění není zřejmé, zda se vždy jedná se o výjimku uvedenou v § 170 odst. d) insolvenčního zákona, tj. o pohledávky, které nejsou</p>	<p>S ohledem na popis zkušenosti uvedený v příslušné položce výše se navrhuje ve spolupráci s gestorem zákona č. 280/2009 Sb. sjednotit terminologii daných ustanovení tak, aby bylo zřejmé, co je předmětem úpravy, a nevznikaly aplikační problémy s dopady do práv a povinností účastníků insolvenčního řízení.</p>	<p>Zpracováno Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uloženy správními orgány zvláštní skutkovou podstatou.</p>

					<p>vyloučeny ze způsobu řešení o úpadku. Je třeba posoudit, zda se jedná skutečně o penále za nezaplacení daní (resp. penále z částky doměřené daně - § 251 daňového řádu) nebo jsou to úroky z prodlení s ohledem na § 243 odst. 3 daňového řádu, a to i s ohledem na znění zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, kdy byl v § 63 původní pojem penále nahrazen novým pojmem úrokem z prodlení (novelizace od 1. 1. 2007 zákonem č. 230/2006 Sb.).</p>		
31./60	<p>Český telekomunikační úřad Mgr. Šárka Němečková, ředitelka odboru legislativního a právního, e-mail: nemeckovas@ctu.cz, tel. č.: 224 004 620</p>	U	B C	N	<p>zákon č. 182/2006 Sb., § 263, § 264 a § 266</p> <p>1.V § 266 odst. 1 písm. l) insolvenčního zákona je uvedeno, že se nepřerušují ta řízení, ve kterých je dlužník jediným účastníkem. Ve správních řízeních vedených u ČTÚ se kromě řízení sporných, také vedou řízení o žádosti, týkající se podnikatelské činnosti, kdy dlužník (žadatel) je jediným účastníkem tohoto správního řízení a žádá si např. o přidělení čísel nebo rádiových kmitočtů zejména pro podnikatelskou činnost. Z tohoto rozhodování pak vyplývá i povinnost platební (úhrada poplatků za využívání čísel nebo kmitočtů) apod. Z § 264 sice vyplývá, že se přerušují všechna řízení, ať dlužník (podle insolvenčního zákona) je na straně navrhovatele nebo odpůrce. Pokud je na straně navrhovatele a má mu být plněno, pak je na insolvenčním správci, aby navrhl pokračování správního řízení.</p> <p>2.V oblasti mimosmluvních sankcí jako nároků vyloučených z uspokojení v průběhu insolvenčního řízení i nadále platí, že se jedná zejména o pokuty ukládané správními úřady, o správní sankce ukládané opět správními orgány podle zvláštních zákonů a též o peněžité tresty ukládané soudy podle trestního zákona. Insolvenční zákon však pro určitý druh veřejnoprávních sankcí stanoví výjimku, která se týká penále vzniklého před rozhodnutím o úpadku, které se váže k daním, poplatkům, clům, pojistnému na sociální zabezpečení, příspěvkům na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistnému na veřejné zdravotní pojištění. V daném kontextu je však nutno upozornit, že zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, byl s účinností od 1. 1. 2007 novelizován zákonem č. 230/2006 Sb., který dosavadní institut penále nahradil v § 63 novým institutem úroku z prodlení. Úrok z prodlení by pak podle této nové právní úpravy měl platit daňový dlužník, který je v prodlení, tedy ten, kdo nezaplatil splatnou daň nejpozději v den její splatnosti. Penále, pro které je v insolvenčním zákoně koncipována tato výslovná výjimka, má od 1. 1. 2007 zcela jiný charakter, poněvadž podle § 37b SpDP se již nejedná o sankci za pozdní úhradu daně, ale o sankci za nesprávně stanovenou daňovou povinnost. Z toho důvodu by bylo vhodné, aby právní úprava v insolvenčním zákoně byla terminologicky sjednocena s právní úpravou v zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, neboť je zřejmé, že zákonodárce chce touto výjimkou postihnout sankci z titulu úroku z prodlení za pozdní úhradu daňové povinnosti za období do rozhodnutí o úpadku, a nikoli sankci za nepřiznanou či neodůvodněně sníženou daňovou povinnost.</p> <p>Z hlediska aplikační praxe a různosti typů řízení (o právech, o povinnostech, o obojím) by mělo být jednoznačně zákonem stanoveno, jaká, zde konkrétně správní řízení, se</p>	<p>S ohledem na popis zkušenosti uvedený v příslušné položce výše se navrhuje upřesnit vztah § 263, 264 a § 266 insolvenčního zákona, tj. jednoznačně určit, která řízení vedená před správními orgány a soudy se přerušují či nikoliv a jakým aktem či zda k tomuto dochází přímo ze zákona. Popřípadě by bylo účelné právní úpravu v tomto ohledu sjednotit a tím i zjednodušit aplikační praxi.</p>	<p>1. Zpracováno Návrh předpokládá doplnit obecnou část insolvenčního zákona o účinky rozhodnutí o úpadku na probíhající soudní, správní a jiná řízení o pohledávkách, která se v insolvenčním řízení neuspokojují a doplnit tak úpravu obsaženou v ustanovení § 266 IZ. K přeručení řízení dochází ze zákona a není k tomu třeba žádné rozhodnutí soudu. Viz návrh § 140a insolvenčního zákona.</p> <p>2. Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uloženy správními orgány zvláštní skutkovou podstatou.</p> <p>3. Zamítnuto Formu komunikace s účastníky soudního, správního či jiného řízení upravují příslušné procesní předpisy, V tomto směru není třeba zásah do insolvenčního zákona.</p>

					<p>přerušují či zda se nepřerušují, aby nemohlo docházet k různému výkladu a aplikaci.</p> <p>3. Rovněž by měl být v § 263 uveden způsob – forma, jakým se účastník či účastníci správního řízení o přerušování řízení vyrozumí (např. usnesením).</p>		
32./61	Státní úřad pro jadernou bezpečnost	B	C	P	<p>Státní úřad pro jadernou bezpečnost uložil ve správním řízení dlužníkovi, držiteli povolení uděleného Státním úřadem pro jadernou bezpečnost, pokutu za porušení atomového zákona č. 18/1997 Sb. Dlužník po právní moci rozhodnutí pohledávku neuhradil, protože je v likvidaci. Státní úřad pro jadernou bezpečnost provedl přihlášení pohledávky do likvidace. Následně zahájené insolvenční řízení bylo soudem pro nedostatek majetku a předlužení a z důvodů neuhrazení zálohy na náklady insolvenčního řízení zastaveno.</p>		
33./62	<p>Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz</p>	U	B D	N	<p>§ 109 odst. 1 písm. c) Insolvenčního zákona § 303 a násl. Občanského soudního řádu</p> <p>Stávající úprava účinků, spojených se zahájením insolvenčního řízení, včetně dalších „fází“ insolvenčního řízení je taková, že výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit, nelze jej však provést (viz primárně ust. § 109/1, písm. c) Insolvenčního zákona).</p> <p>Tyto účinky převážně přetrvávají i v dalších „fázích“ insolvenčního řízení, pokud není tímto zákonem (případně rozhodnutím soudu) stanoveno jinak.</p> <p>Problematikou situací je, že insolvenční zákon (dále jen „IZ“) blíže nespecifikuje (žádným způsobem se s tím nevypořádává ani důvodová zpráva) co ve vztahu k výkonu rozhodnutí či exekuci znamená „lze nařídit“ a „nelze provést“. Uvedená problematika se týká zejména exekuce příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu.</p> <p>Občanský soudní řád upravuje výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu. Výkon rozhodnutí, či exekuce se sestává ze dvou „fází“, a to nařízení a provedení, jednak tedy ve smyslu úpravy IZ a shodně i ve smyslu OSŘ. OSŘ pro fázi nařízení výkonu rozhodnutí stanovuje, aby s pohledávkou, na niž se výkon rozhodnutí vztahuje, nebylo nakládáno (viz ust. §304 OSŘ), tzn. do fáze „lze nařídit“ (jak shodně terminologicky a patrně i obsahově stanovuje i IZ) spadá i neumožnění nakládání s exekucí pohledávkou na běžném účtu (tedy její faktické blokování ve prospěch nařízené exekuce). Provedení výkonu rozhodnutí znamená odepsání vymáhané pohledávky a vyplacení oprávněnému (viz ust. §307 a násl. OSŘ) (tedy faktické odblokování prostředků na účtu).</p> <p>Zcela odlišné právní názory panují a to i mezi jednotlivými soudci na výklad ustanovení „nelze provést“ ve vztahu k prostředkům na účtu blokováným z důvodu exekuce v jednotlivých fázích insolvenčního řízení, zejména v těch, ve kterých má dispoziční právo dlužník. První skupina názorů opírající se o text insolvenčního zákona zastává názor, podle kterého má osoba s dispozičními oprávněními nárok na uvolnění blokováných prostředků na účtu ve prospěch nařízené a dosud neukončené exekuce (tj. i dlužník v určitých fázích insolvenčního řízení včetně je fáze před zahájením insolvenčního řízení - moratorium dle §125 IZ a fázi do rozhodnutí soudu o způsobu řešení insolvence). Na</p>	<p>Pro odstranění pochybností je nutné výslovně upřednostnit insolvenční zákon jako lex specialis vůči občanskému soudnímu řádu při souběhu exekučního a insolvenčního řízení a v insolvenčním zákoně výslovně upravit jednoznačně, čeho má být ve vztahu k blokování majetku (zejména blokováním prostředků na účtu) dosaženo.</p> <p>Jako nejvhodnější se jeví posunout účinek dle stávajícího ustanovení § 109 odst. 1 písm. c insolvenčního zákona až k okamžiku prohlášení úpadku a doplnit výslovné ustanovení o tom, že nařízené exekuce se ruší a nové nelze po dobu trvání insolvenčního řízení nařídit „Od prohlášení úpadku do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku není možné exekuci nařídit. Rozhodnutím o způsobu řešení úpadku se nařízená exekuce ruší.“</p> <p>Pokud by bylo předchozí řešení příliš radikální, bylo by řešením stanovení možnosti pro soud rozhodnout o případné blokaci prostředků na účtu. Např. úpravou v § 109 „Výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit, dlužník však není nařízeným výkonem rozhodnutí či exekucí omezen v nakládání s postiženým majetkem pokud insolvenční soud nerozhodne jinak.“</p>	<p>Zpracováno Návrh zákona vymezuje vztah insolvenčního práva a exekučního práva. Podrobně viz návrh zákona.</p>

						<p>druhé straně jsou názory opírající se o výklad účelu exekuce a insolvenčního řízení, které zastávají názor, že prostředky nelze z pouhého důvodu zahájení insolvenčního řízení dlužníkovi uvolnit.</p> <p>Banky jako poddlužníci jsou pak z důvodu předejití sporu nuceny dotazovat se u příslušných insolvenčních soudů, jak postupovat. Již v několika případech byl tento postup aplikován, a to pro fázi rozhodnutí o úpadku (soud vydal dle §§88,113 IZ předběžné opatření, kterým umožnil nakládat i s exekučně blokovanými prostředky) a dále i pro fázi moratoria dle §125 IZ (soud vyslovil názor, že nakládat s exekučně blokovanými prostředky nelze).</p> <p>Vzhledem k počtu blokovaných účtů z důvodu exekuce, u jejichž majitelů je následně zahájeno insolvenční řízení (statisíce účtů) se jedná o zcela zásadní problematiku, která si vyžaduje zpřesnění zákonné úpravy.</p>		
33./63	<p>Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz</p>	U	B C D	N	§ 136 odst. 1 písm. b, § 253 Insolvenčního zákona	<p>V praxi jsou rozdílné právní názory na aplikace § 253 (smlouvy o vzájemném plnění) na smlouvy o účtech, zejména s ohledem na jejich ukončování po prohlášení konkursu.</p> <p>Rozhodnutí o úpadku obvykle obsahuje výzvu, aby osoby, které mají závazky vůči dlužníkovi, napříště plnění neposkytovaly dlužníkovi, ale insolvenčnímu správci. Vzhledem k tomu, že dlužník má z titulu smlouvy o účtu (rámcové smlouvy) pohledávku za bankou, na straně banky je pak závazek vůči dlužníkovi a plnění by tedy mělo být poskytováno správci nikoli dlužníkovi. V případech, kdy je s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, kdy v rozhodnutí o úpadku je uvedena tato výzva, dochází při neposkytnutí plnění dlužníkovi (a když insolvenční správce nereaguje) k nepříjemným situacím, a to jak pro banku tak zejména pro dlužníka</p>	<p>Zpřesnit text § 136 odst. 1 a § 253 tak, aby bylo zcela zřejmé, že se na smlouvy o účtech (závazky banky z titulu vedení účtu pro dlužníka v úpadku) nevztahuje.</p> <p>V důvodové zprávě uvést příkladný výčet a bližší vysvětlení pojmu „smlouvy o vzájemném plnění“.</p>	<p>Zpracováno Navrhuje se, aby v průběhu oddlužení a reorganizace platily přiměřeně ustanovení § 253 až § 260 IZ přiměřeně i pro oddlužení a reorganizaci. Zároveň se doporučuje stanovit speciální lhůtu pro přihlášení pohledávky na náhradu škody způsobené odstoupením od smlouvy. Viz návrh zákona.</p>
33./64	<p>Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz</p>	C	B	N	Insolvenční zákon a § 511 a další ustanovení o společném jmění manželů v Občanském zákoníku	<p>Insolvenční zákon nedává zcela jednoznačnou odpověď na způsob řešení insolvence v případě pohledávek v SJM.</p> <p>V praxi nastávají sporné situace v případě, kdy je v úpadku jeden z manželů a po půl roce podá návrh na insolvenční řízení druhý z manželů. Za této situace existují rozdílné právní názory na otázku v jaké výši přihlásit pohledávku (konkrétně výši úroku, neboť vůči manželce, který dosud nebyl v insolvenční úroky nadále běží)</p> <p>Nejasná právní úprava se týká minimální hranice pro uspokojení věřitelů v případě řešení insolvence oddlužením splátkovým kalendářem. Podle § 511 OZ věřitel je u solidárního závazku oprávněn požadovat plnění na kterémkoli ze spoludlužníků, a každý ze spoludlužníků odpovídá za úhradu celé pohledávky, kdy pouze plněním 1 ze spoludlužníků zaniká v rozsahu tohoto plnění povinnost 2. spoludlužníka.</p> <p>Máme konkrétní zkušenosti se zamítáním pohledávky z důvodu „duplicity“. V praxi je pak rozdílná praxe týkající se řízení, kdy jsou vedena buď dvě odlišná řízení nebo je řízení spojeno.</p> <p>Vzhledem k právním důsledkům společného jmění manželů by také měl být nastaven systém vedení insolvence v ISIRU zohledňující propojení těchto řízení, např. společnou či „propojenou“ spisovou značkou.</p>	<p>Výslovně upravit, že v případě spojení insolvenčních řízení manželů s majetkem v SJM bude:</p> <ul style="list-style-type: none"> v případě oddlužení solidární pohledávka uspokojena do 60%, případně, že lze pohledávky přihlásit vůči každému z manželů, a přitom se nebudou přihlášky posuzovat jako duplicitní pohledávky. při oddlužení jen jednoho z manželů by měl soud zároveň zkoumat a posoudit majetkové poměry druhého manžela a zvážit, zda-li nebudou oddlužení oba v rámci jednoho řízení spis v ISIR veden pod spisovými značkami s vyhledatelným propojením. <p>pokud je to možné, určovat pro insolvenční řízení jednoho insolvenčního správce.</p>	<p>Zpracováno V rámci revizní novely bude zpracován institut společného insolvenčního návrhu manželů spojeného s návrhem na povolení oddlužení, který bude vycházet z toho, že podaný insolvenční návrh musí být řešen jako společný pro oba manžele i v případě rozpadu manželství po zahájení řízení. Podá-li insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení jen jeden z manželů, řeší se jen jeho závazky a to i při osvobození.</p>
33./65	<p>Česká bankovní asociace Radka Opltová</p>	U	A C	N	§ 29 Insolvenčního zákona	<p>V současné době je stav takový, že přihlášení věřitelů, jejichž pohledávka byla popřena, jsou závislí (ve smyslu §</p>	<p>Doplnění ust. § 29 odst.1 – „Jestliže v důsledku dodatečného zjištění pohledávky přihlášeného</p>	<p>Zpracováno Hlasovací právo věřitele je zpětně přezkoumatelné</p>

	Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: optlova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz					51 IZ) na rozhodnutí schůze věřitelů, zda jim přináležejí hlasovací právo. Tím dochází k situaci, kdy přihlášený věřitel, který má významnou pohledávku a současně je popřen při přezkumném jednání často nemůže hlasovat (hlavně v otázce odvolání a ustanovení insolvenčního správce - § 29). Domníváme se, že by bylo vhodné ošetřit situaci, kdy sice dojde k popření pohledávky takového přihlášeného věřitele, ale dodatečně, či v rámci soudního řízení, je jeho (rozhodující) pohledávka zjištěna.	<i>věřitele dojde k takové změně, která by měla vliv na výsledek usnesení věřitelů podle § 29 odst. 1, může usnesení podle § 29 odst. 1 přijmout i schůze věřitelů, která následuje po této změně“.</i>	v rámci odvolacích důvodů proti rozhodnutí o způsobu řešení úpadku. Viz návrh ustanovení § 52 odst. 3 IZ.
33./66	Česká bankovní asociace Radka Optlová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: optlova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	U	B	N	Insolvenční zákon	Insolvenční zákon výslovně neupravuje pravomoci prozatímního věřitelského výboru.	Upřesnit pravomoci prozatímního věřitelského výboru.	Zamítnuto Nebyly detekovány pochybnosti ohledně rozsahu pravomoci prozatímního věřitelského výboru.
33./67	Česká bankovní asociace Radka Optlová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: optlova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	B	A C	N	§ 157 odst. 1 ve spojení s § 171 odst. 4 Insolvenčního zákona	Při řešení úpadku reorganizací má zajištěný věřitel nárok na úroky v „ <i>rozsahu zajištění</i> “, které jsou splatné, jakmile „ <i>znalec ocení hodnotu zajištění</i> “. Po dobu, kdy je zajištěný věřitel v prodlení se zaplacením 1/2 odměny a hotových výdajů uhrazených znalci, se jeho pohledávka neúročí. V konkrétním případě reorganizace byl vypracován znalecký posudek a správce nevyzval zajištěné věřitele ke splnění povinnosti dle § 157 odst. 1 IZ. Zajištěným věřitelům tedy nebyla známa ani výše odměny ani nákladů znalce ani jakým způsobem mají svou povinnost dle § 157 odst. 1 splnit. Přesto správce/dlužník odmítá plnit zajištěným věřitelům úroky za období ode dne vypracování znaleckého posudku. Zákonnou úpravu v tomto bodu považujeme za nedostatečnou, když nikde nestanoví lhůtu, ve které má věřitel svoji povinnost podle § 157 odst. 1 splnit. Stejně tak by měla být upřesněna splatnost úroků stanovená v § 171 odst. 4 IZ, neboť by měla být vázána až na schválení znaleckého posudku schůzí věřitelů.	1. Doplnění textu § 157 odst. 1 IZ např. takto : „ <i>Zajištění věřitelé uhradí do majetkové podstaty společně a nerozdílně polovinu odměny a hotových výdajů uhrazených znalci, a to ve lhůtě stanovené ve výzvě insolvenčního správce; mezi sebou se</i> “ 2. Doplnění textu § 171 odst. 4 IZ např. takto : „ <i>..... a splatné jsou měsíčně počínaje měsícem následujícím po měsíci, ve kterém schůze věřitelů schválila znalecký posudek, ve kterém znalec ocení hodnotu zajištění.</i> “	1. Zamítnuto Problém § 157 IZ je už řešen judikaturou vyšších soudů. 2. Zamítnuto Ustanovení § 171 odst. 4 IZ představuje pouze problém interpretace. Počátek povinnosti dlužníka splácet měsíčně úroky ze zajištěné pohledávky je vázán dále na okamžik, kdy bude ukončen postup popsáný v § 153 až § 156 IZ. Rozhodujícím bude okamžik, kdy insolvenční soud vydá rozhodnutí o ceně majetkové podstaty (§ 155 odst. 4 IZ).
33./68	Česká bankovní asociace Radka Optlová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: optlova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	U	D	N	§ 209 Insolvenčního zákona	Stávající úprava dostatečně nemotivuje insolvenčního správce zjistit majetek i mimo Českou republiku. Je pak zde reálné riziko, že majetek dlužníka nacházející se mimo Českou republiku nebude zahrnut do majetkové podstaty dlužníka. Přitom již nyní existují, nebo se připravují instituty, které mohou pomoci vyhledání majetku zjednodušit, např. Evropský příkaz k obstavení účtu.	Stanovit opatření k povinnosti insolvenčního správce ohledně zjištění majetku i mimo ČR, zejména v rámci zemí Evropské unie.	Zamítnuto Tato povinnost plyne z insolvenčního zákona.
33./69	Česká bankovní asociace Radka Optlová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: optlova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	U	A B C	N	§ 224 Insolvenčního zákona, katastrální zákon	V konkrétním případě došlo k tomu, že věřitel si nechal dlužníkem zřídit zástavní právo k nemovitostem ve vlastnictví dlužníka. Následně, v rámci insolvenčního řízení na třetí subjekt, insolvenční správce zahrnul majetek dlužníka do majetkové podstaty třetí osoby, a to z důvodu neplatnosti smlouvy o dílo uzavřené mezi třetím subjektem a dlužníkem. Došlo k tomu až po přezkumném jednání. Tím nastala situace, kdy nemovitost, na které vázne zástavní právo věřitele, byla zahrnuta do majetkové podstaty třetí osoby, která je v úpadku a řešeném formou konkursu, takže	Dle ust. § 224 dost. 1 se vyzumívá ten, komu sepisovaný majetek náleží, nebo kdo k němu uplatňuje své právo. Pro tento účel by se jevílo vhodné doplnit-rozšířit okruh informovaných osob i o ty, v jejichž prospěch je nemovitost zajištěna (zástavní věřitele). Tyto by pak měly možnost podat, stejně jako vlastník nemovitosti, žalobu na vyloučení, aby tak mohly hájit svá práva. Současně by jim měla být dána možnost dodatečně lhůty pro přihlášení své pohledávky	Zamítnuto Ustanovení § 224 IZ prochází formulační úpravou navazující na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2012, sp.zn. 29 Cdo 4034/2011. V otázce rozšíření okruhu osob, které má insolvenční správce vyzumívát nebylo dosaženo konsenzu.

						<p>se předpokládá její zpeněžení a tím zánik zástavního práva věřitele, který nemá a ani nemůže mít v daném řízení uplatněný svůj nárok na uspokojení ze zajištění. Lhůta pro přihlášení pohledávek je prekluzivní, takže pohledávku z titulu zástavního práva zřejmě nelze dodatečně přihlásit. Pokud zůstane nemovitost v majetkové podstatě třetí osoby, tak pak má věřitel zřízené zástavní právo od nevlastníka. Dle současné právní úpravy, která je speciální k úpravě obsažené v občanském zákoníku, neexistuje možnost, jak by mohl věřitel uplatnit, respektive bránit svá práva, protože mu zákon nepřiznává ani právo (povinnost insolvenčního správce či soudu) na informaci o úkonu zahrnutí-soupisu.</p> <p>Obdobná je situace kdy v úpadku je pouze jeden z manželů a insolvenční správce zahrne do majetkové podstaty nemovitost, která je dle záznamů v KN majetkem druhého z manželů, jež v úpadku není (z titulu SJM) a stane se tak, až po uplynutí lhůty stanovené pro přihlášky pohledávek. V těchto případech hrozí reálné riziko, že věřitel pohledávky neuplatní a přijde o možnost uspokojení ze zástavy. Problém je zejména tam, kde dlužníkem z úvěru je pouze ten z manželů, který vlastní zástavu (dle záznamu v KN) a tam, kde dojde ke změně vlastníka zástavy bez vědomí zástavního věřitele.</p> <p>Problém neexistující povinnosti informovat aktuálního zástavního věřitele je znásoben i tím, že ke změně v osobě zástavního dlužníka může dojít zcela nezávisle na vůli a bez vědomí zástavního věřitele.</p>	<p>v předmětném konkursním řízení nebo by byla stanovena fikce (jako v případě § 237 odst.4) přihlášení takového nároku.</p> <p>Zároveň doplnit do IZ a katastrálního zákona povinnost insolvenčního správce oznámit katastru nemovitostí či jinému rejstříku věci či zástav zapsání věci do majetkové podstaty se stanovením maximální lhůty pro splnění této povinnosti. S tím spojit povinnost registrů údaj vyznačit, např. v katastru nemovitostí poznámkou</p>	
33./70	<p>Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz</p>	U	D	N	§ 229 insolvenčního zákona	<p>§ 229 ani další ustanovení neupravují dispoziční oprávnění v době od rozhodnutí o úpadku do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku. Stávající řešení výkladovým stanoviskem "skupiny 22" je nesystémové.</p>	<p>Zpřesnit text tak, aby bylo jednoznačné dispoziční oprávnění v době od rozhodnutí o úpadku do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku.</p>	<p>Zpracováno Návrh předpokládá precizaci ustanovení § 229 IZ. Osobou s dispozičními oprávněními v období od vydání rozhodnutí o úpadku do vydání rozhodnutí o způsobu řešení úpadku je ve smyslu výkladového stanoviska expertní skupiny S 22 č. 1/2008 dlužník. Zároveň se navrhuje zdůraznit povinnosti osoby s dispozičními oprávněními. Viz návrh zákona. Výkladové stanovisko na http://insolvennizakon.cz/expertni-skupina-s22/vykladova-stanoviska-expertni-skupiny.html.</p>
33./71	<p>Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz</p>	U	A B	N	§ 140 odst. 1 ve spojení s § 229 odst. 3 Insolvenčního zákona	<p>Podle stávajícího textu IZ se dospělo výkladem k tomu, že v období od zjištění úpadku až do rozhodnutí o způsobu řešení úpadku má dispoziční oprávnění k majetkové podstatě dlužník (samozřejmě omezená od zahájení IŘ v §111 IZ, případně předběžným opatřením soudu). Tento stav je v praxi velmi nežádoucí u případů, kdy soud nespojí rozhodnutí o úpadku s rozhodnutím o prohlášení konkursu nebo povolením reorganizace. Správce je tak omezen ve své činnosti a zákon mu neumožňuje, pokud dlužník aktivně nespolupracuje (což je ovšem výjimečný jev zejm. při věřitelských návrzích), činit některé kroky nutné k zajištění majetkové podstaty (zejm. nakládat s dlužníkovými účty a hradit některé pohledávky za podstatou nutné k udržování majetkové podstaty, např. platby za energie, uzavřít pojistné smlouvy k majetku v majetkové podstatě, vymáhat dlužníkovy pohledávky, aby zabránil jejich promlčení či prekluzi). Stávající úprava tak umožňuje, dokonce i po zjištění úpadku, dlužníkovi činit právní úkony, které jsou stíženy pouze sankcí neúčinnosti a nikoli neplatnosti, čehož dlužníci zneužívají.</p> <p>Praxe tedy ukazuje jako vhodnější zavést obecný princip to, že zjištěním úpadku přejdou všechna dispoziční oprávnění</p>	<p>Změnou poslední věty textu §140 odst. 1 IZ např. takto : „Právo nakládat s majetkovou podstatou přechází rozhodnutím o úpadku na insolvenčního správce, nestanoví-li tento zákon jinak“</p> <p>V § 148 odst.2 na konec textu doplnit větu : „V případě, že soud rozhodne o způsobu řešení úpadku tak, že povolí reorganizaci, nepřechází právo nakládat s majetkovou podstatou na insolvenčního správce“</p> <p>V § 148 odst. 2 na konec textu doplnit větu : „V případě, že soud rozhodne o způsobu řešení úpadku tak, že povolí oddlužení, nepřechází právo nakládat s majetkovou podstatou na insolvenčního správce“</p> <p>Změnit text § 229 odst. 3 písm. b) na text : „insolvenční správce v době od zjištění úpadku“</p>	<p>Zpracováno Návrh předpokládá precizaci ustanovení § 229 IZ. Osobou s dispozičními oprávněními v období od vydání rozhodnutí o úpadku do vydání rozhodnutí o způsobu řešení úpadku je ve smyslu výkladového stanoviska expertní skupiny S 22 č. 1/2008 dlužník. Zároveň se navrhuje zdůraznit povinnosti osoby s dispozičními oprávněními. Viz návrh zákona. Výkladové stanovisko na http://insolvennizakon.cz/expertni-skupina-s22/vykladova-stanoviska-expertni-skupiny.html.</p>

					na správce a pouze v případech, kdy bude rozhodnuto o řešení úpadku způsobem, kdy s majetkovou podstatou má nakládat dlužník, budou mu tímto rozhodnutím dispoziční práva vrácena, neboť to bude přáním věřitelů.			
33./72	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	U	B	N	§285 Insolvenčního zákona § 74 a násl. Občanského soudního řádu	V případě zpeněžení majetkové podstaty není upravena situace, kdy je nemovitost zatížena předběžným opatřením dle občanského soudního řádu. Insolvenčním zákonem není upraveno, za jakých podmínek předběžné opatření zanikne. V praxi je problém zpeněžit majetek – nemovitost v rámci insolvenčního řízení, na kterém vážně předběžné opatření.	Upravit v insolvenčním zákoně (nebo občanském soudním řádu) – souběh insolvenčního řízení a předběžného opatření při zpeněžování majetkové podstaty v rámci insolvenčního řízení.	Zamítnuto Pro insolvenční řízení a pro incidenční spory se použijí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu4), nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení. Jinak nařízená předběžná opatření zanikají podle ustanovení § 245 odst. 2 IZ (nebylo-li insolvenčním soudem rozhodnuto jinak) v důsledku prohlášení konkursu. Není proto třeba v tomto směru ustanovení § 285 IZ doplňovat.
33./73	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	B	A B C	N	§ 290 odst. 2, § 291 insolvenčního zákona	K § 290 - Text zákona je nejasný, pokud jde o udělování souhlasu insolvenčním soudem při zpeněžování podniku jedinou smlouvou. Soud dává souhlas s prodejem podniku (nikoli s textem smlouvy). Soudy udělují souhlas s prodejem majetku mimo dražbu dle § 289 odst. 1. Při následném uzavření smlouvy není jasné, zda uzavření konkrétní smlouvy ještě podléhá dalšímu souhlasu soudu. K § 291 – Text zákona je nejasný, protože z textu zákona není zřejmé, jaká práva a povinnosti přecházejí na nabyvatele podniku. V praxi jsme se setkali s odlišným výkladem přechodu práv a povinností například z vystavených bankovních záruk, smlouva o účtu, ze které vyplývá povinnost úhrady poplatků. Stejný problém se vztahuje k pohledávkám za podstatou.	K § 290 - Bylo by vhodné jednoznačně upravit, zda soud je povinen udělit souhlas po předložení smlouvy o prodeji podniku soudu nebo zda to není nutné. K § 291 – jednoznačně určit rozsah práv a povinností, které přecházejí na nabyvatele.	K § 290 Zamítnuto Nejde o dvoukolový proces, ale jde o alternativy – buď se souhlas dá předem a stanoví se podmínky prodeje anebo se prodej schválí následně. K § 291 Zpracováno Předmětné ustanovení bylo formulačně zpřesněno tak, aby bylo zřejmé, jaká práva a povinnosti přecházejí na nabyvatele.
33./74	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	U	A	N	§ 293 Insolvenčního zákona	Při existenci plurality zajištěných věřitelů u jedné zástavy nelze vždy, i s vynaložením veškerého úsilí, dosáhnout společného pokynu. V praxi se setkáváme s tím, že pokud nedojde k vydání společného pokynu, insolvenční správce odmítá delší dobu jakkoliv postupovat (pokud nehrozí zkáza) a trvá na společném pokynu, i za situace, kdy je zřejmé, že shoda zajištěných věřitelů není možná. Dochází k prodlevám, které mohou mít vliv na výtěžek zajištění. V případě, kdy společný pokyn zajištěných věřitelů nebude vydán, by měl být insolvenční správce ze zákona povinen postupovat stejně, jako kdyby společný pokyn dán byl a on ho odmítl. Tudíž by měl povinnost požádat o přezkoumání v rámci dohlédací činnosti insolvenční soud.	Doplnění § 293 – doplnit poslední větu, která by mohla znít takto:“ <i>Stejným způsobem postupuje insolvenční správce i v případě, že společný pokyn zajištěnými věřiteli není udělen ani v dodatečně lhůtě jím určené</i> “.	Zpracováno Navrhuje se, že pokyn k zpeněžení bude dávat věřitel jehož zástavní právo nebo zajištění vzniklo první v pořadí. Viz návrh zákona.
33./75	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	U	B	N	§§ 289 odst. 1, § 293 insolvenčního zákona, § 230 insolvenčního zákona	V praxi se vyskytly pochybnosti o tom, zda při prodeji zajištění mimo dražbu, je insolvenční správce vázán pokyny zajištěného věřitele do té míry, že není k tomuto kroku, třeba předchozího souhlasu soudu a věřitelského výboru předpokládaného § 289 odst. 1, respektive zda nabytí účinnosti navazující kupní smlouvy je podmíněno těmito souhlasy. V praxi se také stává, že na zastavené nemovitosti vážně více zástavních práv s rozdílným pořadím, obvykle jsou pohledávky v dalším pořadí zanedbatelné výše ve srovnání s pohledávkou v prvním pořadí. Zástavní věřitel s pohledávkou zajištěnou v prvním pořadí navrhl způsob prodeje zástavy, zástavní věřitelé s pozdějším pořadím se vyjádřili buď záporně, nebo vůbec. Vzniká pak problematická a časově náročná situace vzhledem k požadavku soudů na společný pokyn, některé soudy dokonce vyžadují souhlas s navrženým způsobem zpeněžení na jedné listině. Následně pak soudy určují, aby konečné rozhodnutí učinil insolvenční správce sám.	Zpřesnit text tak, aby bylo jednoznačné, že <ul style="list-style-type: none"> pro prodej zajištění mimo dražbu je dostatečný pokyn zajištěného věřitele (bez nutnosti odsouhlasení soudu či věřitelského výboru). v případě rozdílného pokynu více zajištěných věřitelů byl rozhodující pokyn zajištěného věřitele se zajištěním v prvním pořadí.	Zpracováno Problém je řešen již stávající úpravou zákona, a to tak, že ustanovení § 293 je lex specialis vůči ustanovení § 289. V návrhu zákona dochází pouze k explicitnímu vyjádření tohoto principu. Za účelem zefektivnění institutu udělování pokynů ke správě a zpeněžení zajištěného majetku se navrhuje změna vycházející z principu udělování pokynů zajištěným věřitelem, jehož pohledávka se uspokojuje ze zajištění jako první v pořadí.

						Obdobná je situace v případě § 230 – správa majetkové podstaty..		
33./76	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	B	A B C	N	§ 355 odst. 1 Insolvenčního zákona	V našem případě v rámci navrhované reorganizace si dlužník vložil do reorganizačního plánu vyloučení kontroly věřitelským výborem, a to takovým způsobem, že uvedl v reorganizačním plánu, že se neuplatní ust. § 355 odst. 1, čímž vyloučil jakoukoliv možnost kontroly provádění reorganizačního plánu věřitelským výborem. Domníváme se, že takovéto oprávnění by dlužníkovi nemělo svědčit – možnost vyloučení kontroly jeho činnosti v rámci reorganizace. Sankce v podobě přeměny reorganizace v konkurs je dle nás nedostatečná a může mít fatální následky pro následné vymožení pohledávek věřitelů.	Doplnění § 355 odst. 1 – poslední věta – „ <i>Takováto kontrola provádění reorganizačního plánu věřitelským výborem nemůže být reorganizačním plánem vyloučena</i> “.	Zamítnuto V otázce legislativní úpravy nebylo dosaženo konsenzu, protože se nejspíš jednalo o zjevný exces.
33./77	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	B	B	N	§ 316 a násl., § 389 odst. 1 Insolvenčního zákona	1. Byť současný IZ směřoval k rozšíření sanačních řešení úpadku a měl odstranit primát likvidačního způsobu, tj. konkursu, jsou podmínky pro povolení reorganizace poměrně přísné (§316 odst. 4) a osobní působnost oddlužení úzká (§389 odst. 1). Ani z pohledu věřitele není konkurs vždy nejvhodnějším řešením, vzhledem k nízkému uspokojení a značné délce řízení (obvykle několik let). 2. Je sice pravdou, že věřitelé mají možnost prolomit zákonné podmínky reorganizace (§ 316 odst. 5). Na druhou stranu, i kdyby všichni věřitelé dlužníka – podnikatele, byli ochotni odsouhlasit oddlužení, nemůže takový způsob řešení úpadku soud povolit.	1. Rozšířit možnosti sanačního řešení úpadku. a) snížením hranice pro vstup do reorganizace v § 316 insolvenčního zákona, např. na snížení minimálního obrátu na 500,000.000 Kč b) a minimálního počtu zaměstnanců na 50; 2. Možností věřitelů odsouhlasit oddlužení i u podnikatele za podmínky, že budou moci ovlivnit minimální výši uspokojení (tj. mít možnost vyšší možnost než u spotřebitelského oddlužení).	1. Zapracováno 2. Zapracováno Doporučuje se vyjít z judikatury Nejvyššího soudu ze dne 21. dubna 2009, spis. zn. 29 NSČR 3/2009, uveřejněné pod č. 79/2009 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek. Viz návrh zákona.
33./78	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	C	B	N	Insolvenční zákon - ustanovení upravující oddlužení	Vzhledem ke skutečnosti, že ustanovení § 170 insolvenčního zákona výrazně limituje možnost uspokojení příslušenství pohledávky vzniklé či přirostlé až po rozhodnutí o úpadku, což obdobně platí i pro její zajištění smluvní pokutou, není pro mnoho případů hranice uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů 30% adekvátní. Nevíc způsob jejího stanovení žádným způsobem nereflektuje situaci konkrétního dlužníka a může být „motivující“ pro nepoctivě jednající dlužníky, kteří nejsou motivováni k obstarávání většího množství prostředků pro úhradu pohledávek věřitelů. Zbytečně omezující je v některých případech skutečnost, že v rámci oddlužení může dlužník požádat o jinou výši splátek pouze v návrhu na povolení oddlužení. Později již tuto možnost nemá. To vede ke zrušení schváleného oddlužení a prohlášení konkursu, který nemusí být výhodný ani pro dlužníka ani pro věřitele..	Po provedení příslušné analýzy zvážit zvýšení hranice nad 30% a / nebo doplnit hledisko konkrétní situace dlužníka. Umožnit dlužníkovi požádat o jinou výši splátek i po podání návrhu na povolení oddlužení.	Zamítnuto Hranice 30 % pro minimální uspokojení zůstane zachována vzhledem k povaze institutu oddlužení. V otázce možnosti dlužníka požádat o jinou výši splátek i po podání insolvenčního návrhu spojeného s návrhem na povolení oddlužení je praxe taková, že se při tom odkazuje na přechodnou změnu poměrů dlužníka, a proto lze, v souladu s § 5 insolvenčního zákona, na přechodnou dobu stanovit jinou výši splátek.
33./79	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	C	B	N	Insolvenční zákon - ustanovení upravující oddlužení, § 299 odst. 1, § 398 odst. 3	Postavení zajištěného věřitele v rámci oddlužení je podstatně odlišné od jeho postavení v konkursu. Zajištěný věřitel se uspokojuje pouze z výnosu zpeněžení zajištění. Pokud jeho pohledávka není zcela uspokojena, není na její neuspokojenou část nahlíženo jako na nezajištěnou a není uspokojována s ostatními pohledávkami.	Upravit možnost uspokojení část pohledávky zajištěného věřitele, která nebyla uspokojena ze zajištění.	Zamítnuto Zajištění věřitelé stojí v oddlužení v zásadě mimo insolvenčního řízení, a to pro charakter samotného institutu.
33./80	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090	U	C	N	§§ 419 až 425 Insolvenčního zákona upravující insolvenční rejstřík (část třetí Společná ustanovení, Hlava I.)	Ač insolvenční rejstřík počítá s tím, že jeho prostřednictvím zveřejňované dokumenty budou zařazovány pod širokou škálu typů dokumentů a rozhodnutí, není drtivá většina z nich při zveřejňování soudy vůbec využívána. Ve valné většině se jedná o „usnesení“ „oznámení“ „jiná“. Nelze tak využívat vyhledávání apod. Nejasnosti vnáší také údaj „vyřízená věc“, kdy však není na překážku, že v daném	Motivovat insolvenční soudy k důslednému využívání veškerých možností nabízených insolvenčním rejstříkem. Za stávající situace je věřitelům, především se širokým portfoliem dlužníků, znesnadněno sledování průběhu jednotlivých insolvenčních řízení prostřednictvím dostupných technických řešení. Současný stav,	Zapracováno Předáno příslušnému odboru dohledu.

	E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz				řízení probíhá odvolací řízení..	kdy nejsou ani zčásti využívány dostupné možnosti insolvenčního rejstříku způsobuje, že sledování průběhu insolvenčních řízení je neúměrně časově a finančně náročné. Možným řešením by také mohla být úprava kancelářského řád soudů.		
33./81	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	B	A	N	Vyhláška č. 313/2007 Sb., § 2	Způsob odměňování insolvenčního správce při reorganizaci je nastaven naprosto nevhodně, když nijak nemotivuje správce k činnosti směřující k co nejvyššímu uspokojení věřitelů, neboť výše odměny je zcela nezávislá na míře uspokojení věřitelů. Zvolený základ pro výpočet odměny, kterým je výše dvanáctinásobku průměrného měsíčního obrátu za poslední účetní období předcházejícího insolvenčnímu návrhu, je též nevhodná, neboť nezohledňuje to, jak si podnik vede při reorganizaci, což opět nemotivuje správce, aby svou činností vč. dohledu přispíval k co nejefektivnějšímu chodu reorganizovaného podniku. Výše měsíční odměny je pak zcela neadekvátní činnosti správce, když správce vykonává v reorganizaci oproti konkursu minimum činností, ale jeho odměna je i v případě podniků s obrátem pod 250 mil.Kč ročně několikanásobně vyšší, než by byla jeho odměna v konkursu (konkrétní případ Freezart – odměna správce při 5leté reorganizaci = cca 5,2 mil.Kč, odměna při případném konkursu cca 1,4 mil.Kč) a je tak neadekvátní i z pohledu předpokládaného vyššího výnosu pro věřitele v reorganizaci oproti konkursu. Vysoká nejnižší hranice obrátu, z něhož se odměna počítá, pak v některých případech víceméně znemožňuje úspěšnou reorganizaci menších firem, když nejsou schopny „dát stranou“ každý měsíc částku 83 000 Kč plus DPH na odměnu správce. Vysoká odměna správce neodpovídající jeho výkonům pak rovněž zcela nedůvodně snižuje uspokojení věřitelů při reorganizaci. Odměňování správce při reorganizaci rovněž nerozlišuje, zda dochází k uspokojení zajištěných či nezajištěných věřitelů. Je rovněž zcela ekonomicky neodůvodněné, aby správce, který při reorganizaci firmu vůbec neřídí a nese jen minimální odpovědnost, měl z tutu svou (ne)činnost významně vyšší příjmy než manažeři ve fungujících společnostech s obdobným obrátem, kteří firmu plně řídí a nesou za svou činnost plnou odpovědnost.	Změna principu odměňování správce při reorganizaci tak, aby i při reorganizaci byla výše odměny počítána z částky předpokládané jako plnění věřitelům podle reorganizačního plánu. Popř. změnit základ pro výpočet odměny tak, že se bude počítat vždy za 12 měsíců zpětně podle průměrného měsíčního obrátu za každých 12 měsíců reorganizace (prvním měsícem je pak měsíc povolení reorganizace), popř. bude snížit stávající měsíční odměna uvedená v §2 vyhlášky na 1/2, popř. budou více rozčlenit výše odměn podle obrátu, např. při obrátu do 100 mil.Kč bude odměna 20 000 Kč atd. s tím, že nejvyšší hranice odměny bude 250 000 Kč/měsíčně u společností s obrátem přes 1 mld. Kč.	Zpracováno Návrh vyhlášky č. 313/2007 Sb., která bude předložena v návaznosti na revizní novelu insolvenčního zákona předpokládá změnu principu odměňování správců při reorganizaci tak, že se bude počítat vždy z dvanáctinásobku průměrného měsíčního obrátu za účetní období vždy za předchozí rok trvání reorganizace. Zároveň se navrhuje rozdělit stávající měsíční odměnu do více pásem a otevřít (zjednodušit) tak možnost reorganizace i pro menší firmy. Viz návrh zákona. Návrh vyhlášky není součástí předkládaného materiálu.
33./82	Česká bankovní asociace Radka Opltová Česká bankovní asociace Vodičkova 30 110 00 Praha 1 Tel.: +420 606 661 345 Fax: +420 224 422 090 E-mail: opltova@czech-ba.cz Web: www.czech-ba.cz	C	D	N	Insolvenční zákon - formulářová přihláška §121 odst. 3 Občanského zákoníku	V souvislosti s přihlašovaním pohledávek je nejasné, kam uvádět druhy pohledávek, jejichž povaha nespadá pod zákonnou definici příslušenství, ale ani k samotné pohledávce – např. poplatky, smluvní pokuty, úhrady za pojištění apod., spojené s úvěrovým vztahem (§ 121 odst. 3 obč.z.)	Rozšířit formulářový vzor přihlášky	Zpracováno Změna bude součástí navazující vyhlášky.
34./83	Česká inspekce životního prostředí JUDr. RNDr. Jitka Jelínková, Ph.D. Právní odbor Tel. 222860111	B	A , B	N	§ 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ⁸ a 266 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2006 Sb.	Insolvenční zákon nestanoví jasně, komu a zda vůbec lze uložit nápravné opatření po prohlášení konkursu. Tato nápravná opatření nařizující delikventům ve stanovené lhůtě napravit stav jsou přitom velmi významným a nezbytným nástrojem práce ČIŽP, neboť zavazují delikventy prostřednictvím pravomocných rozhodnutí k jednání směřujícímu k ochraně životního prostředí. Například na	ČIŽP by uvítala možnost přímého vynucení alespoň některých nápravných opatření (havarijní stavy apod.) přímo prostřednictvím insolvenčního zákona. Například nápravné opatření uložené správci by mělo být zákonem jasně definováno jako pohledávka za podstatou, nápravná opatření uložená před prohlášením konkursu by se alespoň	Zamítnuto Insolvenční řízení musí být vedeno tak, aby žádný z věřitelů nebyl nespravedlivě poškozen nebo nedovolně zvýhodněn a by se dosáhlo rychlého, hospodárného a co nejvyššího uspokojení věřitelů. Je v souladu s principy úpadkového práva pokud insolvenční správce vyjme postupem podle § 227 IZ

⁸ Zákon č. 185/2001 Sb. o odpadech a o změně některých dalších zákonů

					<p>úseku odpadového hospodářství je ČIŽP na základě § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vedle pokut oprávněna ukládat i nápravná opatření a může tak pravomocnými rozhodnutími o nápravných opatřeních ukládat subjektům odstranění neoprávněně navezených odpadů z lokalit, kde tyto odpady mohou poškodit nebo již přímo poškodily životního prostředí. Podle názoru právníků ČIŽP nelze po prohlášení konkursu nikomu nápravné opatření uložit, protože dlužník nemá po prohlášení konkursu na základě § 246 odst. 1 insolvenčního zákona oprávnění nakládat s majetkovou podstatou a insolvenční správce by vynaložením finančních prostředků na splnění nápravného opatření výrazně zkrátil konkursní věřitele. Názor, že po prohlášení konkursu nelze nápravné opatření nikomu uložit, zastává kromě ČIŽP například i soudce Krajského soudu v Ostravě pan Mgr. Rostislav Krhut, který se konkursy zabývá. Nemožnost uložit nápravné opatření tak zůstává největším současným problémem insolvenčního zákona z hlediska veřejného zájmu na ochraně životního prostředí.</p> <p>I v případě pokut není právní úprava zcela jednoznačná. I když je již nyní výslovně v § 266 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona stanoveno, že správní řízení o správních deliktech se nepřerušují, bylo by vhodné, kdyby z insolvenčního zákona též zcela jasně vyplývalo, že lze zahájit správní řízení o pokutě s dlužníkem i po prohlášení konkursu.</p> <p>Jako velice problematickou vnímá dále ČIŽP skutečnost, že insolvenční správci namísto plnění povinnosti dle nápravného opatření (např. likvidace odpadů nebo sanace závadných látek dle vodního zákona) udělají to, že prostřednictvím soudu vyloučí tento odpad z konkurzní podstaty pro nezpenžitelnost, čímž pro ně problém s odpadem či závadnými látkami končí, v insolvenčním řízení již dále jakoby neexistují, povinnost dle nápravného opatření není splněna. Po ukončení insolvenčního řízení je úpadek vymazán z obchodního rejstříku, problém odpadů či závadných látek již není dále řešen, čímž vznikne „nová ekologická zátěž.“ Tuto zátěž, kterou způsobil úpadek svým protiprávním jednáním, pak musí za nemalé náklady odstraňovat stát ze svých prostředků.</p>	<p>u havarijních stavů nebo u ohrožení životního prostředí či zdraví lidí měla uspokojovat přednostně, vyloučení odpadů či závadných látek z konkurzní podstaty by mělo být zakázáno a alespoň poměrná finanční částka z konkurzní podstaty by měla být vynaložena na jejich odstranění.</p>	<p>majetek, který má zápornou hodnotu na majetkovou podstatu a zkracuje uspokojení věřitelů (zejména nemovitosti kontaminované škodlivými látkami a působící další škody na životním prostředí). Takto vyjmutý majetek zůstává ve vlastnictví dlužníka. Od okamžiku vyjmutí není součástí majetkové podstaty, ale spadá do výlučné rozhodovací a dispoziční pravomoci dlužníka a ne osoby s dispozičním oprávněním (v konkursu správce). S tím souvisí i otázka osudu majetku po skončení insolvenčního řízení. V případě řešení úpadku společnosti konkursem, zanikne tato společnost na základě zrušení konkursu podle § 68 odst. 2 věty druhé obchodního zákoníku. Majetek, vlastněný dlužníkem v okamžiku jeho zániku přechází na stát. Jde o analogii s ustanovením § 75 odst. 5 obchodního zákoníku, který upravuje právní osud neprodejného majetku v likvidaci obchodní společnosti. V reorganizaci je situace jiná. Zde insolvenční soud musí pečlivě zvažovat návrhy na vynětí majetku podle § 227 IZ a to jak má být se zbývajícím majetkem naloženo podle reorganizačního plánu, aby tak zabránil účelovým machinacím s majetkem.</p>	
35.	Krajský soud v Českých Budějovicích							
36.	Krajský soud v Ústí nad Labem							
37./84	Krajský soud v Hradci Králové JUDr. Jolana Maršíková místopředsdkyně Krajského soudu v Hradci Králové jmarsikova@ksoud.hrk.justice.cz tel. 498016424	C	A B	N	§ 389 a násl. zák. č. 182/2006 Sb.	<p>Podstatnou část agendy insolvenčních soudů tvoří agenda oddlužení. Právní úprava obsažená v ustanovení § 389 a násl. IZ vyhovuje však pouze pro případ, kdy oddlužením prochází jediný dlužník. Ve velkém množství případů se však snaží oddlužit „domácnost“. Byť IZ nezná institut „společného oddlužení manželů“, existuje na dané téma obšírná judikatura zejména odvolacích soudů, jež je přijímána soudy prvního stupně mnohdy s rozpaky. Zmíněná judikatura jednak připouští postup, kdy návrh na povolení oddlužení podá každý z manželů samostatně, a pro tento případ doporučuje spojit oba návrhy ke společnému projednání, byť tento institut IZ nezná. Nicméně pro soudní praxi se zdá takto naznačený postup (pokud odhlédnu od</p>	<p>Navrhuji, aby do části IZ upravující oddlužení byla zapracována úprava společného oddlužení manželů. Ať již bude zvolen první nebo druhý shora popsaný přístup (osobně preferuji jediný společný návrh podaný oběma manžely), je podle mého názoru nezbytné, jej do zákona pozitivně zapracovat.</p>	<p>Zapracováno V rámci revizní novely je zapracován institut společného insolvenčního návrhu manželů spojeného s návrhem na povolení oddlužení.</p>

						nedostatku pozitivní právní úpravy) akceptovatelný a „přiměřeně“ podle příslušných ustanovení IZ realizovatelný. Dále ovšem zmíněná judikatura prosazuje, že „oddlužit domácnost“ je možné i za situace, kdy oddlužením podle IZ prochází pouze jeden z manželů a druhý svým plněním přispívá, aniž by bylo vyjasněno procesní postavení takto participujícího manžela. Manželovi dlužníka jsou v takovém řízení ukládány povinnosti, které pro něho, podle mého názoru, z IZ neplynou. Vše se děje s legitimním očekáváním dlužníků, že po splnění oddlužení bude „domácnost“ oddlužena.		
38./85	Krajský soud v Brně Jan Kozák, insolvenční soudce a místopředseda Krajského soudu v Brně pro obchodní úsek (z pověření předsedy soudu), mail: JKozak@ksoud.brn.justice.cz , 603 272 425	B	B	N	Zák. 182/2006 Sb., § 98 odst. 1, § 115 an.	Dlužníci přistupují k podání insolvenčního návrhu pozdě, nikoli bezprostředně po zjištění svého úpadku, nevyužívají možnosti Moratoria Pozdní podání návrhu resp. nepodání návrhu vede ke skutečnosti, že v insolvenčních řízeních nelze dosáhnout zachování provozu podniku dlužníka, v případě sanačního způsobu řešení úpadku dlužníka (reorganizace) je pak komplikována realizace řešení úpadku	Zpřísnění sankcí při opožděném podání nebo nepodání dlužnického návrhu na zahájení insolvenčního řízení jak v právní úpravě insolvenčního řízení tak v jiných právních předpisech vč. práva trestního	Zamítnuto Tato problematika byla diskutována, nicméně se nedosáhlo konsenzu nad legislativním řešením. Navrhuje se ponechat současný stav.
39.	Krajský soud v Ostravě							
40./86	Krajský soud v Plzni JUDr. Miloš Benetka, mbenetka@ksoud.plz.justice.cz Tel. 377868114	C	A	N	§ 168, 169 zákona č. 182/2006 Sb.	Insolvenční zákon neupravuje uspokojování pohledávek za podstatou a pohledávek postavených na roveň pohledávkám za podstatou v režimu oddlužení plněním splátkového kalendáře. Způsob uspokojení těchto pohledávek v režimu oddlužení plněním splátkového kalendáře je řešen toliko rozhodnutím soudů (např. usnesení VS v Praze KSHK 45 INS 8999/2009, 3 VSPH 535/2010). Citované rozhodnutí ústí v závěr, že pohledávky na výživném ze zákona je insolvenční soud povinen pojmout do splátkového kalendáře, přičemž i případný dluh z tohoto titulu musí být splátkami přednostně uhrazen. Až po uhrazení těchto přednostních pohledávek jsou plnění podle splátkového kalendáře na ostatní pohledávky. Tyto judikatorní závěry jsou vedeny snahou vyřešit vzniklý problém, jak naložit s těmito pohledávkami v režimu oddlužení plněním splátkového kalendáře, narážejí však na následující souvislosti, které brání jejich prosazení: <ul style="list-style-type: none"> - v režimu oddlužení plněním splátkového kalendáře platí, že k ostatnímu majetku dlužník dispoziční oprávnění; tento majetek může tudíž dlužník příp. zpeněžit a výtěžek použít k úhradě pohledávek za podstatou. Dlužníku dále zůstává část příjmu, kterou nelze postihnout výkonem rozhodnutí (exekucí). Existence tohoto dalšího dlužníkovy majetku vyvolává otázku zdali vůbec lze bez dalšího rozhodovat tak, že pohledávky za podstatou (postavené jim na roveň) se uspokojují (pouze) ze splátkového kalendáře, tj. jen z výkonem rozhodnutí (exekucí) postižitelné části dlužníkovy příjmu. Judikatorní koncepce by mohla znamenat nepřipustné krácení věřitelů s pohledávkami za podstatou tím, že by je z hlediska uspokojování zařazovala do splátkového kalendáře. - Další problém vnáší dle § 203 IZ, podle něhož pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň se uplatňují vůči insolvenčnímu správci pořadem práva tak, jako by insolvenční správce byl v nich dlužníkem. Věcně příslušnými ve sporech o pohledávkách za podstatou (o pohledávkách postavených jim na roveň) však nejsou soud insolvenční. O těchto 	Mám za to, že pohledávky za podstatou a jim postavené na roveň s výjimkou odměny a hotových výdajů správce nemohou být pro shora označené překážky uspokojovány v rámci splátkového kalendáře. Není to vhodné ani z praktických důvodů, neboť splátkový kalendář by podléhal opakovaným a velmi častým změnám. K uspokojení takových pohledávek by měl sloužit další majetek dlužníka, resp. část jeho příjmu, kterou nelze postihnout výkonem rozhodnutí. Pokud dlužník takovým majetkem nedisponuje, může příp. navrhnout stanovení nižších splátek. Insolvenční zákon by petit měl být doplněn o explicitní ustanovení, podle něhož se z postižitelné části příjmů dlužníka podle § 398 odst. 3 uspokojují pouze nezajištěné pohledávky, které se přihlašují do řízení.	Zpracováno V rámci režimu oddlužení je obsažena i úprava zapodstatových pohledávek. Viz návrh zákona

						<p>pohledávkách by jejich zařazením do splátkového kalendáře však de facto rozhodoval věcně nepřislušný insolvenční soud,</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pohledávky za dlužníkem vzniklé po schválení oddlužení lze uplatňovat žalobou přímo proti dlužníku; věcně příslušným v řízení o těchto žalobách není insolvenční soud, - Po schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře je majetková podstata tvořena pouze zajištěným majetkem (409 IZ). Vystává tak otázka, zdali lze vůbec v tomto režimu oddlužení hovořit o kategorii pohledávek za podstatou. V této souvislosti je na místě připomenout, že zákon v rámci vymezení předmětu své úpravy vyčleňuje oddlužení dlužníka systematicky mimo ostatní způsoby řešení úpadku (§ 1 písm. b/ IZ) 		
40./87	Krajský soud v Plzni JUDr. Ing. Pavel Šašek, Ph.D, psasek@ksoud.plz.cz tel. 377868115	C	A	N	§ 38 zákona č. 182/2006 Sb., § 3 a § 7 vyhlášky 313/2007 Sb.	Citovaná ustanovení upravují odměny a náhrady hotových výdajů insolvenčních správců. Problém v této souvislosti vyvstává např. při řešení otázky přiznávání odměn a náhrad hotových výdajů při rozhodování o plnění splátkovým kalendářem, tedy v souvislosti s otázkou, zda insolvenčním správcům přiznat tuto odměnu a náhradu hotových výdajů v pravidelných měsíčních splátkách, tak jak toto uvádí § 3 odst. 3 a § 7 odst. 4 vyhlášky 313/2007 Sb., anebo vycházet ze skutečnosti, že je zapotřebí tyto odměny vyúčtovat až po skončení splátkového kalendáře ve smyslu ust. 38 odst. 3 IZ, což znamená, že by soudy měly přiznávat insolvenčním správcům v rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře v pravidelných měsíčních splátkách zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů.	Mám za to, že insolvenčním správcům by v rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře měly být soudem přiznávány v pravidelných měsíčních splátkách zálohy na odměnu a na náhradu hotových výdajů v důsledku zákonné dikce § 38 odst. 3 insolvenčního zákona a citované ustanovení vyhlášky č. 313/2007 Sb., by měly být v souladu s tímto zákonným ustanovením.	Zpracováno V rámci odborných diskusí nebyla tato otázka označena jako problémová ani ze strany insolvenčních soudů ani ze strany insolvenčních správců. Jako konformní přístup považujeme v rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře přiznat zálohu na odměnu a náhradu hotových výdajů v měsíčních splátkách v důsledku zákonné dikce § 38 odst. 3 insolvenčního zákona a po skončení splátkového kalendáře odměnu řádně vyúčtovat. Nicméně návrh zákona předpokládá úpravu náležitostí rozhodnutí o úpadku tak, že spojili insolvenční soud s rozhodnutím o úpadku rozhodnutí o povolení oddlužení, uloží dlužníku, aby platil zálohy na odměnu insolvenčního správce. Tato změna navazuje na změnu odměňování insolvenčních správců v oddlužení (vyhláška), podle které náleží insolvenčnímu správcovi odměna za každý kalendářní měsíc od rozhodnutí o úpadku spojeného s povolením oddlužení. Návrh vyhlášky není součástí předkládaného materiálu.
40/88	Krajský soud v Plzni JUDr. Jan Blažek jblazek@ksoud.plz.cz tel.	U	A B C D	N	§ 73, § 97 a § 101, § 105, § 160, § 391 odst. 3, § 168 a § 169, 412 odst. 1, § 364 zákona č. 182/2006 Sb.	1. Doručení vyvěšením na úřední desce soudu (§ 73). Po úspěšném zavedení insolvenčního rejstříku se jeví vyvěšování na desku soudu jako zbytečné a nezanedbatelné zatížení insolvenční kanceláře. Při stávajícím množství insolvenčních věcí a rozhodnutí v nich je úřední deska nepřehledná a veřejností nepoužívaná. 2. Nedostatek pravomoci insolvenčního soudu k zablokování podezřelých insolvenčních návrhů věřitelů (§ 97 a § 101). Uveřejnění jména dlužníka v insolvenčním rejstříku je pro podnikatele devastující a pro nepodnikatele dehonestující. Nejde jen o návrhy vědomě šikanózní, ale i o návrhy nedůvodné či jinak vadné. Zákon nedává insolvenčním soudům právo pozastavit zveřejnění „podezřelého“ návrhu. Za podmínky dle § 128 lze sice návrh odmítnout, ale to již byl na IR publikován! Některé návrhy však nelze takto odmítnout a přesto by neměly být publikovány až do osvědčení některých skutečností. Vyloučení všech účinků zahájení insolvenčního řízení předběžným opatřením (ostravské řešení) je zřejmě protiústavní a hlavně neřešící negativní dopady na dotčeného dlužníka. Zákonodárce by zde měl dát důvěru insolvenčním soudcům a umožnit jim zasáhnout do procesu zveřejnění návrhu.	1. Doručování rozhodnutí v insolvenčních věcech vyvěšením na úřední desce soudu zrušit bez náhrady. 2. § 101 doplnit o odstavec 3) „Insolvenční soud pozastaví zveřejnění vyhlášky o zahájení insolvenčního řízení, má-li za to, že jsou zde důvody pro odmítnutí nebo zamítnutí insolvenčního návrhu a současně a) návrh odmítne nebo zamítne, lze-li takto rozhodnout na základě samotného návrhu, jeho příloh nebo na základě skutečností, které jsou soudu známy z jiných věrohodných pramenů b) vyzve navrhujícího věřitele k doplnění návrhu, případně vyzve další, v návrhu označené věřitele, aby doložili své pohledávky za dlužníkem, lze-li takto odstranit překážku bránící spravedlivému rozhodnutí o návrhu c) ustanoví předběžného insolvenčního správce ke zjištění rozhodných skutečností a k předložení seznamu dlužníkovy majetku a jeho závazků d) nařídí jednání ve věci samé	1. Zpracováno Návrh předpokládá zrušení úředních desek u insolvenčních soudů. 2. Zpracováno Tuto problematiku řeší novela insolvenčního zákona, která byla podepsána prezidentem republiky Václavem Klausem dne 1. října 2012 (sněmovní tisk 604). 3. Zamítnuto Po odborné diskusi se doporučuje ponechat stávající znění a i nadále zachovat povinnost věřitele připojit k insolvenčnímu návrhu přihlášku pohledávky. Nově se navrhuje doplnit ustanovení § 105 o úpravu, podle které, půjde-li o věřitele s pohledávkou, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, bude se považovat tento úkon (přiložení přihlášky pohledávky) za uplatnění pohledávky postupem podle § 203 IZ. 4. Zamítnuto Po proběhlé diskusi nebyla detekována potřeba měnit

				<p>3. Povinnost věřitele připojit k ins.návrhu přihlášku (§ 105). Insolvenční návrh mohou podat i věřitelé, jejichž pohledávky se nepřihlašují a nepřezkoumávají (§189, §191, §203). Přesto i tito věřitelé (nejčastěji zaměstnanci dlužníka, či vyživované osoby) mají dle § 105 připojit k návrhu přihlášku.</p> <p>4. Podjatost insolvenčního soudce v incidenčních sporech (§ 160). Výkon dohlédací činnosti soudu dle § 11 IZ fakticky vylučuje nestrannost soudce v incidenčním sporu. Soudce zpravidla zná rozhodné skutečnosti ještě před podáním žaloby, tedy z „nepovoleného“ pramene. V komplikovaných kauzách, týkajících se vysokých částek, lze jen těžko správcí odmítnout konzultaci k dalšímu postupu, aniž by bylo naznačeno stanovisko soudce. Hledisko rychlosti řízení je tak nadřazeno zásadě spravedlivého procesu.</p> <p>5. Formulář „Návrh na povolení oddlužení“ (§391/3). Prostí lidé nedokáží formulář sami vyplnit, je pro ně příliš komplikovaný, nesrozumitelný, nemohou pochopit, že se pod názvem „Návrh na povolení oddlužení“ skrývá i „Insolvenční návrh“, za jehož vady jsou jejich „žádosti o oddlužení“ bez výzvy (a bližšího odůvodnění) odmítány. Za vyplnění platí dlužníci (často nezaměstnaní, invalidé, poživatelky mateřských dávek, lidé svedení i rozvedení, atd.) nejrůznějším zprostředkovatelům poměrně vysoké odměny (12-30 tis. Kč/kus tj. manželský pár 24-60 tis.Kč), a to přednostně, nejlépe v hotovosti.</p> <p>6. Pohledávky za podstatou a jim na roveň postavené v oddlužení. Je otázkou, jak má být v oddlužení naloženo s pohledávkami za podstatou a pohledávkami jim na roveň postavenými (jde např. o pohledávky vzniklé v době od zahájení řízení do schválení oddlužení, pohledávky správce, výživné atd.). Pouhým výkladem nelze dospět k řešení, které by bylo zcela v souladu se zákonem. Zvláštním problémem je placení běžného výživného v průběhu plnění splátkového kalendáře.</p> <p>7. Pohledávky nesplatné a podmíněné v oddlužení v oddlužení nedochází k „zesplatnění“ pohledávek. Jsou-li přihlášeny nesplatné pohledávky, správce by je měl uznat co do důvodu i výše, ale popřít jejich pořadí s odůvodněním, že nemohou být uspokojeny, neboť nejsou splatné (např.dlužník je spoludlužníkem a druhý dlužník řádně plní). Totéž platí o pohledávkách podmíněných, kde je dlužník např.ručitelem a přímý dlužník řádně splácí. Ještě větší komplikace nastává, jsou-li nesplatné či podmíněné pohledávky zároveň zajištěné! Problém jejich uspokojení (neuspokojení) nastává jak při oddlužení zpeněžením podstaty (pravidla o konkursu zde platí jen pokud jde o způsob zpeněžení), tak při oddlužení splátkovým kalendářem. Další otázkou je, zda lze i od těchto pohledávek (od jejich zbytku, pokud byly zařazeny do splátkového kalendáře v průběhu jeho plnění) dlužníka osvobodit?</p> <p>8. Kombinace obou způsobů oddlužení. Prodává-li se byt dlužníka dle pokynů zajištěného věřitele v rámci oddlužení</p>	<p>3. Prvou větou § 105 ukončit tečkou za slovem „pohledávku“. Je na věřiteli, jak svoji pohledávku doloží. Přihláška podaná současně s návrhem nic neřeší.</p> <p>4. Incidenční spory přidělit podle obecných kritérií občanskoprávnímu nebo obchodnímu oddělení krajských (městských) soudů.</p> <p>5. Formulář nazvat „A.Insolvenční návrh B.Návrh na povolení oddlužení“. Jeho obsah maximálně zjednodušit tak, aby jej dokázal vyplnit každý gramotný člověk. Dlužník v návrhu (kromě osobních údajů) stručně uvede, že je v úpadku, <i>protože...</i> a žádá o povolení oddlužení <i>protože ...</i>, a učiní <i>předtištěné</i> prohlášení, že nebyl trestán, že nesleduje nepoctivý záměr, že odkazuje na přílohy a že vše uvedl úplně a správně. Datum, podpis. Všechny podstatné a rozhodné informace budou obsaženy v přílohách. Jednoduché formuláře příloh budou opatřeny patřičnými názvy, vysvětlivkami a poučeními, bude je možno stáhnout z internetu . Názvy příloh : a) Seznam majetku dlužníka b) Ocenění znalcem (nemovitosti, věci sloužící k zajištění) c) Seznam závazků (dluhů) d) Prohlášení manžela dlužníka o tom, že souhlasí, aby v rámci oddlužení: - byl zpeněžen společný majetek (s odkazy na seznam ad a)) - byly k oddlužení použity i jeho příjmy, a to případně i příjmy z jeho podnikatelské činnosti!), s připojeným potvrzením jako ad e) nebo daňovými příznámi za dvě účetní období e) Potvrzení současných plátců dlužnickových příjmů o výši čisté mzdy za uplynulé období f) Prohlášení spoludlužníků a ručitelů za oddlužení (stručná a jasná formulace závazku těchto osob by byla na formuláři této přílohy předepsána) g) atd.</p> <p>6. Pozitivní zákonná úprava ať již jakákoli</p> <p>7. Pozitivní zákonná úprava ať již jakákoli</p> <p>8. § 412 odst.1, písm.b) doplnit o větu „...., takovým příjmem však není výtěžek zpeněžení dlužníkovu majetku, byl-li zpeněžen v průběhu oddlužení plněním splátkového kalendáře“.</p> <p>9. Samostatná pozitivní úprava dané problematiky.</p> <p>10. § 364 doplnit o odst.4) takto: „Je-li v souladu se zněním reorganizačního plánu zajištěno budoucí uspokojení věřitelů sporných pohledávek</p>	<p>současnou právní úpravu.</p> <p>5. Zapracováno Změna formuláře bude součástí novely vyhlášky o jednacím řádu pro insolvenční řízení.</p> <p>6. Zapracováno V rámci režimu oddlužení je obsažena i úprava zapodstatových pohledávek. Viz návrh zákona</p> <p>7. Zapracováno Viz úprava oddlužení.</p> <p>8. Zamínuto Viz úprava ustanovení § 412 návrhu IZ.</p> <p>9. Zapracováno V rámci revizní novely bude zapracován institut společného insolvenčního návrhu manželů spojeného s návrhem na povolení oddlužení, který bude vycházet z toho, že podaný insolvenční návrh musí být řešen jako společný pro oba manžele i v případě rozpadu manželství po zahájení řízení. Podá-li insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení jen jeden z manželů, řeší se jen jeho závazky a to i při osvobození.</p> <p>10. Zapracováno Návrh stanoví, které incidenční spory nekončí skončením insolvenčního řízení a nastupuje do nich dlužník.</p>
--	--	--	--	--	--	--

					<p>plněním splátkového kalendáře a výtěžek je vyšší než zajištěná pohledávka, nastává otázka, zda dlužník musí zůstatek odevzdat do podstaty jako mimořádný příjem (§ 412/1b) nebo si jej má ponechat jakožto „zbytek“ bytu. Pokud by byt nebyl zatížen zástavním právem, nedostali by nezajištění věřitelé z jeho hodnoty ničeho a tato otázka by vůbec nenastala.</p> <p>9. Společné oddlužení manželů</p> <p>10. Skončení reorganizace a běžící incidenční spory (§364). Zákon nestanoví, kdy končí reorganizace v případech, kdy sice ještě běží incidenční spory, avšak v souladu s reorganizačním plánem vytvořil dlužník rezervu na uspokojení těchto pohledávek podle výsledku sporu. Otázkou je, kdy lze v takových případech vydat rozhodnutí dle § 364? Má se čekat až do skončení incidenčních sporů? Má správce právo na odměnu i za ty mnohé měsíce, kdy incidenční spory běží, ale jinak se nic neděje? A naopak: může běžet incidenční spor i po skončení samotného insolvenčního řízení? Platné znění IZ na tyto otázky odpovědi nedává.</p>	<p>dle výsledku incidenčních sporů, soud vydá rozhodnutí dle odst.2“.</p>	
41/89	<p>Krajský soud v Praze JUDr. Naděžda Křivánková, JUDr. Jitka Malá, JUDr. Tomáš Malý, Mgr. Luboš Dörfel, Mgr. Alena Watzková</p>	U	A B	N	<p>Zákon č. 182/2006 Sb., § 61 odst. 2, 103, 104, 176, 359 až 413</p> <p>1. Posuzování úpadku: U fyzických osob podnikatelů nelze ze seznamů vyčíst jejich hospodaření, resp. Výši jejich příjmů. Mnohdy nejsou ani seznamy řádně zpracovány, chybí popisy, přesto Vrchnímu soud v Praze pro dostatečné osvědčení úpadku návrh stačí. Oproti tomu dle judikatury Nejvyššího soud ČR je nutné striktně odlišovat návrh jako takový a přílohy a v případě návrhu na povolení oddlužení i tento návrh, což v podstatě ze zákona i víceméně vyplývá.</p> <p>2. U formuláře k povolení oddlužení: kolonku 16 a 17 doplnit o údaj doby pořízení, kolonku 18,19,20 a 21 doplnit o údaj o sobě prodlení (s ohledem na názor VS v Praze, že je třeba insolvenční návrh, resp. skutečnosti odůvodňující úpadek posuzovat komplexně s návrhem na povolení oddlužení, neboť tvoří jeden celek). Kolonku 23 a 24 zrušit (stejně většina dlužníků netuší o co jde a pletou si), místo toho kolonku smlouva o důchodu.</p> <p>3. Společné oddlužení manželů – není uvedeno v zákone, není řešeno ani následné osvobození, pokud se přihlásí jen jeden z manželů. Současná judikatura nabádá ke vtažení druhého z manželů do insolvenčního řízení, avšak bez zákonného podkladu. Není rovněž upraveno, zda se má jednat pouze o společné závazky či se mohou oddlužovat v rámci společného řízení samostatné závazky manželů. V případě úpravy společného oddlužení manželů splátkovým kalendářem upravit ve vyhlášce odměnu insolvenčního správce.</p> <p>4. První schůze věřitelů – v případě povolení oddlužení nemají věřitelé zájem o aktivní se podílení na průběhu insolvenčního řízení (resp. se to ani nevyžaduje), proto se neúčastní první schůze věřitelů, resp. nemají zájem se stát členem věřitelského výboru, a proto je ustanovení prozatímního věřitelského výboru nadbytečností zatěžující soud, když nakonec ve většině případů vykonává funkci věřitelského výboru insolvenční soud.</p>	<p>1. Rozšířit dosud zákonem stanovené náležitosti seznamu o výše uvedené údaje, popř. rozšířit o nový seznam dokládající přehled příjmů.</p> <p>2. Úprava formuláře.</p> <p>3. Stanovit podmínku oddlužení manželů podáním společného návrhu tam, kde jsou předmětem společné závazky manželů.</p> <p>4. Zavedení fikce jmenování věřitelským výborem insolvenční soud, pokud se žádný z věřitelů nedostaví na první schůzi věřitelů mimo jiné za tímto účelem svolanou.</p> <p>5. Zákonně upravit otázku řešení nákladů při provozu podniku, kdy dojde ke ztrátě v konkursu a nebo při přeměně reorganizace v konkurs, kdy dlužník v průběhu reorganizace takovouto ztrátu vytvoří. Je naprosto nejasné, kdo za tooto odpovídá, jaký to má následně dopad pro výplatu zajištěných věřitelů a zda to považoval za zapodstatovou pohledávku či nikoli.</p> <p>6. vyloučení z uspokojení závazků dlužníka vzniklých z opravy daně u plnění poskytnutých dlužníkům.</p>	<p>1. Zamítnuto Tuto otázku není nutno legislativně upravovat. Rozhodování Vrchního soudu je v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu ČR.</p> <p>2. Zpracováno Změna formuláře bude součástí novely vyhlášky o jednacím řádu pro insolvenční řízení.</p> <p>3. Zpracováno V rámci revizní novely bude zpracován institut společného insolvenčního návrhu manželů spojeného s návrhem na povolení oddlužení manželů, který bude vycházet z toho, že podaný insolvenční návrh musí být řešen jako společný pro oba manžele i v případě rozpadu manželství po zahájení řízení. Podá-li insolvenční návrh spojený s návrhem na povolení oddlužení jen jeden z manželů, řeší se jen jeho závazky a to i při osvobození</p> <p>4. Zpracováno Návrh zákona předpokládá v případě oddlužení a nepatrného konkursu výkon pravomoci věřitelského výboru insolvenčním soudem. Volba věřitelského výboru nebude v těchto případech povinná, věřitelům však je ponechána možnost zvolit si věřitelský výbor i v těchto případech. Viz návrh zákona.</p> <p>5. Zamítnuto Připomínka nebylo porozuměno. Domníváme, se že zaměňuje ztráty jako účetní kategorie a uspokojení věřitelů, k němuž slouží dlužníková aktiva. Je možné, že v důsledku provozování podniku v konkursu nebo neúspěšném pokusu o reorganizaci budou předkonkursní věřitelé uspokojováni v menším rozsahu, než kdyby byl provoz podniku ihned zastaven, ale za tím účelem obsahuje insolvenční zákon řadu rozhodovacích i kontrolních pravomocí</p>

					5. nejasnost při posuzování ztráty při hospodářském výsledku podniku úpadce při konkursu nebo reorganizace, která se přeměňuje na konkurs. 6. Potíže při aplikaci přechodných ustanovení a § 44 odst. 5 ZDPH.		věřitelů. Zákon není třeba novelizovat. 6. Zamítnuto. K problematice DPH v insolvenčním řízení viz výkladové stanovisko č. 6/2011 stálé expertní skupiny pro insolvenční právo S 22 k opravě výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení. Viz usnesení Nejvyššího soudu KSPH 39 INS 4718/2009 29 NSČR 16/2011-P8-23. Výkladové stanovisko na http://insolvennizakon.cz/expertni-skupina-s22/vykladova-stanoviska-expertni-skupiny.html .
42./90	Městský soud v Praze Romana Štípáková rstipakova@msoud.pha.justice.cz tel. 224172741	U	B	N	§ 18 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb. K okolnostem vzniku zkušenosti se soudní tajemnice dostala jako osoba rozhodující v insolvenční agendě u Městského soudu v Praze. Poznatky, které získala byly učiněny v dosavadním průběhu insolvenčních řízení, zejména se týkají záležitosti postupování pohledávek v průběhu insolvenčního řízení. Stanovená lhůta rozhodnout do konce následujícího pracovního dne po dni dojití návrhu o přechodu nebo převodu přihlášené pohledávky na nového nabyvatele je velmi krátká a vzhledem k množství administrativní činnosti v insolvenčních řízeních její dodržování mimořádně zatěžuje soudní kancelář, která musí hlídat dojití návrhu v poště a jeho bezodkladné předání příslušnému referentovi k vyřízení. Může dojít také k situaci, že takových návrhů přijde více ve stejný den (také ve čtvrtek odpoledne a potom je k dispozici pouze pátek s kratší pracovní dobou) a vzniká zbytečná časová tíseň pro vyřízení. Soudní tajemnice je toho názoru, že by tato lhůta mohla a měla být stanovena na dobu delší, vhodná by byla například lhůta sedmi dnů, která by poskytla dostatečný časový úsek pro posouzení náležitostí návrhu a vydání rozhodnutí.	Aby lhůta uvedená v § 18 odst. 2 insolvenčního zákona byla prodloužena na sedm dnů ode dne doručení návrhu na vstup nového nabyvatele pohledávky do řízení.	Částečně zapracováno Lhůta byla prodloužena na 3 dny.
42./91	Městský soud v Praze Romana Štípáková rstipakova@msoud.pha.justice.cz tel. 224172741	U	B	N	§ 281 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb. Ve výše uvedeném paragrafu je konstatována povinnost insolvenčního správce předložit insolvenčnímu soudu zprávu o hospodářské situaci dlužníka nejméně sedm dní před dnem konání první schůze věřitelů svolané po prohlášení konkursu. Současně insolvenční zákon stanoví, do kdy má být soudu pro přezkumné jednání předložen seznam přihlášených pohledávek. Protože se první schůze věřitelů v podstatě konají jenom na základě rozhodnutí soudu o zjištění úpadku a ve stejný den jako přezkumná jednání, příslušný referent je nucen kontrolovat jednou, zda správce předložil ve lhůtě seznam přihlášených pohledávek a vzápětí kontrolovat, zda správce předložil ve lhůtě zprávu o hospodářské situaci dlužníka. Jsou zde tedy dvě kontroly v jednom spise před konáním přezkumného jednání a první schůze věřitelů. Soudní tajemnice má za to, že by bylo namístě dát v těchto záležitostech k předložení seznamu přihlášek pohledávek a zprávy o hospodářské situaci dlužníka jeden termín, tj., aby správce předkládal současně přihlášených pohledávek a zprávu o majetkové situaci dlužníka. Přitom se lhůta pro předložení seznamu přihlášek před přezkumným jednáním zatím jeví jako zbytečně včasná a správci ji v některých případech nejsou schopni dodržet. Dostatečná i pro věřitele by měla být lhůta deseti dnů pro předložení seznamu přihlášených pohledávek správcem.	Aby pro tyto události – předložení seznamu i zprávy byla stanovena stejná lhůta deseti dnů před konáním přezkumného jednání a první schůze věřitelů.	Zapracováno Lhůta sjednocena na 10 dní.
42./92	Městský soud v Praze Mgr. Dalibor Ryšlavý, Asistent soudce	U	B	N	§ 65 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb. Poznatky a zkušenosti vyplývají z řady insolvenčních řízení, které se týkají dlužníků především nepodnikatelů, kdy je soud ze zákona povinen jmenovat prozatímní věřitelský	Aby § 65 odstavec 1 insolvenčního zákona byl změněn tak, aby odstoupení z funkce člena nebo náhradníka za člena věřitelského bylo nadále	Zapracováno Návrh zákona předpokládá v případě oddlužení a nepatrného konkursu výkon pravomoci věřitelského

	dryslavy@msoud.pha.justice.cz tel. 224172914					výbor svým rozhodnutím, neboť jej nezvolila schůze věřitelů. Podle výše uvedeného ustanovení insolvenčního zákona může člen nebo náhradník věřitelského výboru kdykoliv odstoupit ze své funkce. Podáním, kterým člen nebo náhradník věřitelského výboru odstupuje z funkce nemusí obsahovat důvody takového odstoupení. Přitom, věřitelské orgány jsou důležité pro postup v insolvenčních řízeních a na jejich součinnost je vázán vývoj těchto řízení, postup správce a rozhodování soudu. Je zatím obecnou zkušeností, že členové věřitelských výborů a náhradníci ze svých funkcí jednoduše odstupují poté, co byli zvoleni a hlavně jmenováni soudem. Věřitelé tak rezignují na svoji spoluúčasť a odpovědnost v insolvenčních řízeních a nefungují tak v řízení ze strany věřitelů důležité orgány, s jejichž účastí zákon počítá a jejichž účast na rozhodování o postupech v řízení předpokládá.	pisemně odůvodněno nebo vysvětleno.	výboru insolvenčním soudem. Volba věřitelského výboru nebude v těchto případech povinná, věřitelům však je ponechána možnost zvolit si věřitelský výbor i v těchto případech. Viz návrh zákona.
42./93	Městský soud v Praze Mgr. Dalibor Ryšlavý, Asistent soudce dryslavy@msoud.pha.justice.cz tel. 224172914	U	B	N	§ 71 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb.	Doručování vyhláškou by mělo být omezeno již jenom na publikaci písemností v insolvenčním rejstříku. Vyvěšování písemností v insolvenčním řízení vedle publikace v insolvenčním rejstříku zvláště ještě na úřední desku je překonané. Písemností v insolvenčních řízeních vyvěšovaných na úřední desku soudu je velké množství a aby je bylo možno všechny vyvěsit a umístit na úřední desku soudu jsou často zmenšovány až na hranici čitelnosti. Orientace v takto přeplněné úřední desce soudu je velmi obtížná. Na úřední desce soudu vyhledává veřejnost informace již jenom velmi málo, spíše výjimečně. Pro kanceláře a administrativní pracovníky však znamená vyvěšování písemností na úřední desku, jejich opatřování údaji a jejich pozdějších dohledávání, snímání a zakládání do spisu poměrně velké a přitom značně zbytečné zatížení.	Aby se doručování písemností v insolvenčních řízeních vyhláškou omezilo již jenom na jejich publikaci v insolvenčním rejstříku bez nutnosti vyvěšovat takové písemnosti ještě současně na úřední desku soudu a aby k tomu byla přijata odpovídající úprava zákona.	Zpracováno Návrh předpokládá zrušení úředních desek u insolvenčních soudů.
42./94	Městský soud v Praze JUDr. Pavel Janout, soudce pjanout@msoud.pha.justice.cz tel. 224172943	B	A	N	§ 43 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb.	Tyto poznatky a okolnosti vyplývají z řízení, kde na majetek dlužníka byl prohlášen konkurs. Když dojde ke zjištění úpadku a je rozhodnuto řešení dlužníkovy úpadku konkursem, jsou statutární orgány dlužníka často nekontaktní. Správce tedy nemá za dlužníka s kým jednat a tak si ověřuje a zjišťuje majetkovou situaci dlužníka z různých evidencí. Věci, které lze zjistit z veřejných evidencí jsou například automobily. Správce tedy zjistí, že by do majetkové podstaty dlužníka měly patřit automobily, ale neví, kde tyto automobily jsou. Je zkušenost, že když správce žádá o pomoc policii při pátrání a vyhledávání např. automobilů, policie odkazuje správce na soudy, aby si soudy samy od ní vyžádaly v těchto záležitostech součinnost. Bylo by namístě, aby správce mohl přímo na základě insolvenčního zákona požádat o pomoc policii při pátrání a vyhledávání, např. automobilů a o jejich předání správci.	Aby § 43 odst. 1 insolvenčního zákona v návaznosti na § 44 insolvenčního zákona zmínil také přímo Policii ČR jako orgán, který správci poskytne součinnost na jeho žádost.	Zamítnuto Policie jako orgán činný v trestním řízení plní jiné úlohy a takovéto žádosti by nepřiměřeně zatížily práci policie.
42./95	Městský soud v Praze JUDr. Pavel Janout, soudce pjanout@msoud.pha.justice.cz tel. 224172943	C	B	N	§ 61 odst. 1 a § 68 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb.	Poznatky a zkušenosti vyplývají z činnosti soudce jako osoby rozhodující v insolvenčním řízení zvláště v insolvenčních řízeních týkajících se oddlužení, kdy se často jedná o řízení s malým počtem věřitelů (méně než deset, spíše okolo pěti věřitelů). Bylo by vhodné dát soudu možnost, alespoň v některých případech, např. v oddlužení, jmenovat namísto minimálně tříčlenného věřitelského výboru za věřitele pouze jednu osobu – prozatímního zástupce věřitelů. Zvláště v oddlužení s malým počtem věřitelů, kteří se navíc nedostavují na schůzi věřitelů, aby zvolili věřitelské orgány, soud jmenuje ze zákona prozatímní věřitelský výbor a to téměř vždy marně, neboť jmenování členové věřitelského	Aby ustanovení insolvenčního zákona ukládající jmenování prozatímního věřitelského soudem, alespoň v některých odůvodněných případech, umožňovala jmenovat soudem také prozatímního zástupce věřitelů	Zpracováno Návrh zákona předpokládá v případě oddlužení a nepatrného konkursu výkon pravomoci věřitelského výboru insolvenčním soudem. Volba věřitelského výboru nebude v těchto případech povinná, věřitelům však je ponechána možnost zvolit si věřitelský výbor i v těchto případech. Viz návrh zákona.

					výboru se svých funkcí vzdávají. Přitom stačí, aby se funkce člena věřitelského výboru vzdal jediný věřitel, soud „dojmenovává“ dalšího člena věřitelského výboru, mezitím se funkce vzdá jiný člen věřitelského výboru a tak se jedná o marně vynaložené úsilí soudu na to ustanovit v řízení věřitelský orgán.			
42./96	Městský soud v Praze JUDr. Pavel Janout, soudce pjanout@msoud.pha.justice.cz tel. 224172943	U C	B	N	§ 128 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb.	Možnost odmítnout insolvenční návrh dlužníka by měla být stanovena pouze pro případ, že návrh je nesrozumitelný nebo neurčitý. Možnost odmítnout insolvenční návrh dlužníků proto, že návrh neobsahuje všechny náležitosti vede často ke lpění na podrobnostech, které nemají rozhodující význam a vede k odmítání návrhů, která obsahují jasná tvrzení dlužníka o tom, že je v situaci úpadku a žádá stát o pomoc při řešení takové situace (zvláště markantní je taková situace u dlužníků navrhuje povolení oddlužení, ale platí i pro dlužníky podnikatele). Od dlužníků samých - podnikatelů potom insolvenční zákon dokonce sám v některých případech vyžaduje a ukládá jim povinnost, podat na sebe insolvenční návrh a když ho podají soud návrh odmítne. Přitom, podle insolvenčního zákona nelze podle zákona vyzývat na doplnění nebo opravu návrhu jako to je u o.s.ř.	Aby v insolvenčním zákoně byla oslabena možnost odmítnout insolvenční návrhy dlužníků.	Zamítnuto Stávající úprava se považuje za dostatečnou i vzhledem k rozsáhlé judikatuře vyšších soudů.
43./97	Městský soud v Praze JUDr. Pavel Janout, soudce pjanout@msoud.pha.justice.cz tel. 224172943	B	A	N	§ 140 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb.	Poznatky a zkušenosti vyplývají z činnosti soudce jako osoby rozhodující o úpadku dlužníka, kdy rozhodnutí o úpadku dlužníka není spojeno s rozhodnutím o způsobu řešení úpadku a v řízení nebyla zaplacená záloha na náklady insolvenčního řízení. Dosavadní poznatky naznačují, že by účinkem rozhodnutí o úpadku mělo být, že dlužník může činit po rozhodnutí o úpadku dispozice se svým majetkem pouze se souhlasem insolvenčního správce a správce by měl mít právo k majetku dlužníka pro případ, že by to bylo nutné k hrazení nákladů insolvenčního řízení. Souhlas by mohl být v odůvodněných případech dán i dodatečně. Za současné situace je v těchto souvislostech insolvenční správce ve značně pasivní situaci a nemá možnost disponovat s prostředky na účtech dlužníka ani v případech, že dlužník je nekontaktní a správce nemá prostředky na hrazení nákladů řízení.	Aby v insolvenčním zákoně (§140 a v návaznosti § 229 insolvenčního zákona) bylo omezeno dispoziční oprávnění dlužníka s tím, že by toto právo bylo podmíněno souhlasem správce, jinak by dispozice byla vůči insolvenčním věřitelům neúčinná.	Zamítnuto Po proběhlé diskusi je navrhováno řešení, které upřesní v návaznosti na výkladové stanovisko expertní skupiny S22 1/2008, kdo je osobou s dispozičními oprávněními v předmětném mezidobí. Touto osobou je dlužník. Tím však nedochází k omezení dispozičních oprávnění, ke kterým došlo v dosavadním průběhu insolvenčního řízení ze zákona nebo rozhodnutím insolvenčního soudu. Zároveň obecně posílena povinnost osob s dispozičním oprávněním. (Výkladové stanovisko k nalezení na http://insolvencnizakon.cz/expertni-skupina-s22/vykladova-stanoviska-expertni-skupiny.html)
44.	Vrchní soud v Praze							
45.	Vrchní soud v Olomouci							
46./98	Ústavní soud ČR Kateřina Skřivánková, email: katerina.skrivankova@usoud.cz Tel. 542 162 195 Ivo Pospíšil, vedoucí analytického odboru, email: ivo.pospisil@usoud.cz Tel. 542161074	C	B C	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 421 odst. 1 písm. b), § 422 odst. 1; věc projednávána u ÚS I.ÚS 2451/10	a) Dlužníka – stěžovatel se ve smyslu § 422 odst. 1 IZ domáhal znepřístupnění údajů o svém majetku coby osobních údajů v insolvenčním rejstříku. b) Problém: nevydání rozhodnutí o dlužnickové žádosti – dlužník byl informován přípisem a seznamy byly zveřejněny neanonymizované – nevydání rozhodnutí, byť negativního, je projevem nepřípustné svévole.	Vydávání náležitě odůvodněných rozhodnutí o žádosti dlužníka (jiné FO) ve smyslu § 422 odst. 1 IZ.	
46./99	Ústavní soud ČR Kateřina Skřivánková, email: katerina.skrivankova@usoud.cz Tel. 542 162 195 Ivo Pospíšil, vedoucí analytického odboru, email: ivo.pospisil@usoud.cz Tel. 542161074	B	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 53; zákon č. 513/1991 Sb., § 66a; věc projednávána u ÚS IV. ÚS 1834/10	a) věřitelé – stěžovatelé nesměli ve smyslu § 53 IZ na schůzi věřitelů hlasovat, neboť dle názoru soudu tvořili s dlužníkem koncern. Věřitelé mj. nemohli hlasovat o odvolání IS, příp. jeho ponechání ve funkci. b) Rozhodnutí insolvenčního soudu nebylo ve vztahu k jednomu ze stěžovatelů vůbec odůvodněno, ve vztahu k druhému stěžovateli pouze stručně – porušení práva na spravedlivý proces.	Náležité odůvodnění rozhodnutí insolvenčního soudu o tom, že věřitel nesmí hlasovat ve smyslu § 53 IZ – především je nutno, aby ins. soud vyložil, jak dospěl k závěru, že věřitel je osobou dlužníkovi blízkou nebo tvořící s ním koncern.	
46./100	Ústavní soud ČR Kateřina Skřivánková, email: katerina.skrivankova@usoud.cz	C	A B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 399 odst. 2; věc projednávána u ÚS Pl.	a) usnesením insolvenčního soudu byl shledán úpadek dlužníka- stěžovatele a bylo povoleno jeho oddlužení. Na nařizenou schůzi věřitelů spojenou	Problém byl vyřešen nálezem Pl.ÚS 19/09, jímž Ústavní soud zrušil ustanovení § 399 odst. 2 IZ v části věty druhé.	

	Tel. 542 162 195 Ivo Pospíšil, vedoucí analytického odboru, email: ivo.pospisil@usoud.cz Tel. 542161074				ÚS 19/09	s přezkumným jednáním se dlužník bez předchozí omluvy nedostavil, soud proto zrušil povolené oddlužení a rozhodl o řešení dlužníkovy úpadku konkursem ve smyslu § 399 odst. 2 IZ ve znění účinném do 9.9.2010. b) problém: fikce zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení při nedostavení se na schůzi věřitelů/nedůvodné omluvě – porušení práva na spravedlivý proces a principů autonomie vůle a svobody jednání každé osoby.		
46./101	Ústavní soud ČR Kateřina Skřivánková, email: katerina.skrivankova@usoud.cz Tel. 542 162 195 Ivo Pospíšil, vedoucí analytického odboru, email: ivo.pospisil@usoud.cz Tel. 542161074	B	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 192 odst. 1; věc projednávána u ÚS Pl. ÚS 14/10	a) věřitelé – stěžovatelé nemohli v důsledku § 196 odst. 1 ve znění účinném do 30.3.2011 popírat přihlášené pohledávky jiných věřitelů. b) Problém: nemožnost věřitelů popírat přihlášené pohledávky jiných věřitelů představuje porušení jejich práva vlastnit majetek.	Problém byl vyřešen nálezem Pl. ÚS 14/2010, jímž ústavní soud zrušil ustanovení § 129 odst. 1 věta první IZ.	
46./102	Ústavní soud ČR Kateřina Skřivánková, email: katerina.skrivankova@usoud.cz Tel. 542 162 195 Ivo Pospíšil, vedoucí analytického odboru, email: ivo.pospisil@usoud.cz Tel. 542161074	C	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 394 odst. 2; věc projednávána u ÚS Pl. ÚS 42/08	a) usnesením insolvenčního soudu byl shledán úpadek dlužníka stěžovatele a bylo povoleno jeho oddlužení. Na nařizenou schůzi věřitelů spojenou s přezkumným jednáním se bez předchozí omluvy nedostavil, soud proto zrušil povolené oddlužení a rozhodl o řešení dlužníkovy úpadku konkursem ve smyslu § 399 odst. 2 IZ ve znění účinném do 9.9.2010. dlužník se do rozhodnutí o řešení úpadku konkursem odvolal a zároveň předložil omluvu z jednání – potvrzení od lékaře. b) Problém: fikce zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení při nedostavení se na schůzi věřitelů/nedůvodné omluvě ve spojení s nemožností podat do rozhodnutí o vzetí na vědomí zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení odvolání. Porušení práva na spravedlivý proces.	Problém byl vyřešen nálezem Pl. ÚS 42/08, jímž Ústavní soud zrušil část ustanovení § 394 odst. 2 IZ v části „odvolání proti němu není přípustné.“	
47.	Nejvyšší soud v ČR	-	-	-	-	-	-	
48.	Nejvyšší správní soud ČR							
49./103	Nejvyšší státní zastupitelství	U	D	N		Často není žádoucí, aby listiny, získané v trestním řízení byly insolvenčnímu soudu státním zastupitelstvím předkládány jako důkaz v souvislosti s podáváním návrhů nebo vyjádření. Jde např. o úřední záznamy o podaném vysvětlení dle § 158 odst. 5 trestního řádu apod. po předložení insolvenčnímu soudu jsou pak i takové materiály dostupné v elektronické podobě na insolvenčním rejstříku a přístupné široké veřejnosti. Pokud jsou v praxi takové materiály insolvenčnímu soudu předkládány, je využíváno § 423 IZ, i když je zřejmé, že zákonodárce zde měl na mysli skutečnosti utajované dle zákona č. 412/2005 Sb. o ochraně informací a o bezpečnostní způsobilosti.	Nedostatek řešit výslovnou právní úpravou.	Zamítnuto Popsaný problém není problémem insolvenčního práva. Nejedná-li se o utajované písemnosti, pak jejich zveřejnění nelze ze strany jiných osob (dlužníka a věřitelů) zabránit. Pokud v rámci insolvenčního řízení předloží takovýto dokument (např. trestní oznámení, protokoly z výslechů apod.) účastník řízení, nelze jejím zveřejnění zabránit. I kdyby tomu tak bylo, nic by těmto osobám nebránilo zveřejnit tyto dokumenty jinou cestou.
49./104	Nejvyšší státní zastupitelství	U	B	N	§ 35 odst. 1 písm. l) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád	Podle § 35 odst. 1 písm. l) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, státní zastupitelství může vstoupit do zahájeného řízení ve věcech, v nichž se řeší dlužníkův úpadek nebo hrozící úpadek, včetně incidenčních sporů a moratoria. Podle § 69 insolvenčního zákona, státní zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení nebo insolvenčního sporu, může podat opravný prostředek proti rozhodnutí insolvenčního soudu, jen mají –li toto právo všichni účastníci. Díkce zákona tedy naznačuje možnost samostatných vstupů jak to insolvenčního řízení, tak i do incidenčních sporů. Komentářová literatura k § 35 odst. 1 o.s.ř. však dovodila, že incidenční spor je řízením probíhajícím v rámci insolvenčního řízení a proto je vstup	Nedostatek resp. nepřesnost řešit výslovnou právní úpravou.	Zpracováno Změna ustanovení § 69 IZ: „je-li proti rozhodnutí insolvenčního soudu přípustný opravný prostředek, může jej podat i státní zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení nebo do incidenčního sporu.“. Změnou prochází i ustanovení § 75 IZ tak, že písemnost se doručuje v insolvenčním řízení zvlášť i státnímu zastupitelství, které vstoupilo do insolvenčního řízení.

					státního zastupitelství do insolvenčního řízení důvodem jeho účasti ve všech fázích insolvenčního řízení a v incidenčních sporech		
50./105	Exekutorská komora ČR Mgr. Vojtěch Jaroš, soudní exekutor ve Znojmě, jaros@euznojmo.cz , tel. 515222208	U	B C	N	§ 46 odst. 6 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, § 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/2006 Sb. (a) Proti dlužníkovi je vedeno exekuční řízení a to prodejem nemovitosti. Usnesení o nařízení exekuce, exekuční příkaz k prodeji nemovitosti, usnesení o ceně nemovitosti i dražební vyhláška nejsou stíženy žádnou vadou, byly vydány v řádných lhůtách, byly řádně doručeny a jsou pravomocné. Dlužník 1-2 dny před stanoveným termínem dražby podá dlužnický insolvenční návrh, čím zmaří provedení dražby, a krátce po dražbě ve lhůtě dnů vezme svůj návrh zpět. Tak opakovaně i 6 během jednoho roku. (b) V situaci, kdy dlužník nesplňuje podmínky pro řádné vedení insolvenčního řízení, jde o šikanování věřitele, který není schopen dosáhnout prohlášení úpadku ani efektivního vymožení pohledávky. (O nedůvodně vzniklých nákladech státu nemluvě.)	Sankcionování šikanózních dlužnických návrhů: 1) obdobně jako se uvažuje v případě šikanózních návrhů věřitelských, tedy v podobě „pokuty“, 2) při opakovaném dlužnickém návrhu omezením možnosti vzít takový návrh zpět bez přezkoumání soudem, nejlépe změnou koncepce nemožnosti exekuci provést tak, že i v případě podání insolvenčního návrhu (jak dlužnického tak věřitelského) by bylo možné dražbu provést, přičemž pouze s výtěžkem dražby by bylo dále nakládáno v insolvenčním řízení. Taková úprava omezí šikanózní návrhy, v jisté části usnadní a zrychlí insolvenční řízení.	Zpracováno Zabránit šikanóznímu jednání jak ze strany věřitelů, tak ze strany dlužníka má za cíl novela insolvenčního zákona, která byla dne 1. Října podepsána prezidentem republiky (sněmovní tisk 604), v rámci úpravy předběžných opatření. Podle tohoto návrhu insolvenční soud může předběžným opatřením v době do rozhodnutí o insolvenčním návrhu také omezit z důvodů hodných zvláštního zřetele některý z účinků spojených se zahájením insolvenčního řízení uvedených v § 109 odst. 1 písm. b) a c) IZ. Ustanovení § 147 IZ upravuje sankcionování i samotného dlužníka za způsobenou škodu. Srov. návrh zákona v § 109.
51.	Notářská komora ČR	-	-	-	-	-	-
52./106	Česká advokátní komora	U	A	N	§ 5 písmo a) a b) zákona č. 182/2006 Sb.; vyhláška č. 313/2007 Sb., § 1, odst. 2, 3 Transakční náklady insolvenčního řízení jsou rozděleny mezi zajištěné a nezajištěné věřitele <i>nerovnoměrně</i> . To odporuje základním zásadám insolvenčního řízení. Zajištění věřitelé se podílejí na nákladech insolvenčního řízení, spočívajících v odměně insolvenčního správce, 2 % z plnění, které na ně připadá. Nezajištění věřitelé se podílejí na těchto nákladech 15 % (s degresivní sazbou od 10 mil Kč výše) z plnění, které na ně připadá. Tato extrémní nerovnost, v návaznosti na dominantní postavení zajištěných věřitelů v insolvenčním řízení a jejich přednostní uspokojování, nedává rovnou příležitost k uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů. Základní agendy insolvenčního řízení (agenda pohledávek věřitelů a agenda majetku dlužníka) se zásadně neliší v případech, kdy jsou účastníky insolvenčního řízení zajištění věřitelé a kdy nikoliv. V případě výrazné existence zajištěných věřitelů jsou transakční náklady insolvenčního procesu částečně přenášeny též na insolvenční správce. Nerovnoměrný přenos nákladů insolvenčního řízení na jednu skupinu věřitelů (nezajištěné věřitele) nebo dokonce na insolvenčního správce je nepřijatelný. Současná výše odměn insolvenčních správců, která byla bez náležité analýzy výrazně snížena oproti předchozí úpravě, přenáší částečně financování insolvenčního procesu na insolvenční správce též v případech, kdy není v insolvenčním řízení složena záloha na náklady řízení, existuje vyšší počet přihlášených pohledávek a stav majetku, který se nachází v majetkové podstatě dlužníka, je zanedbatelný. S ohledem na opožděně podávané insolvenční návrhy je přitom tato situace převažující.	Návrat k původní úpravě odměňování insolvenčních správců, která v principu nerozlišovala sazbu odměny z výtěžku zpeněžení majetku zajištěných a nezajištěných věřitelů. Tato úprava umožňovala alespoň v souhrnu více případů pokrýt náklady insolvenčního správce, které zákon výslovně neřeší. Nový insolvenční zákon upravil širší rozsah povinností insolvenčního správce, předpokládá jeho vyšší kvalifikaci a naproti tomu výrazně snížil jeho odměnu. To může, v rozporu s očekáváními, která byla spojena s přijetím nové úpravy, snížit odbornou úroveň osob vykonávajících funkci insolvenčního správce. Řada advokátů, vykonávajících dnes činnost insolvenčního správce, zvažuje opuštění této agendy. Nižší odborná úroveň insolvenčních správců bude mít nutně za následek narůstající počet soudních sporů, neefektivní průběh insolvenčních řízení a další prodloužení doby trvání insolvenčních řízení.	Zamítnuto V rámci odborných debat byl návrat k původní úpravě, která by v principu nerozlišovala sazbu odměny z výtěžku zpeněžení majetku zajištěných a nezajištěných věřitelů, odmítnut. Návrh však předpokládá zavedení odměny za přezkum přihlášky pohledávky a další změny. Vyhláška není součástí předkládaného návrhu zákona, ale obecné principy navrhovaných změn v oblasti odměňování jsou projednány v důvodové zprávě předkládaného materiálu.
52./107	Česká advokátní komora	U	D	N	§ 21 a násl. zákona č. 182/2006 Sb., zákon č. 312/2006 Sb. Nová úprava předpokládala vyšší odbornou úroveň insolvenčních správců oproti dřívějším správcům konkursních podstat. Tomu odpovídají i nové kvalifikační předpoklady vyžadované pro výkon funkce insolvenčního správce. Zlepšení stavu však nelze dosáhnout jen zvýšenými nároky na teoretické znalosti insolvenčních správců. Vyšší odborná úroveň insolvenčních správců není možná bez dostatečných praktických zkušeností. Předpokládalo se, že v České republice bude působit omezený počet insolvenčních správců (řádově 200). To by umožnilo při současném nápadu insolvenčních věcí pravidelný výkon agendy všem zapsaným	Zavést oprávnění Ministerstva spravedlnosti stanovit maximální počty insolvenčních správců podle počtu insolvenčních řízení tak, aby všichni insolvenční správci, zapsaní v seznamu insolvenčních správců, vedeném Ministerstvem spravedlnosti, měli příležitost k <i>pravidelnému</i> výkonu funkce. Zajistit dohled ze strany Ministerstva spravedlnosti směřující k tomu, aby v seznamu insolvenčních správců byli vedeni pouze ti správci, kteří vykonávají činnost řádně. Teprve	Zamítnuto. Otázku omezení počtu insolvenčních správců stanovením jejich maximálního počtu Ministerstvo spravedlnosti zamítlo v souvislosti s novelou zákona o insolvenčních správcích, která se nachází v legislativním procesu (sněmovní tisk 662). Argumenty, pro které byl tento návrh zamítnut, jsou vysvětleny v důvodové zprávě k tomuto zákonu. www.justice.cz

					insolvenčním správcům a zajistilo by to jejich narůstající praktickou zkušenost. Zamýšlený počet insolvenčních správců byl již podstatným způsobem překročen. <i>Občasný</i> výkon funkce insolvenčního správce neumožňuje získat dostatečné praktické zkušenosti. Ve spojení s nízkými odměnami insolvenčních správců a přenosem řady nákladů na správce to nemotivuje insolvenční správce k tomu, aby si vytvářeli potřebné zázemí pro kvalifikovaný výkon činnosti. Bez omezení počtu insolvenčních správců nelze reálně očekávat postupné zvyšování jejich úrovně a efektivnější průběh insolvenčních řízení.	nebude-li takových správců dostatek, doplňovat jejich počet.	
53./108	Komora specialistů pro krizové řízení a insolvenční v ČR Ing. Erich Deutsch, prezident – Komora specialistů pro krizové řízení a insolvenční v České republice, Dlouhá třída 705/16, 110 00 Praha 1, tel.: 224818414, e-mail: info@kskri.cz	U	D	N	Zákon č. 182/2006 Sb., zákon č. 533/1992 Sb., České účetní standardy č. 001/ až 023. I) Insolvenční zákon byl již více jak 15x novelizován. I přes tuto skutečnost statistika uvádí, že z 434 paragrafů insolvenčního zákona jsou ve 109 případech paragrafového znění zákona závazné lhůty 1 kategorie, které vymezují „čas“ na př. 24 hodin, 1 hodinu, do 6 hodin apod. V druhé kategorii je časový pojem v obecné formě jako např. den poté, nejpozději následující den apod. Těchto „obecných“ časových je možno zjistit ve více jak 330 paragrafech. Každé nesplnění lhůty vyvolá následná opatření – připravit náhradní termín a zhodnotit proč nebyl splněn. Toto neplnění je potenciálním nebezpečím z následných soudních řízení. II) Insolvenční zákon by získal, kdyby byla lépe koordinována spolupráce v procesním řízení, tj. mezi MSp ČR, soudy, státní správou. Měla by být legalizována působnost těchto orgánů ve směru insolvenčních správců. K tomu by měla sloužit profesní organizace insolvenčních správců. Vyřešila by se tak celá řada kritizovaných nedostatků a věcí s tím spojených. Například celoživotní systém vzdělávání insolvenčních správců, zpracování návrhů novel zákona, kvalifikační přezkušování, apod. Zároveň by došlo k úsporám ve výdajích na straně státu, resp. na straně MSp ČR. III) Účetnictví je informační systém, který má podávat úplný a pravdivý obraz o finanční situaci podniku. Účetní závěrka je složitý proces. Je vyvrcholením procesu vedení účetnictví, je zdrojem informací o stavu podniku, a to nejen pro vlastníky, ale i pro státní orgány, investory a obchodní partnery. Cílem účetní závěrky je vytvořit přehled o majetku, závazcích, výsledku hospodaření a finanční situaci podniku. Vzhledem k tomu, že se ve výsledovce uvádějí i údaje za minulé hospodářské období, lze si udělat obraz o předpokladu dalšího trvání podniku.	I) Přezkoumat, zda je možné některé termíny vypustit, nebo v rámci paragrafového znění sjednotit. II) Znovu otevřít působnost podnětů a doporučení k hodnocení vzniku profesní organizace insolvenčních správců ze zákona v rámci přípravy novely zákona č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích. III) Sjednotit stanoviska a pohledy Komory účetních, auditorů, soudců a insolvenčních správců (z jejich dosavadní praxe). Vyhodnocení účetní závěrky se tak stává jednoznačně hodnotícím stanoviskem pro zahájení insolvenčního řízení, nejen pro jeho výsledek, ale především pro jednoznačnost potvrzení tohoto výsledku „ekonomickým“ odborníkem. S odvoláním se na články JUDr. Tomáše Richtera LL.m, Ph.D. a JUDr. Petra Kavana v publikaci sbírek prací na téma Nové insolvenční právo, doporučujeme. Zcela zásadně přehodnotit § 3 zákona o úpadku a způsobech jeho řešení.	1. Zpracováno Cílem osnovy nového insolvenčního zákona bylo docílit rychlosti a efektivnosti insolvenčního řízení. Tohoto cíle nový insolvenční zákon částečně dosáhl, o čem svědčí i poslední statistická data ze skončených insolvenčních řízení. Výsledkem revize insolvenčního zákona je předkládaný návrh, který v některých případech lhůty upravuje anebo je dává do souladu s jinými souvisejícími ustanoveními. 2. Zamítnuto Ministerstvo spravedlnosti v současné době neuvažuje o vzniku profesní organizace insolvenčních správců ze zákona. Nebrání se však relevantní diskusi. 3. Zpracováno Ministerstvo spravedlnosti podporuje snahy o sjednocení praxe.
53./109	Komora specialistů pro krizové řízení a insolvenční v ČR Ing. Tomáš Zůza, insolvenční správce, správce nemovitostí. Tel:602583738, tomas.zuza@seznam.cz	B	U	N	Zákon č. 182/2006 Sb., zákon č. 328/1991 Sb. I. V § 99 odst. 2) zák.182/2006 (IZ) se kogentně uvádí výše způsobené škody, která se odvíjí od rozdílu mezi zjištěnou pohledávkou a částkou uspokojení. Z toho ale vyplývá, že pokud je dlužník důsledně "dotunelován" a nejsou zde žádné prostředky, tak dojde k zamítnutí návrhu nebo k zastavení řízení pro nedostatek majetku. Poškození věřitelé tak nemají prakticky možnost se domáhat náhrady škody, protože jí nelze vyčíslit. Tento problém pak je vygradován ještě tím, že žalobu na náhradu škody je nutno podat u obvodních či okresních soudů, které, podle mých zkušeností, vůbec nerozumí konkursnímu a insolvenčnímu právu. A nenapraví se to ani u odvolacích soudů, např. v Praze je odvolacím soudem MS ve Spálené ulici, který je mimo řetězec konkursních soudů a zjevně mu chybí zkušenosti. S tímto problémem bezprostředně souvisí § 100 IZ.	Add 1) Nejsprávnějším řešením je v zásadě neskončit řízení či nezamítnutí návrhu dříve, než dojde k přezkumu pohledávek. Pak je objektivně daná výše škody. Jenže to má úskalí v tom, že někdo popře pravost pohledávky a vše se oddálí a prodraží. Asi nejschůdnějším řešením je doplnit odst. 2) o větu, že v případě, že nedošlo k posuzování pravosti pohledávky z důvodu zamítnutí návrhu podle § 144 či zrušení konkursu podle §308 odst. d), tak výši škody, jako předběžnou otázku, posuzuje příslušný soud. K tomu ale dále doplním, že by k projednávání žaloby měl být příslušný insolvenční soud a to dokonce ten, který řešil insolvenční návrh. V každém jiném případě, jak mou potvrdit z vlastní	1. Zamítnuto Parlamentem ČR schválená novela insolvenčního zákona (sněmovní tisk 604) navrhuje, s přihlédnutím k povaze sporů o náhradu škody nebo jiné újmy, která vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu, aby se tyto spory projednávaly u krajských soudů. Pokud jde výši způsobené škody, která se odvíjí od rozdílu mezi zjištěnou pohledávkou a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel, pak v situacích popisovaných v připomínce se škoda vyčíslí podle ustanovení § 136 o.s.ř. s tím, že se vychází z toho, že škoda je ve výši 100 % neuhrazené pohledávky věřitele. Viz

				<p>Insolvenční soudy požadují na věřitelích, kteří navrhnou vydání předběžného opatření, uhradit "jistotu" na případnou náhradu škody. A to dokonce i v případě, kdy je věřitelem správce konkursní podstaty či insolvenční správce. Toto správné ustanovení pak je tímto požadavkem naprosto degradováno.</p> <p>2. Týká se odměny správce, ale z trochu jiného pohledu, než jak bojují advokáti za zvýšení sazeb. Opět vycházím ze své zkušenosti, kdy se snažím dělat svojí práci skutečně zodpovědně. Pak se ale dostávám do určité pasti, kterou právě ti, co to dělají povrchněji, neznají. Jedná se o to, že odměna je stanovena procentem ze zpeněžení. Tento princip ale nezohledňuje fakt, že v majetkové podstatě může být jedna vyšší položka (nemovitost) a větší množství menších položek (pohledávky apod.) Správce pak není motivován k tomu, aby se zabýval vymáháním menších položek, protože ta jedna velká, vyčerpá ještě relativně zajímavé pásmo odměny. Je pak demotivující se zabývat získáváním dalšího majetku a mnohdy pracnější než z prodeje jedné nemovitosti za odměnu, která prostě nevyváží úsilí správce, které tomu věnuje. A je to ke škodě věřitelů a jde to proti myšlence insolvence.</p> <p>Obdobný problém je v tom, že správce není nijak odměněn za to, že úspěšně popře přihlášenou pohledávku, čímž opět ochrání majetek, respektive procento uspokojení, oprávněných věřitelů. A tuto práci dělá správce úplně zadarmo a je to jen na jeho morálních vlastnostech, zda do toho půjde. Argument, že dnes již mají věřitelé opět možnost popírat pohledávky je poněkud nepřipadný, protože je to pouze jejich právo a nikoliv povinnost. Tou je to naopak u správce.</p> <p>3. IZ neobsahuje v § 308 možnost, že dojde k překonání úpadku, to znamená, že správce do podstaty získá dostatek majetku, ať již v jakékoli podobě, na uspokojení všech pohledávek. Odst. 1 písm. a) je nepřipadný a § 2 obtížně použitelný, pokud bude být i jeden z věřitelů proti. Vzhledem k tomu, že velkou část svých konkursů, právě díky svému ne zcela běžnému přístupu, jsem schopen dostat do stádia překonání úpadku, považuji to za systémovou chybu, protože je všude prezentováno, že nový IZ byl pojat tak, aby za každou cenu neznamenal likvidaci firmy.</p> <p>4. I IZ přejímá nedostatek ZKV v tom, že neřeší příjmy z majetku, zapsaného do podstaty, v případě, že dojde k jeho pravomocnému vyloučení z podstaty. Domnívám se, že odst. 2) § 229 je velmi neurčitý. Pokud správce запиše do podstaty nemovitost, tak se stává ze zákona osobou s dispozičním oprávněním. Tedy by měl pobírat požitky. A po vyloučení z podstaty vydá požitky vlastníkov? A v jaké výši? Podle stávající judikatury k ZKV se vlastník musí domáhat na správci vydání požitků žalobou z titulu bezdůvodného obohacení u OS. Zde je opět problém jejich nekompetentnosti, nepředvídatelnosti rozhodnutí a zdlouhavého projednávání.</p> <p>5. Ustanovení § 157 odst. 1 v kontextu s jeho umístěním, je nejednoznačné. Zástavní věřitel odmítl uhradit 50% nákladů na znalecký posudek s odůvodněním, že " úhrada přichází v</p>	<p>zkušenosti, je rozhodování OS nepředvídatelné a vyplývající z neznalosti a nechápání problematiky konkursu a insolvence.</p> <p>Pokud jde o předběžné opatření, tak by mělo být v zákoně doplněno, že insolvenční soud na návrh věřitele posoudí jeho oprávněnost a bez nutnosti skládat "jistotu". Insolvenční soudy se však brání tohoto ustanovení využívat a přitom jsou to pouze ony, které mohou včas zabránit ukrytí majetku statutárních orgánů. Zákon by měl tedy jednoznačnějji uložit povinnost insolvenčnímu soudu na návrh věřitele vždy k tomuto řešení přistoupit a stanovit soudu i tvrdší povinnost k vyčíslení výše očekávané škody, k čemuž má soud všechny potřebné informace.</p> <p>Add 2) zvážít rozdělení odměny alespoň tak, že pokud bude v insolvenčním řízení (a stále to platí i pro běžící konkursy podle zákona 328/1991 Sb.) zpeněžena jedna či několik velkých položek, tak tyto položky budou ohodnoceny odměnou samostatně (obdobně je to u zajištěného majetku) a "drobné" zpeněžení bude ohodnoceno také samostatně. Výsledná odměna by byla tvořena prostým součtem. Výdaje, snižující výtěžek k rozdělení (§1 odst. 4 vyhl. 313/2007 Sb.) by se k jednotlivým skupinám přiřadily proporcionálně.</p> <p>U odměny neoprávněně přihlášených pohledávek je to v případě, že dojde k situaci podle § 178 a 179 IZ, řešeno. Částka, uhrazená věřitelem, se započte do zpeněžení. Ale v případě, že bude uplatněn § 180 IZ, už odměna řešena není. I zde by ale odměna správce měla být řešena v obdobné výši, jako když by nebyl § 180 uplatněn. A to hlavně tam, kde byl správce jedinou popírající osobou. Tento problém, mimochodem, nemá ošetřen ani ZKV. Podařilo se mi například po mnoha soudních sporech dosáhnout toho, že soudy pravomocně rozhodly, že bylo neoprávněně přihlášeno cca 160 mil. Kč z celkem 300 mil. Kč, ale vše jsem dělal zadarmo. A to rozhodně není správné. Nebo jsem to nemusel dělat, a uspokojení oprávněných věřitelů by se zmenšilo o polovinu. Osobně se navíc domnívám, že § 180 IZ by měl být změněn v tom duchu, že se bude posuzovat, zda přihláška nebyla šikanozní apod. bez ohledu na to, že věřitel vykonával či nevykonával práva. Toto změkčení, podle mého názoru, totiž pohřbilo celou správnou myšlenku, protože ten, kdo chce blokovat řízení, prostě pouze nebude hlasovat, ale nic jiného se nezmění. A strach z toho, že by bez § 180 IZ mohlo dojít k odebrání práva věřitelům se přihlásit do řízení, když naše právo je obtížně předvídatelné, by se dal odstranit lepším formulováním § 180 IZ. Lze totiž velmi snadno zjistit, kdo pohledávku přihlásil s čistými úmysly a ten necht' i klidně hlasuje a kdo měl úmysly nemravné a tomu by nemělo pomoci ani to, že nebude hlasovat.</p> <p>Add 3) Doplnit v § 308 odstavec, který bude přesně specifikovat možnost zrušení konkursu</p>	<p>2.Zamítnuto Naznačenou problematiku zpeněžování malých zejména movitých věcí, které zpravidla bývají nezajištěným majetkem, se snaží řešit návrh vyhlášky č. 313/2007 Sb., rozšířením pásem u hodnot do 10 mil. Kč a motivovat tím insolvenční správce ke zpeněžování i nezajištěného majetku náležitou odměnou. V konečném důsledku má změna potenciál projevit se i na míře uspokojení nezajištěných (a někdy i zajištěných) věřitelů. V otázce odměny za úspěšné popření pohledávky věřitele nebylo dosaženo konsenzu. V průběhu debaty převažovaly pochybnosti o negativní motivaci, kterou by takové opatření na insolvenční správce mohlo mít.</p> <p>3. Zamítnuto</p> <p>4. Zapracováno</p> <p>5. Zamítnuto</p>
--	--	--	--	---	---	---

					úvahu pouze v případě, že k ocenění dochází podle § 153 IZ, tj. v případě reorganizace nebo při zpeněžení podle §290 IZ, nikoliv standardním způsobem v konkursu“. Insolvenční soud dal zástavnímu věřiteli za pravdu.	proto, že majetek podstaty je postačující k úhradě všech pohledávek a pokračování konkursu nemá sebemenší logiku. Add 4) V zákoně jasně definovat, kdo po dobu zapsání majetku do podstaty pobírá požitky, komu a v jaké výši se vydají a jakým způsobem (nejčistší je rozdíl mezi příjmy a výdaji na správu a provoz majetku) a jak a v jaké výši je uhrazena práce správce, pokud nemovitost spravoval a zajišťoval provoz. Nemůže to dělat zadarmo. A pokud dojde ke sporu, tak určit, že příslušným je insolvenční soud, který zná celou problematiku a všechny okolnosti případu. Add 5) Jednoznačně v IZ vymezit, zda §157 je obecným § nebo zda se vztahuje pouze na režim reorganizace		
53./110	Komora specialistů pro krizové řízení a insolvenční v ČR Lukáš Hlavenka, likvidátor, krizový poradce, DRUŽSTVO VÝŠINKA, exbet@email.cz	B	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb. § 144 odst. 1, písm. (b)).	Insolvenční soud insolvenční návrh nezamítne pro nedostatek majetku a to z důvodu, že osoba likvidátora není zapsána v seznamu insolvenčních správců, ale řízení pouze zastaví. Tímto se zužuje možnost likvidátorů vykonávat svou činnost a tím přispívá k výmazu nefungujících společností z OR, pokud se nejedná o insolvenční správce.	Umožnění zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku likvidátorům bez dalšího omezení.	Zamítnuto Úprava sleduje kvalifikační předpoklad pro takového navrhovatele, kterým je právě existence povolení vykonávat činnosti insolvenčního správce. Viz usnesení NS ČR sen. zn. 29 NSČR 48/2011, ze dne 31. 5. 2012.
53./111	Komora specialistů pro krizové řízení a insolvenční v ČR JUDr. Světlana Semrádová Zvolánková, advokát, e-mail: zvolankova@zvolankova.cz , tel.: 224 914 045	U	B	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 108 odst. 1 a 2, § 144 odst. 1, písm. (b)	V případě řešení úpadku dlužníka formou oddlužení soudy v mnoha případech stanoví sice zálohu na náklady insolvenčního řízení v zákonné výši, ale na druhou stranu je výše této zálohy nepřiměřeně vysoká s ohledem na finanční poměry dlužníka. V případě zamítnutí návrhu pro nedostatek majetku dle ustanovení § 144 odst. 1, písm. (b) je vyloučeno, aby tento návrh byl podán likvidátorem, který není současně insolvenčním správcem.	V insolvenčním zákonu stanovit maximální výši zálohy na náklady insolvenčního řízení rozdílně pro případy oddlužení (např. 10.000,- Kč) a pro konkurs a reorganizaci (např. 50.000,- Kč), nebo v případě oddlužení FO tuto zálohu nepožadovat vůbec. Rozšířit aplikaci ustanovení § 144 odst. 1, písm. (b) i na likvidátory, kteří nejsou zároveň insolvenčními správci.	Zamítnuto Srov. také usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30.9.2008, sp. zn. KSBR 40 INS 2487/2008, 2 VSOL 119/2008-A.
53./112	Komora specialistů pro krizové řízení a insolvenční v ČR Václav Kulhavý, advokát a insolvenční správce, Komora specialistů pro krizové řízení a insolvenční v ČR, email: justicekulhavy@volny.cz . tel: +420604141417 +420222710301	B	A B	N	Zákon č. 182/2006 Sb. § 29 odst. 1, § 38 odst. 1 a 5, §§ 157,168,239,253,316 odst. 2; zákon č. 235/2004 sb. o DPH, § 44 odst. 5	1. K § 29 InsZ Na schůzi věřitelů, která nejbližší následuje po přezkumném jednání, se mohou věřitelé usnést, že insolvenčním soudem ustanoveného insolvenčního správce odvolávají z funkce a že ustanovují nového insolvenčního správce. To ve svém důsledku vede k nejistému postavení správce v prvních fázích insolvenčního řízení až do první schůze věřitelů, tedy v době, která je pro insolvenční řízení klíčová, neboť dochází k přezkoumávání přihlášených pohledávek správcem, soupisu majetkové podstaty, odstupování od smluv, případně rozhodnutí týkající se provozování podniku. Tímto ustanovením insolvenčního zákona se správce stává jakýmsi „rukojmím“ především „velkých“ věřitelů, neboť mnohdy stačí k odvolání z funkce pouze hlasy tohoto velkého věřitele. Může tak v praxi dojít k tomu, že do funkce nově ustanovený insolvenční správce je nějakým způsobem zpřízněn s tímto věřitelem a mnohdy se stává pouze vykonavatelem jeho vůle, což ve svém důsledku zákonodárce jistě neměl v úmyslu. Zatímco dle ZKV se odměna správce ustálila na dvousložkové – ze zpeněžení a za počet věřitelů, IZ zavedl odměnu IS z toho, co dostanou věřitelé a k přihláškám a jejich zpracování se nepřihlíží. Když věřitelé vymění správce při první schůzi věřitelů, odcházející správce vlastně nemá na odměnu nárok, resp. Musí mu být odměna stanovena. 2. K § 40 InsZ VS zastává názor, že správce musí být na PJ přítomen osobně, i když ust. § 40 odst. 3 říká něco jiného. V praxi to	Návrh na řešení § 29: Novelizace § 29 odst. 1) Zákona č. 182/2006 Sb., kdy toto ustanovení by bylo úplně vypuštěno, nebo by bylo zvýšeno kvórum na 90% přihlášených věřitelů, tak, aby to byla vůle většího počtu věřitelů. Vždyť § 31 téhož zákona možnost odvolání insolvenčního správce věřitelům dává. Navrhují proto změnit v tomto smyslu znění ust. § 40 odst. 3 takto: „(3) Insolvenční správce může pověřit v odůvodněných případech svého zaměstnance i zaměstnance dlužníka, aby za něho jednal v soudních a jiných řízeních; insolvenční správce může pověřit v odůvodněných případech svého zaměstnance, případně jinou kvalifikovanou osobu (jiného insolvenčního správce, advokáta, auditora, či daňového poradce) i na přezkumném jednání, pokud jak insolvenční správce, tak i dlužník pohledávky uznávají; Tím není dotčena jeho odpovědnost podle tohoto zákona.“	1. Zamítnuto Ustanovení § 29 insolvenčního zákona je nerozlučně spjata s ustanovováním insolvenčních správců do řízení. Na rozdíl od zákona o konkursu a vyrovnání, který neobsahoval žádnou regulaci, insolvenční zákon umožňuje při výběru správce působení trhu a zároveň zajišťuje, aby i v prvních měsících řízení, kdy tržní mechanismus výběru správce věřiteli funguje s jistým zpožděním, byl insolvenční správce ustanoven. Zde nutno připomenout, že úvodní ustanovování insolvenčních správců do řízení insolvenčním soudem je pojistkou pro situace tzv. všeobecné racionální apatie věřitelů, kdy věřitelé rezignují nejen nad výběrem správce, ale i nad kontrolou nad celým řízením. Na prvním místě jsou to však věřitelé, kteří můžou otázku výběru ovlivnit sami, právě prostřednictvím § 29 IZ. Proto návrh posiluje právo právě těch věřitelů, kteří jsou při řešení úpadku dlužníka aktivní. Návrh proto mění kvórum schůze věřitelů, která může odvolat insolvenčního správce na většinu přítomných věřitelů. Navrhovaná změna způsobu určování insolvenčních správců do řízení jen zdůrazňuje, že jsou to věřitelé, kteří jsou v otázce výběru insolvenčního správce skupinou, která tuto otázku může ovlivnit. K navrhovanému způsobu určování správců (a navrhované změně v odměnách insolvenčních správců) viz důvodová zpráva.

				<p>znamená, že při souběhu více jednání se bude více odročovat, čímž se nedodrží lhůty, které jsou sice pořádkové, ale zásadně mají být dodržovány. Domnívám se, že insolvenční správce by měl být zastupitelný i při přezkumném jednání, pokud je zřejmé, zejm. při oddluženích, že jak dlužník, tak i správce všechny pohledávky uznávají. Měl by mít možnost udělit plnou moc nejen zaměstnancům, ale i např. jinému insolvenčnímu správci, či advokátovi, který je seznámen s problematikou. Nastává tak situace, že si ins. správce nemůže vůbec vybrat dovolenou delší než týden. Potom nezbyvá správci nic jiného, než požádat příslušný soud v předstihu cca 3 měsíců!!!, aby ho neustanovoval do funkce, protože si např. chce, resp. potřebuje vybrat měsíční zdravotní dovolenou.</p> <p>3.K § 144 InsZ - Je zajímavé, že spol.s r. o. má mít základní jmění 200.000,00 Kč, ale nikdo je nepožaduje ani na náklady insolvenčního řízení, které většinou hradí stát, protože společnosti jsou dokonale prázdné a nemají ani na zálohu. Zatímco dle ZKV bylo na soudu, aby posoudil, zda má smysl prohlašovat konkurz na majetek osoby, která nic nemá, IZ v § 144 dovolil soudu zamítnout návrh jen u společností v likvidaci, kdy likvidátor byl jmenován soudem; VS dovodil, že pluralita věřitelů nemůže nastat v souvislosti s náklady likvidace, takže nelze tyto většinou mrtvé společnosti snadno vymazat, ale likvidátor musí podstoupit martyrium doručování zahraničním společníkům, dohadování s FÚ apod., čímž vzniknou další náklady státu. Jiný návrh zamítnout nelze, VS povolí nějakou malou zálohu na náklady řízení a zbytek uhradí stát...protože správce majetek nenajde, konkurz se zruší pro nedostatek majetku, jen to bude dražší pro stát.</p> <p>4.K § 157 InsZ – Zajištění věřitelé by měli platit veškeré výdaje spojené se znaleckým posudkem. Navrhují toto znění: „§ 157 (1) Zajištění věřitelé uhradí do majetkové podstaty bez zbytečného odkladu společně a nerozdílně odměnu a hotové výdaje uhrazených znalci; mezi sebou se vypořádají podle poměru hodnot jejich zajištění určených znaleckým posudkem. (2) Po dobu, po kterou je zajištěný věřitel v prodlení se splněním povinnosti podle odstavce 1, se jeho zajištěná pohledávka neúročí.“</p> <p>5. K § 168 InsZ Zákon výslovně neřeší povahu pohledávky z titulu hotových výdajů a odměny znalce, kterého neustanovil insolvenční soud, ale ustanovil jej insolvenční správce poté, co se (se souhlasem věřitelského výboru a insolvenčního soudu) rozhodl přistoupit ke zpeněžení podniku dlužníka nebo celé majetkové podstaty jedinou smlouvou. Tedy jde o případ, kdy nevyužila práva rozhodnout o tomto způsobu zpeněžení schůze věřitelů. I v těchto případech je totiž insolvenční správce povinen zajistit ocenění majetku znalcem, proto i na pohledávky znalce ustanoveného insolvenčním správcem by mělo být nahlíženo jako na pohledávky za majetkovou</p>		<p>2. K § 40 Částečně zapracováno Jako obecné pravidlo pro přezkumné jednání se navrhuje možnost insolvenčního správce nechat se na své nebezpečí a na své náklady dát zastoupit jinou osobou zapsanou do seznamu insolvenčních správců. V případě oddlužení se jako výjimka z obecného pravidla navrhuje, vzhledem k jednoduchosti agendy, možnost insolvenčního správce nechat se zastoupit jinou osobou, která nemusí být zapsána v seznamu insolvenčních správců. Zmírnění tohoto pravidla je odůvodněno novelou 69/2011 Sb. Po její účinnosti nehrozí, že insolvenční správce bude nucen ihned v jednání s ní reagovat na změnu výše přihlášené pohledávky (jak je uvedeno v odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Praze sp.zn. KSHK 45 INS 154/2010, 1 VSPH 631/2010- B-27 ze dne 3.8.2010). Nadále platí, že bude-li soud vyžadovat osobní účast insolvenčního správce na přezkumném jednání, insolvenční správce se ho musí účastnit.</p> <p>3. K § 144 viz návrh zákona.</p> <p>4. K § 157 Zamítnuto Po proběhlé diskusi není nutné takto nastavené pravidlo měnit.</p> <p>5. Zamítnuto Ustanovení nevyžaduje změnu. Požadovaný závěr lze dovodit výkladem.</p> <p>6. Zamítnuto. K problematice DPH v insolvenčním řízení viz výkladové stanovisko č. 6/2011 stálé expertní skupiny pro insolvenční právo S 22 k opravě výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení. Viz usnesení Nevyššího soudu KSPH 39 INS 4718/2009 29 NSČR 16/2011-P8-23. Výkladové stanovisko na http://insolvenniczakon.cz/expertni-skupina-s22/vykladova-stanoviska-expertni-skupiny.html.</p> <p>7. Zapracováno Viz návrh zákona.</p> <p>8. Zamítnuto Nedoporučuje se prodloužit lhůtu k podání odpůřčí žaloby. Opačné řešení by mělo kontraproduktivní dopady na efektivnost insolvenčního řízení a jeho subjektů.</p> <p>9. Zapracováno Návrh předpokládá přiměřené prodloužení lhůty k vyjádření na 30 dnů a zároveň předpokládá zakotvení tohoto institutu pro všechny způsoby řešení úpadku. Způsob zániku smluvního vztahu úkonem insolvenčního správce zůstává zachován.</p>
--	--	--	--	--	--	--

				<p>podstatou. Stejně tak je nutno jako pohledávku za majetkovou podstatou kvalifikovat i druhou polovinu hotových výdajů a odměny znalce ustanoveného insolvenčním správcem k ocenění věci, k nimž se váže právo ze zajištění. Insolvenční správce je dle § 313 mimo jiné povinen i zajistit činnosti evidenční a archivační, popřípadě další činnosti... Tyto výdaje by měly být rovněž uvedeny pod režim § 168, aby zbytečně nedocházelo k nejasnostem</p> <p>Insolvenční zákon ve vztahu k rozhodnutí o uspokojení zapodstatových pohledávek při nedostatečnosti výtěžku (rozhodnutí vydanému dle § 305 ve spojení s § 297 InsZ) neuvádí nic o jeho doručování a opravných prostředcích proti tomuto rozhodnutí. Vyjdeme-li z toho, že po tomto rozhodnutí logicky nemůže následovat vydání rozvrhového usnesení, ale – jak řečeno – zrušení konkursu pro nedostatek majetku, nabízí se výklad, podle něž by se při předmětném rozhodnutí o uspokojení zapodstatových pohledávek (které je fakticky rozhodnutím o úplném rozdělení výtěžku ze zpeněžení majetkové podstaty – jen – mezi zapodstatové pohledávky) použilo ohledně doručování rozhodnutí a opravných prostředků proti němu přiměřeně ustanovení o rozvrhu (§ 307 odst. 1 InsZ).</p> <p>Součástí ust. § 168 jsou mimo jiné ve výčtu v odst. (2) písm. e) i pohledávky za majetkovou podstatou, pokud vznikly po rozhodnutí o úpadku i „daně, poplatky, cla, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění“</p> <p>V § 1 odst.4 vyhlášky č. 313/2007 Sb je uvedeno, že se „výtěžkem zpeněžení určeným k rozdělení mezi nezajištěné věřitele rozumí výtěžek zpeněžení určený rozdělení mezi nezajištěné věřitele zahrnuté do rozvrhu a výtěžek zpeněžení určený k uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů postavených na roveň pohledávkám za podstatou“. Tím pádem je insolvenční správce zcela neoprávněně krácen vzhledem ke konstrukci ust. § 168, pokud po zjištění úpadku řešeného konkursem např. provozuje podnik a za zaměstnance řádně odvádí daně, poplatky, pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na veřejné zdravotní pojištění“ - tyto pohledávky za podstatou by se neměly odečítat pro účely odměny insolvenčního správce. Pokud tím zachová zaměstnanost a zároveň zpeněží majetek dlužníka jako podnik včetně převedení všech pracovně právních pohledávek, resp. zaměstnanců na nového nabyvatele, resp. kupujícího podnik.</p> <p>Navrhují proto upravit znění § 168 a § 1 odst. 4 vyhlášky č. 313/2007 Sb</p> <p>6. K nezákonnému krácení již tak malé odměny může dojít i v případě realizace ust. § 44 a násl. ust. novelizovaného zákona o Daní z přidané hodnoty (Zákon č. 235/2004 Sb. ve znění zákona č. 47/2011 Sb., účinného od 1. 4. 2011, pokud by judikatura dospěla k názoru, že pohledávky vzniklé vůči dlužníkovi, registrovanému plátcí DPH, které má „vrátit“, resp. odvést. příslušnému finančnímu úřadu budou považovány jako „pohledávky za podstatou“ – viz též</p>		<p>10. Zapracováno Po proběhlé diskusi bylo přistoupeno k řešení, které reflektuje výhrady k tomuto ustanovení a snaží se zefektivnit tento institut tam, kde lze očekávat vysoké šance pro řešení úpadku společnosti reorganizací. Je-li podán dlužnický insolvenční návrh, musí být reorganizační plán předložen do rozhodnutí o úpadku. Ukázalo se jako nadbytečné poskytovat dlužníku, který na sebe podává insolvenční návrh další lhůtu k podání reorganizačního plánu po rozhodnutí o úpadku. U věřitelského návrhu se navrhuje možnost dlužníka před rozhodnutím o úpadku požádat insolvenční soud o prodloužení lhůty k podání reorganizačního plánu o 30 dnů od rozhodnutí o úpadku.</p> <p>11. a 12. Zapracováno Připomínka je částečně vyhověno připravovanou změnou v odměňování insolvenčních správců a současně změnou institutu udělování pokynů ke zpeněžení a správě zajištěného majetku. Viz návrh zákona. Vyhláška o odměňování není součástí předkládaného materiálu.</p>
--	--	--	--	--	--	--

text níže.

Zákon o DPH a insolvenční zákon jsou neprovázány a jsou ve vzájemném rozporu

Novela zákona o DPH, platná od 1.4.2011, zavádí možnost opravy výše daně u pohledávek za dlužníky v insolvenčním řízení. Pokud provede věřitel opravu výše daně, po splnění podmínek pro možnost provedení takové opravy, je dlužník (za dlužníka jednající správce) povinen snížit svoji daň na vstupu u přijatého zdanitelného plnění o částku opravenou věřitelem, a to ve výši, v jakém uplatnil odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění a to ve zdaňovacím období, v němž byly splněny podmínky pro možnost opravy. Vzhledem k tomu, že k opravě dochází u řádně přihlášených pohledávek do insolvenčního řízení až po přezkumném jednání, jsou tímto krokem generovány v průběhu insolvenčního řízení zapodstatové závazky vůči státu prostřednictvím přísl. Finančního úřadu, což zásadním způsobem narušuje princip rovnosti účastníků v řízení.

K nezákonnému krácení již tak malé odměny může dojít i v případě realizace ust. § 44 a násl. ust. novelizovaného zákona o Dani z přidané hodnoty (Zákon č. 235/2004 Sb. ve znění zákona č. 47/2011 Sb., účinného od 1. 4. 2011, pokud by judikatura dospěla k názoru, že pohledávky vzniklé vůči dlužníkovi, registrovanému plátcí DPH, které má „vrátit“, resp. odvést. příslušnému finančnímu úřadu budou považovány jako „pohledávky za podstatou“.

Toto ust. § 44 a násl. ve svém důsledku znamená naprosto neústavní postup zákonodárce, který při formulování zřejmě „zapomněl“ na to, že tu máme insolvenční zákon č. 182 z r. 2006, který nabyl účinnosti 1. 1. 2008 a je v postavení zákona lex specialis. Novelizované ust. § 44 zcela opomíjí základní zásady insolvenčního řízení a vzhledem k nejasnému znění přechodných ustanovení umožňuje výklad, že je možné požadovat retroaktivně po dlužníkovi, plátcí DPH v již probíhajících insolvenčních řízeních před 1. 4. 2011 navrácení DPH, kterou insolvenční věřitel plátce DPH (kterému byla zjištěna pohledávka) odvedl přísl. finančnímu úřadu DPH, a nyní na základě tzv. opravných daňových dokladů při splnění časového testu oznámí a vyčíslí insolvenčnímu správci, že bude uplatňovat příslušnou jím zaplacenou DPH po finančním úřadu. Pokud by následně na to finanční úřad vyplatil tomuto věřiteli DPH a zároveň by požadoval a případně i sankcionoval dlužníka, resp. insolvenčního správce, který by DPH na výstupu dodatečně neopravil, ani (pokud bude mít finanční prostředky) finančnímu úřadu nezaplatil, tak je dle mého názoru tento postup nezákonný. Je v rozporu se zásadami insolvenčního řízení, je to zvýhodnění určité skupiny věřitelů, není tak možné vůbec provozovat dlužníkův podnik (pokud je dlužník plátcí DPH), je ohroženo plnění nezajištěným insolvenčním věřitelům neplátcům DPH, byl by krácen i insolvenční správce, jak uvedeno shora. Těch porušení by se našlo i více.

Ve svém důsledku mohou a pravděpodobně nastanou složité právní spory, neboť se insolvenční správci budou bránit, pohledávky státu (resp. přísl. FÚ) nebudou ochotni platit a budou pohledávky popírat, tedy budou popírat pořadí takových pohledávek. Insolvenční řízení

se tak bude zbytečně protahovat a prodražovat. Pokud by zákonodárce k nepřístupil ke zrušení, či změnu ust. § 44 a násl., tak je pravděpodobné, že budou podány ústavní stížnosti.

Návrh na řešení

Podnět ke zrušení § 44 odst. 5) a na to navazujících ustanovení Zákona č. 235/2004 Sb ve znění účinném k 1. 4. 2011, pro jeho důsledky, které jsou popsány shora a vedou zejména k porušování principu rovnosti věřitelů při insolvenčním řízení. Ve vazbě na toto ustanovení zákona by finanční úřad postupoval v insolvenčním řízení podle § 18 Zákona č. 182/2006 Sb., tj. vstupoval na místo původního věřitele do insolvenčního řízení jako nabyvatel části pohledávky původního věřitele, ovšem nejednalo by se o pohledávky za podstatou v režimu § 168 InsZ.

7. K § 227 a násl. Ins.Z

Soupis KP dle ZKV byl organický celek, do něhož se dle zákona č. 328/1991 Sb., zapisovalo a vyškrtávalo dle momentální situace. Se souhlasem VV a soudu se vylučovalo z podstaty v případě neprodejnosti věci a nedobytnosti pohledávek. pokud se ukázalo, že věc neexistuje nebo neměla být zapsána, protože k ní má právo někdo jiný, věc se neformálně vyřadila ze soupisu a do spisu se učinil zápis. InsZ nic neponechává na správci, ale ke každému vynětí je třeba dle § 226 souhlas VV a soudu. Např. věc neexistující se opravdu nehodí k uspokojení věřitelů, a proto je třeba ji vyjmout ze soupisu, nikoliv prostě vymazat.

8. K § 239 InsZ

Správci by měla být prodloužena lhůta uvedená v odst. 3 k podání odpůrčí žaloby ve lhůtě (alespoň) 2 let ode dne, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku.

Správce se může např. dostat do situace, že zapíše do soupisu majetkové podstaty třeba nemovitosti, které byly převedeny mezi osobami personálně propojenými s cílem obejít zákon z důvodu absolutně neplatného právního úkonu. Tyto osoby podají vylučovací žalobu a než o ní bude pravomocně rozhodnuto, „uteče“ lhůta správci k podání odpůrčí žaloby, pokud nastane případ, že bylo vyhověno žalobě proti správci a ten musí vyloučit z podstaty ,tam zapsaný majetek. Přitom by např. odpůrčí žaloba, kterou by podával správce byla třeba úspěšná.

IZ ve svých vágních ustanoveních § 231 a násl. IZ se postavil na stanovisko, že nejprve se musí neúčinnost vždy vyžalovat, pak teprve zapsat do podstaty (viz § 239 odst. 4), vyzvat k plnění a toto plnění vymáhat, popř. se nechat žalovat ve vylučovací žalobě. Že jde o průtah v řízení je zřejmé bez diskuse, stejně tak osud oné věci, zejména když se judikatura přiklání k tezi, že nabytí v „dobré víře“ nic na vlastnictví nemění...

9. K § 253 InsZ

Měla by se prodloužit hlavně lhůta tak, aby správce měl k rozhodnutí, zda nesplněnou smlouvu splnit, či plnění odmítnout. Správce totiž nemusí o existenci nesplněných smluv v prvních týdnech řízení ani vědět. Správce by se měl, resp. musel k této otázce vyjádřit až na výzvu

protistrany , nebo jako alternativu uvést lhůtu minimálně 3 měsíce. Dále ještě nutno uvést, aby rozhodnutí správce odmítnout plnění nemělo právní následky zrušení smlouvy, ale porušení smlouvy, v důsledku kterého však nemůže protistrana vyžadovat splnění smlouvy, ale maximálně náhradu škody. Vždyť přeci jistě zákonodárce nechtěl, aby docházelo ke zbytečnému snižování majetkové podstaty. **Navrhují tuto lhůtu prodloužit alespoň na 30 dnů.** Pokud jde o zahraničně právní vztahy, tak **navrhují tuto lhůtu prodloužit alespoň na 60 dnů.**

10. K § 316 odst. 5 InsZ

Lhůta tam stanovená je velmi krátká na to, aby do pouhých 15 dnů po rozhodnutí o úpadku předložil insolvenčnímu soudu reorganizační plán schválený dle tam požadovaných většin. Lze očekávat, že pokud dlužník nebyl schopen získat podporu věřitelů a vyjednat s nimi podmínky reorganizačního plánu před rozhodnutím o úpadku, tak v pouhých 15 dnech se mu to zajisté nepodaří. Pokud lhůta nebude prodloužena, tak se mi jeví celé toto ustanovení prakticky nespílitelné a nadbytečné. Dlužník, který nespĺňuje kvantitativní kritéria stanovená v § 316 odst. 4 však by měl mít vytvořen dostatečný časový prostor pro vytvoření příslušného reorganizačního plánu. **Navrhují tuto lhůtu prodloužit alespoň na 30 dnů.**

11. Nedůstojná odměna insolvenčních správců

Insolvenční správce má právo na odměnu a náhradu hotových výdajů. V případě konkurzu se výše odměny určí z výtěžku zpeněžení určeného k rozdělení mezi věřitele. Prováděcí vyhláška MS ČR stanovila odměnu insolvenčního správce ze zpeněžení připadajícího na zajištěného věřitele pouze ve výši 2% z částky určené k vydání zajištěnému věřiteli, což je naprosto nedostatečné a vůči ostatním profesím, které se zabývají obdobnou činností (dražebník, exekutor) diskriminující, ba přímo nedůstojné. Obdobně v případě tzv. nulových konkurzů, kdy není dohledán žádný majetek dlužníka, tudíž ani nedojde ke zpeněžení, není postupováno při stanovení odměny insolvenčního správce podle § 1 odst. 5) prováděcí vyhlášky MS ČR, ale podle § 5 výše uvedené vyhlášky. To znamená, správce mnohdy ani nemá nárok na nejmenší odměnu při insolvenčním řízení ve výši 45.000,- Kč, ale bývá často podstatně nižší. Vzhledem k častému výskytu tzv. nulových konkurzů, nebo i konkurzů pouze se zajištěným majetkem dochází k tomu, že insolvenční správce i přes splnění těch nejnáročnějších kritérií k výkonu své funkce se touto činností neužívá a je mnohdy nucen vykonávat i další činnosti, což jistě zákonodárce neměl na mysli.

12. Další problém je limitace výdajů na správu a na zpeněžení v § 298 InsZ

Dost správců se rozhodlo činnost ukončit, protože se nejsou schopni uživit ani sami, natož aby mohli zaplatit pomocníky. Problém je i s náklady, které jsou stanoveny procentuální částkou v § 7 vyhl.č. 313/2007 Sb. Např. u zajištěného majetku činí odměna správce 2% z toho, co se zajištěnému věřiteli vyplatí, a hotové výdaje mohou být jen do výše 5% z této částky, náklady na zpeněžení mohou dosáhnout max. **Návrh řešení**

					<p>Novelizace Vyhlášky MS ČR č. 313/2007 Sb., § 1 odst. 2), kdy by se odměna správce ze zpeněžení zajištěného majetku pohybovala v rozmezí 5 – 8% ve vazbě na výši výtěžku. Prostor pro zvýšení odměny správce tu je i při nedočerpání limitů nákladů se správou předmětu zajištění ve výši 4% a zpeněžení předmětu zajištění ve výši 5% ve vazbě na § 298 odst. 3) Zákona č. 182/2006 Sb.</p> <p>Pokud dojde v rámci oddlužení ke spojení 2 oddlužení u manželů (SJM) v jedno řízení pod jednoho ins.správce, měla by být odměna pro správce vč. výdajů také dvojnásobná! Necht' si někdo ze zákonodárců, soudců na VS a úředníků ministerstva zkusí tuto činnost provádět za 900,- Kč/měsíčně!</p> <p>K odměně insolvenčního správce určené podle odstavce 1 přísluší ještě odměna z počtu přihlášených věřitelů, která činí za každého přihlášeného věřitele 1 000 Kč. Odměna z počtu přihlášených věřitelů činí nejméně 10 000 Kč, nejvýše však 3 000 000 Kč za předpokladu, že finanční prostředky dlužníka na tuto odměnu postačují.</p> <p>5% výtěžku zpeněžení, náklady spojené se správou 4% výtěžku (§ 298 odst. 3). Náklady na pojištění zajištěných nemovitostí mohou být i mnohonásobně vyšší a zajištěný věřitel by musel souhlasit se zvýšením těchto nákladů.</p>			
54.	Svaz průmyslu a dopravy							
55.	Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů							
56.	Českomoravská konfederace odborových svazů							
57.	Řada hospodářské a sociální dohody							
58.	Družstevní asociace ČR							
59.	Sdružení podnikatelů a živnostníků							
60.	Komora daňových poradců ČR							
61.	Komora správců majetku a likvidátorů							
62.	Americká obchodní komora v ČR							
63.	Právnická fakulta UK							
64.	Právnická fakulta MU v Brně							
65.	Právnická fakulta UP v Olomouci							
66.	Právnická fakulta ZU v Plzni							
67.	Vysoká škola ekonomická v Praze							
68.	Ústav státu a práva							
69./113	Hlavní město Praha Mgr. Milan Zeman, Magistrát Hl. m. Prahy Milan.zeman@cityofprague Tel:236002207	U	B	N	§ 109 odst. 1 písm. c) zákona č. 182/2006 Sb.	<p>Nemožnost provedení exekuce je citelným zásahem do práv věřitele, který v důsledku nezákonného nezodpovědného jednání dlužníka o tyto finanční prostředky přijde. Dochází k absurdní situaci, kdy věřitel, který dodržuje zákony a věří v jejich efektivní prosazování státem, vynaloží na vymáhání pohledávky (náklady soudního řízení, náklady exekučního řízení) značné finanční prostředky, o které postupem podle uvedeného ustanovení bez náhrady přijde.</p>	Řešením by byla možnost považovat pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou, přičemž by byl dlužník osvobozen od části pohledávky, kterou představují úroky z prodlení.	Zamítnuto Suspendování individuálních práv věřitelů je jedním z hlavních principů insolvenčního práva. Viz důvodová zpráva.
70.	Středočeský kraj							
71./114	Jihočeský kraj Eva Lexová, email: lexovae@kraj-jihocesky.cz , tel. 386720635	C	C	N	Zákon č. 182/2006 Sb., § 207 odst. 2	<p>Podle § 207 odst. 2 náleží do majetkové podstaty příjmy dlužníka (tedy i příspěvky na bydlení podle zákona č. 117/1995 Sb.) ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo exekuci uspokojeny přednostní pohledávky, tj. v rozsahu dvou třetin jejich výše. Přesto insolvenční správci požadují zasílat tyto příspěvky v plné výši. Přitom příspěvky na bydlení jsou podle § 299 o.s.ř. předmětem výkonu rozhodnutí a proto se na ně vztahuje výše uvedené omezení.</p>	<p>Popisovaná zkušenost se týká nesprávného postupu některých insolvenčních správců. navrhuje se, aby insolvenční soudci při instruování insolvenčních správců akceptovali tuto skutečnost a zvýšili informovanost insolvenčních správců v této oblasti.</p>	Zamítnuto Nejedná se o legislativní nedostatek právní úpravy.

72.	Plzeňský kraj								
73.	Karlovarský kraj								
74.	Ústecký kraj	-	-	-	-				
75.	Liberecký kraj								
76.	Královehradecký kraj								
77./115	Pardubický kraj Mgr. Klára Šperlingová Odbor majetkového a stavebního řádu, Sperlingova.klara@pardubickykraj.cz Tel: 466026290	B	A	-	§ 170 písm. d) zákona č. 182/2006 Sb., § 22 odst. 2 a 6 zákona č. 250/2000 Sb. ⁹	Pardubický kraj jako věřitel podal za rok 2010 až po současnost celkem 5 přihlášek pohledávek. Nevyskytly se žádné výkladové ani jiné problémy. Doposud ani jedno řízení není ukončeno. V jednom případě došlo k popření penále, kdy věřitel přihlásil pohledávku vzniklou z porušení rozpočtové kázně (dlužníkovi byla poskytnuta dotace, ale nedoložil vynaložení zisku dle § 6 odst. 5 zákona č. 306/1999 Sb.), za což byl právník osobě uložen odvod (jehož výše nebyla v insolvenčním řízení popřena) a penále- přestože se domnívám, že penále má charakter daňového nedoplatku, neboť se podle zákona osprávně daní a poplatků postupovalo při správě odvodů a penále podle § 22 odst. 13 zákona č. 250/2000 Sb., nebyla na penále použita výjimka stanovená v § 170 písm. d) IZ a jako příslušenství pohledávky bylo penále v celé výši 77.335 Kč popřeno.	Nechť je možno i na penále uložené dle zákona 250/2000 Sb., vztáhnout výjimku upravenou v § 170 zákona č. 182/2006 Sb.	Zamítnuto Ustanovení § 170 IZ projde terminologickým zpřesněním a současně bude jejich výčet doplněn o ty pohledávky, které vznikly po zahájení insolvenčního řízení, aniž by šlo o pohledávky za majetkovou podstatou nebo o pohledávky postavené jim na roveň nebo o pohledávky, které by bylo možné přihlásit. Nicméně insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené správními orgány zvláštní skutkovou podstatou.	
78./116	Kraj Vysočina Mgr. Karel Kotrba, MSc., Vysočina, Krajský úřad kraje Vysočina, kotrba.k@kr-vysocina.cz , tel. 564 602 299	B	A	N	§ 169 odst. 1 zákona č. 182/2006 Sb.,	(a) Vznik pohledávky kraje Vysočina u podnikatele a její uplatnění jakožto věřitele u insolvenčního správce. (b) Pohledávka kraje Vysočina jakožto vyššího územního samosprávného celku byla uspokojena v rámci insolvenčního řízení spolu s pohledávkami ostatních věřitelů, tzn. byla uspokojena v řádech jednotek procent z uplatněné výše.	Doplnit ustanovení § 169 odst. 1 insolvenčního zákona o pohledávky územních samosprávních celků	Zamítnuto Návrh rozšířit taxativní výčet pohledávek za majetkovou podstatou o pohledávky územních samosprávních celků byl jednoznačně odmítnut, stejně jako jiné snahy rozšiřovat výčet prioritních pohledávek (§ 168 a § 169 IZ) anebo snahy přiznávat mimosmluvním věřitelům v rámci insolvenčního řízení postavení zajištěných věřitelů /§ 2 písm. g) IZ/. Územní samosprávní celek, který vystupuje v soukromoprávních vztazích jako právnická osoba, se nijak neliší od ostatních věřitelů dlužníka. Jeho prioritní postavení není nijak odůvodněno. V odborných kruzích na druhou stranu síly přesvědčení o revidování či úplném zrušení prioritního postavení pohledávek státu tak, jak je tomu v některých státech Evropy (zejména Německo).	
79./117	Jihomoravský kraj Mgr. Martin Koníček, právník, Krajský úřad Jihomoravského kraje tel.: 541 652 251, e-mail: konicek.martin@kr-jihomoravsky.cz	U	D	N	§ 168 odst. 2 písm. e) zák. č. 182/2006 Sb. § 170 písm. d) zák. č. 182/2006 Sb.	K ust. § 168 odst. 2 písm. e) zák. č. 182/2006 Sb. Krajský úřad je orgánem kraje, který v samostatné působnosti ukládá odvody za porušení rozpočtové kázně platebním výměrem podle zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějšího předpisu (dále jen „DŘ“). Uložený odvod za porušení rozpočtové kázně je dle ust. § 2 odst. 3 písm. b) DŘ daní a může tak být zapodstatovou pohledávkou v závislosti na tom, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně. V praxi však nebývá ze strany ins. správců respektován platební výměr krajského úřadu, kde je uvedeno mj. i datum, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně a pohledávka není ins. správcem považována za pohledávku za majetkovou podstatou. Proto je nutno následně podávat žalobu na ins. správce o zaplacení vyměřeného odvodu. K ust. § 170 písm. d) zák. č. 182/2006 Sb. Krajský úřad vymáhá pokuty z různých správních řízení. Tyto pokuty jsou dle ust. § 2 odst. 3 písm. c) DŘ daní a krajský úřad je povinen je řádně vymáhat. Současně je insolvenčním zákonem stanoveno, že mimosmluvní sankce postihující majetek dlužníka jsou z uspokojení v rámci ins. řízení	K ust. § 168 odst. 2 písm. e) zák. č. 182/2006 Sb. Zakotvit povinnost ins. správce respektovat platební výměry územních samosprávních celků. K ust. § 170 písm. d) zák. č. 182/2006 Sb. Vypustit slova „mimosmluvní sankce postihující majetek dlužníka,“ z ust. § 170 písm. d) zák. č. 182/2006 Sb.	§ 168 Zamítnuto Jakékoliv rozšíření výčtu prioritních pohledávek nad rámec úpravy obsažené v současném znění insolvenčního zákona je po proběhlé diskusi zásadně odmítáno. § 170 Zamítnuto Insolvenční zákon jasně vymezuje mimosmluvní sankce jako pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují. Příčiny jsou blíže vysvětleny v důvodové zprávě. Pro účely insolvenčního zákona jsou mimosmluvní sankce uložené správními orgány zvláštní skutkovou podstatou.	

⁹ Zákon č. 250/2000 sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů

					vyloučeny. Krajský úřad (stehně jako i orgány jiných územních samosprávných celků) musí sledovat, zda s jejich dlužníky nebylo zahájeno ins. řízení (z důvodu vlivu ins. řízení na běh lhůt, na vymáhání pohledávek – úřad je správcem daně, informace o zániku pohledávky – např. oddlužením, aby se vyhnul neoprávněné exekuci), avšak přihlášení pohledávky má zde prakticky význam pouze z hlediska běhu lhůt. Nekořesponduje tak právní úprava toho, že pokuty ze správních řízení jsou daněmi a musí být řádně spravovány a vymáhány a toho, že jsou vyloučeny z uspokojení v rámci ins. řízení a to vedle povinností orgánů územních samosprávných celků sledovat insolvenční rejstřík u jejich dlužníků.			
80./118	Zlínský kraj JUDr. Lisá Kateřina Odbor právní a Krajský živnostenský úřad Krajského úřadu Zlínského kraje e-mail: katerina.lisa@kr-zlinsky.cz tel.č. 577 043 568	B	A , B , C	N e b u t r á l n í	§ 110 odst. 1 zákona č. 183/2007 Sb.	Na základě rozsudku Okresního soudu ze dne 20.10.2010 byl žalobce společnost S. povinen nahradit Zlínskému kraji náklady řízení. Rozsudek dosud nenabyl právní moci, neboť společnost S. podala proti rozsudku odvolání. Proti společnosti S. byl dne 19.11.2010 podán insolvenční návrh. Zlínský kraj podal do insolvenčního řízení přihlášku výše uvedené pohledávky, byť nebyla podložena pravomocným rozsudkem, neboť nebylo zřejmé, kdy bude odvolacím soudem rozhodnuto, či jak dlouho bude insolvenční řízení trvat. Dne 13.6.2011 byl insolvenční návrh zamítnut, neboť nebylo dostatečným způsobem osvědčeno, že kromě navrhovatele má alespoň jeden další věřitel za dlužníkem splatnou pohledávku. Pohledávka Zlínského kraje byla posouzena jakožto sporná, neboť nebyla podložena pravomocným rozhodnutím soudu.	-	
81.	Moravskoslezský kraj							
82./119	Okresní soud Kutná Hora JUDr. Milan Závurka, Ph.D., Místopředseda soudu mzavurka@osoud.kha.justice.cz tel: 327533552	U	B , C	P	Zákon č. 99/1963 Sb.	1. při aplikaci procesních předpisů v souvislosti s projednáváním civilních sporů, výkonu rozhodnutí podle o.s.ř., exekučních řízení podle exekučního řádu nevznikali komplikace v souvislosti s aplikací insolvenčního práva. 2. rozsah zkušenosti s insolvenčním právem je omezený, neboť při výkonu profesou jsou aplikovány pouze ustanovení, který se týkají účinků zahájení insolvenčního řízení na jiné typy řízení.	Nenavrhujeme žádnou změnu.	
83./120	Okresní soud v Jindřichově Hradci JUDr. Jana Pošvářová Místopředsedkyně soudu jduskova@osoud.jhr.justice.cz tel: 384340011	B	A , B	-	§ 263 odst. 1 a 4 zákona č. 182/2006 Sb.	Já osobně jsem ve své praxi narazila na problém týkající se pokračování v řízení, které bylo přerušeno dle § 263 odst. 1 zák.č. 182/2006 Sb. poté, co na majetek žalované společnosti byl prohlášen konkurs. Jedná se o pracovněprávní věc, v níž se bývalý zaměstnanec domáhá zaplacení dlužné mzdy a na žalovaného zaměstnavatele byl prohlášen konkurs. Poté byli účastníci vyrozuměni dle § 263 odst. 4, žádný z účastníků nepodal návrh na pokračování v řízení. Řešila jsem otázku, zda soud sám bez návrhu stran může o pokračování v řízení rozhodnout. Nakonec jsem dospěla k závěru, že ano, vydala jsem usnesení o pokračování v řízení, proti němuž nebylo podáno odvolání a je pravomocné.		Zamítnuto Podle názoru Ministerstva spravedlnosti řeší konkrétní formu komunikace mezi soudem a účastníky daný procesní předpis. Není tedy vhodné zakotvovat takovouto úpravu do insolvenčního zákona.
84 /121	Okresní soud v Pardubicích			P		Jde zejména o vztah probíhajícího insolvenčního řízení a nalézacího řízení, která se týkají těchto účastníků. Mám zato, že všechny v úvahu přicházející situace jsou uspokojivě vyřešeny platnou právní úpravou, případně judikaturou či naukou a není větších potíží při aplikaci insolvenčního zákona. Poznatky pro tento závěr čerpám jak z vlastní rozhodovací činnosti, tak od kolegů.		Zpracováno Viz návrh zákona.
85/122	Okresní soud Praha – východ JUDr. Jiří Grygar, Ph.D.	U	B	N	Zákon č. 99/1963Sb.,o.s.ř. č. 182/2006 Sb.,	Jsou podávány žaloby (zejména s návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu)na dlužníky,vůči niž již bylo zahájeno insolvenční řízení a jde o pohledávky	- provázat insolvenční rejstřík s aplikací pro podávání elektronických platebních rozkazů,aby potencionální žalobce byl upozorněn,že pokud	Zpracováno Požadavek předán příslušnému odboru Ministerstva spravedlnosti.

				insolvenční zákon	uplatnitelné v insolvenční.	návrh podá, řízení bude muset být zřídka, totéž je třeba provázat s elektronickými systémy soudů (ISAS, ISIR apod.), aby soudce soudce nemusel před každým zádadním úkonem ve věci provádět lustraci žalovaného, zda není v insolvenční.	
86/123	Okresní soud v Jeseníku Mgr. Miroslava Vyhlídalová Předsedkyně okresního soudu	U	B		V praxi Okresního soudu v Jeseníku ve vztahu k insolvenčnímu zákonu byla nejčastěji řešena otázka, zda z důvodu zahájení insolvenčního řízení pro úpadek žalovaného, které předchází podání žaloby, se jedná ve vztahu k § 109 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona o neodstranitelnou podmínku řízení, kdy je nutno řízení zastavit podle ustanovení § 104 odst. 1/ o. s. ř. a nebo je namístě žalobu zamítnout pro nedostatek aktivní legitimace.		Zpracováno Bude vymezen vztah insolvenčního řízení a nalézacích řízení pro pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují a pohledávky, které nebyly přihlášeny. Viz návrh zákona.
87/124	Okresní soud v Táboře Mgr. Josef Mládek, předseda senátu Okresní soud v Táboře, nám. Mikoláše z Husi 43 390 17 Tábor e-mail: jmladek@osoud.tab.justice.cz	U	B		Do veřejné konzultace k této problematice nemáme konkrétní příspěvek v té formě, jak nám byla předložena, přesto jako nalézací soud bychom měli určitou připomínku, vyplývající z našich konkrétních procesních zkušeností s insolvenčním řízením. Jde totiž o to, že jako nalézací soud občas stále tápeme v otázkách, jak procesně reagovat nebo postupovat v situacích, kdy je účastník nalézacího řízení „zasazen“ insolvenčním řízením. Jasná je situace v okamžiku vydání insolvenční vyhlášky – s tím si nalézací soudy dokáží poradit, i v situaci prohlášení konkurzu (přerušeni řízení podle ust. § 263 odst. 1 IZ). Insolvenční zákon však pracuje i s dalšími pojmy – úpadek, oddlužení apod. a zde si nalézací soudy občas nevědí rady, co dál – zákon toto výslovně neřeší a pak se vychází z různých výkladů, což může způsobit i nejednotnost v procesních postupech nalézacích soudů v takovýchto situacích.	Podle našeho názoru by tedy v insolvenčním zákoně mělo – nebo alespoň mohlo být u všech institutů typu úpadek, oddlužení apod. obdobné ustanovení, jako je § 263 odst. 1 insolvenčního zákona v případě prohlášení konkurzu. Tím by zásadně odpadla nejistota ohledně dalšího postupu nalézacího soudu a snad by to mohlo i urychlit nalézací řízení.	Zpracováno Bude vymezen vztah insolvenčního řízení a nalézacích řízení pro pohledávky, které se v insolvenčním řízení neuspokojují a pohledávky, které nebyly přihlášeny. Viz návrh zákona.
88./125	Mgr. Aleš Mikl ohlášený společník IREKON, v.o.s. insolvenční správce	U	B		1) Odměna a náhrada hotových výdajů IS v oddlužení plněním splátkového kalendáře V současné době již není pochyb o tom, že IS náleží odměna již za období od povolení oddlužení do konce měsíce předcházejícího měsíci, v němž nastaly účinky schváleného oddlužení. Tato otázka byla soudní praxí vyřešena způsobem, který respektuje to, že IS vykonává právě v tomto období poměrně velké množství úkonů. Otázkou však zůstává, zda je přiměřenou odměna ve výši 750,- Kč + DPH měsíčně, když právě v tomto období IS přezkoumává přihlášky jednotlivých věřitelů (průměrně se jedná o 8-10 přihlášek pohledávek) a činí úkony ke zjištění (případně zajištění) dlužníkovu majetku a majetkových a příjmových poměrů. Příprava podkladů pro kterékoli přezkumné jednání a schůzi věřitelů zabere průměrně 5 hodin práce IS nebo jeho administrativy, přičemž odměnou za tuto jeho činnost je mu nejčastěji právě jedna měsíční paušální odměna ve výši 750,- Kč. Hodinová odměna tak dosahuje výše 150,- Kč „hrubého“. Zvláštním případem je potom odměňování IS v případě tzv. společného oddlužení manželů, kde se soudní praxe ustálila na tom, že se IS přiznává odměna ve výši 750,- Kč měsíčně, ačkoli v takovém oddlužení spravuje záležitosti dvou dlužníků. Ve skutečnosti se sice v případě přípravy podkladů pro přezkumné jednání a schůzi věřitelů při oddlužení manželů jedná o práci svým rozsahem a časovou náležitostí téměř shodnou s prací vynaloženou při oddlužení jednotlivce (pokud není věc komplikována samostatným	Podle našeho názoru by tedy v insolvenčním zákoně mělo – nebo alespoň mohlo být u všech institutů typu úpadek, oddlužení apod. obdobné ustanovení, jako je § 263 odst. 1 insolvenčního zákona v případě prohlášení konkurzu. Tím by zásadně odpadla nejistota ohledně dalšího postupu nalézacího soudu a snad by to mohlo i urychlit nalézací řízení.	1. Zpracováno Vyhláška č. 313/2007 Sb., obsahuje změnu v tom smyslu, že odměna insolvenčního správce v oddlužení plněním splátkového kalendáře náleží od rozhodnutí o úpadku spojeného s rozhodnutím o povolení oddlužení. V otázce výše odměny nedošlo k změně oproti původnímu stavu vzhledem k sociálnímu účelu, který institut oddlužení mimo jiné plní. Novela předpokládá novou úpravu institutu společného oddlužení manželů a s tím související úpravu vyhlášky č. 313/2007 Sb. viz důvodová zpráva k návrhu zákona. 2. Částečně zpracováno Návrh vyhlášky č. 313/2007 Sb., předpokládá i změnu v oblasti odměňování insolvenčních správců z výtěžku zpeněžení zajištěného majetku. Viz návrh zákona.

majetkem či dluhy pouze jednoho z manželů). Avšak po schválení je činnost IS bezpochyby dvojnásobná. Musí totiž komunikovat s nejméně dvěma plátcí mzdy či jiného příjmu dlužníka, musí tedy nejméně dvě mzdové účetní nejprve „naučit“ co a jak mají dělat a jak mají provádět srážky. Následně pak musí provádět dvojí kontrolu příjmů dlužníků, jakož i správnost provedených splátek. **Z tohoto pohledu proto není nijak spravedlivé, aby za tuto dvojí práci pobíral IS pouze jednu odměnu.**

Konečně Velkou otázkou a především nespravedlností je úprava krytí hotových výdajů insolvenčního správce paušální částkou 150,- Kč a to zejména v měsíci, v němž nastaly účinky schváleného oddlužení. Zpravidla v tomto měsíci má totiž IS hotové výdaje významně vyšší, než je přiznávaná paušální náhrada. Nejenže v tomto období vynakládá IS obvykle největší výdaje na poštovné a správní poplatky (nejčastěji vůči katastrálním úřadům), ale především má výdaje spojené s cestou k přezkumnému jednání u soudu. Řada IS má sídlo mimo sídlení město insolvenčního soudu a cestuje k jednání třeba i 100 km. Podle stávající právní úpravy však nemá na náhradu jízdného k takovému jednání nárok. **A ačkoli řada soudců náhradu těchto hotových výdajů IS přiznává, činí tak v podstatě nad rámec právní normy, která však pro IS znamená povinnost nést zcela ze svého výdaje spojené se svou účastí u přezkumného jednání, resp. na schůzi věřitelů.**

2) Odměna IS ze zpeněžení předmětu zajištění

Pokud je v předchozí pasáži poukazováno na jisté nespravedlnosti při odměňování IS v oddlužení plněním splátkového kalendáře, pak právní úprava odměny IS, která mu náleží z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění, je nejen dvojnásob nespravedlivá, ale především naprosto nepřiměřená rozsahu povinností a úkonů, které po IS v této souvislosti vyžaduje zákon a v poslední době především zajištění věřitelé. V současné době je největším problémem insolvenčních správců cokoli z majetkové podstaty dlužníka prodat, neboť kupní síla v ČR je velmi malá a ceny veškerých komodit jsou na dlouhodobých minimech. K uskutečnění jakéhokoli prodeje tak musí IS vynaložit enormní úsilí. Toto úsilí však není o nic nižší v případě zpeněžení věci, zatížené právem zajištěného věřitele. **Již jen z tohoto pohledu je naprosto nepochopitelné, proč činí rozdíl výše odměny IS při zpeněžení předmětu zajištění a jiné věci z majetkové podstaty dlužníka celých 13%!!!!** Navíc tendenci zajištěných věřitelů v poslední době je to, aby IS při zpeněžování především nemovitostí, prováděl veškeré úkony směřující k prodeji sám, neboť v tomto duchu jim udělují své pokyny. Za veškerou takovou činnost, pak IS náleží odměna ve výši 20 tis. Kč v případě, kdy přinesou věřitelé půl milionu. Každá realitní kancelář by však za takový obchod inkasovala v průměru dvoj až tři násobek. Toto je zřejmě zejména v současné době, kdy zajištění věřitelé trvají na odměně realitní kanceláře (náklady spojené se zpeněžením) v maximální výši 3% a realitní kanceláře nejsou ochotny za tuto odměnu publikovat nemovitosti na placených realitních serverech, provádět prohlídky se

					<p>zájemci a zajišťovat právní servis. V tržním prostředí tak realitní kanceláře považují odměnu 3% za nepokrývající ani náklady na řádný prodej.</p> <p>Na činnost insolvenčních správců jsou - bezpochyby zcela správně - kladeny nemalé nároky a mnohdy nesou odpovědnost za nikoli nevýznamné majetkové hodnoty. K tomu, aby byli schopni svou práci dělat dobře a odpovědně potřebují fungující zázemí jak materiální, tak personální. Konečně „fungující“ správce může podstatnou měrou přispět k hladkosti a efektivnosti celého řízení a usnadnit tak práci soudům a jejich administrativě. Aby si však tento servis mohl dovolit, musí disponovat tomu odpovídajícími příjmy. Tomu však stávající právní úprava jejich odměňování, jakož i (mnohdy) vývoj soudní praxe v těchto otázkách, neodpovídá.</p>		
89./126	Ing. Vít Jungbauer společník První konkursní, v.o.s.	U	B		<p>Vážení členové Expertní skupiny S22, obracíme se na Vás s tímto problémem, který se zabývá poměrně závažnou problematikou, kterou sice nemůžete ovlivnit svým stanoviskem přímo Vy, ale Váš podnět pro změnu legislativy by byl jistě cestou nejrychlejší a nejučinnější nápravy. Jeden ze zásadních důvodů k novele původního ZKV, respektive k vytvoření úplně nového IZ, byl i názor, že konkursní řízení dle ZKV je spíše likvidační, a že nová úprava v IZ pomůže záchraně podnikatelské činnosti, zachováním provozu podniků a zaměstnanosti. Skutečnost je však přesně opačná. Institut reorganizace, který má hlavně sloužit k sanaci podniků, je vzhledem k tomu, jak je v současném zákoně nastaven, bezpochyby určen jen pro velké firmy (100 + 100), když jeho použití u menších firem je až na výjimky takřka nemožné, a to i když je dnes v zásadě řešena problematika minimální odměny insolvenčního správce (IS) pro reorganizaci, pak stejně požadavek odst. 5 § 316 IZ, na předložení reorganizačního plánu přijatého alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů, počítanou podle výše jejich pohledávek, a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů, počítanou podle výše jejich pohledávek, do 15ti dnů po rozhodnutí o úpadku, je vzhledem k jeho zákonem určené skladbě a složitosti takřka nemožné. V konkursu, vyhlášeného podle ZKV, jsme fakticky každou firmu, která měla v době vyhlášení konkursu zaměstnance, nějakou zakázkovou náplň a odběratele, provozovali jako podnik, dostali či udrželi do kladných ekonomických čísel, (což není takový problém, když v době konkursu již není zatížena úvěry a v zásadě z hlediska cash flow konkursu ani odpisy), a pokud tedy byla provozuschopná, tak jsme ji vždy jako podnik prodali smlouvou o prodeji podniku dle § 27a) ZKV, po vyjádření VV, se souhlasem soudu. Tedy podnik zůstal dále provozován, měl své původní zaměstnance, (možná jsme o něco snížili zbytečný stav), měl dále své ochranné známky, ochranné vzory, vyráběl i pod stejným názvem, jen patřil jiným majitelům. Teoreticky se zdá, že i IS toto umožňuje, neboť IS zná prodej podniku smlouvou o prodeji podniku ve svých §§ 290 a 291 IZ, ovšem fakticky tato možnost, která byla pro nás dříve nejčastější, padá. Neboť k souhlasu o prodeji podniku jednou smlouvou může dojít jen tehdy, když s tím souhlasí insolvenční soud a VV, ale hlavně s tím musí souhlasit všichni zajištění věřitelé ve</p>		Zpracováno Viz návrh zákona.

				<p>smyslu svého pokynu dle § 293 IZ, s čímž, vzhledem k tomu, že by museli nést i náklady provozování podniku, takřka nikdy nesouhlasí, a vždy chtějí jimi zajištěné majetky, ať se již jedná o nemovitosti, movité věci či pohledávky, zpeněžit přímo, ať již dražbou nebo mimo dražbu tak, aby správce dodržel povinné maximální náklady na zpeněžení i správu těchto majetků. V této chvíli se dle našeho názoru, (když se činností SKP a IZ profesionálně zabýváme více jak 10 let), jedná o největší vadu IZ, kde tak jako v jiných záležitostech se prosadil neúměrný vliv zajištěných věřitelů, který zde jde dokonce nejen proti zájmům ostatních věřitelů, ale i proti zájmům celé společnosti. K odstranění tohoto problému by přitom stačila poměrně jednoduchá úprava IZ, když by v případě prodeje podniku Smlouvou o prodeji podniku v konkursu, se IS nemusel řídit v takovémto případě pokynem zajištěného věřitele a stačil by mu souhlas insolvenčního soudu, případně i souhlas věřitelského orgánu, s tím, že pokud by VO byl pouze zástupce věřitelů, a tím byl některý ze zajištěných věřitelů, pak by stačil pouze souhlas insolvenčního soudu. Druhou, malou úpravou, nutnou pro umožnění prodeje podniků v konkursu, by byla povinnost zajištěného věřitele v takovémto případě strpět poměrnou část nákladů provozování podniku v poměru procenta výše zajištěného majetku, k hodnotě celkového majetku dle znaleckého posudku, kterým je ohodnocena cena podniku. Je zřejmé, že tyto dvě malé úpravy, které ovšem samozřejmě opět vyvolají nesouhlas lobbyistické skupiny zajištěných věřitelů, případně jejich právních zástupců, by byly pro záchranu podniků a zaměstnanosti klíčové. Přitom jejich zapracování do zákona požaduje opravdu minimální práci, pouze ochotu.</p> <p>Je zcela zřejmé, že např. v mediálně známých konkursních řízeních řady skláren v minulém období, by za výše navržené úpravy žádná z těchto skláren nemusela ukončit provoz, neboť všechny měly dostatek zakázkové náplně a šikovné zaměstnance, pouze je tížily historické dluhy, respektive úroky a sankční úroky z nich. Byl by tedy zachován jak provoz podniku, tak zaměstnanost, jen s jinými majiteli, a přeci není základní snahou insolvenčního řízení zachovat majetek majitelům, kteří jej do insolvence dostali, ale co největší uspokojení věřitelů s přihlédnutím i k zachování podnikatelské činnosti a zaměstnanosti, což je ovšem text, který z IZ proti ZKV také vypadá.</p>		
--	--	--	--	---	--	--